

Αστυνομική Επιδεώρηση

— ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1989 —

Αστυνομική Επίδεωξη

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1989

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΥΠ. ΔΗΜ. ΤΑΞΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Αστυνόμος Α' Αλέξ. Βλάχος

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Υπαστ/μος Α' Νικ. Παλύμερος

ΣΥΝΤΑΞΗ

Υπαστ. Β' Δημ. Κάσιος

Π.Υ. Ελισσαίος Αρτόπουλος

Π.Υ. Φώτιος Μακροζαχόπουλος

Π.Υ. Μαρία Πίσχου

Π.Υ. Αγγελική Ρήγα

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

Ανθ/μος Κων. Καραγιάννης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Π.Υ. Κων/νος Πλευριτάκης

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ - ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ

Αρχ/κος Ελευθέριος Μουτσώκος

Π.Υ. Γεώργιος Βόλης

Π.Υ. Αναστασία Καραμεσίνη

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ

Φωτογρ. Συνεργείο ΥΔΤ

ΦΙΛΜΣ - ΜΟΝΤΑΖ

Αφοί Φούτρη Ε.Π.Ε.

Φραντζή 10 τηλ: 64.40.169-70

ΕΚΔΟΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Β. Οικονόμου

Δημαράκη 20 - Ρουφ

Τηλ.: 64.30.903, 34.59.878

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Διεύθυνση: 86.55.505

Επιμέλεια ύλης - Σύνταξη:

86.54.654, 86.71.360

Διαχείριση - Διεκπεραίωση:

86.77.074 και 86.22.411 (εσπτ. 200)

ΤΑΧ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

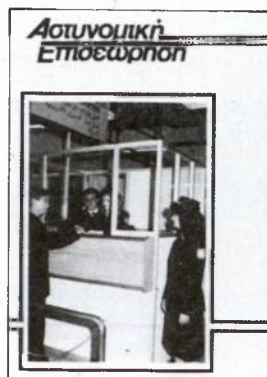
Αριστοτέλους 175

112 51 Αθήνα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 684 Η εορτή του Αγίου Αρτεμίου
687 Πλαστά διαβατήρια
693 Η θεωρία της ανομίας του MERTON
697 Οχήματα άμεσης βοήθειας και κόκκινο
699 Εισαγωγή στην Πληροφορική
703 Δοκίμιο για την Ελευθερία
704 Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του
ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών
Νομολογίες
706 Αστυνομία και Περιβάλλον
707 Απασχόληση και ανεργία στην Ελλάδα
711 Ο εορτασμός της 28ης Οκτωβρίου
714 Επισημάνσεις
716 Τηλεόραση και παιδί
718 Αποκατάσταση μειονεκτούντων ατόμων
722 Γεγονότα και Συμβάντα
725 Νέα απ' όλη την Ελλάδα
728 Υπηρεσιακά Νέα
731 Υποχρεώσεις και δικαιώματα αστυνομικού
προσωπικού του Υ.Δ.Τ. και άλλες διατάξεις
733 Η αεροπορική τεχνολογία στη δίωξη των
ναρκωτικών
738 Επισημάνσεις
744 Για τις ελεύθερες ώρες
745

«Οι διατυπούμενες γνώμες
στα επώνυμα άρθρα, απηχούν
τις απόψεις του συγγραφέα
και όχι της Υπηρεσίας».

Το εξώφυλλό μας: Έλεγχος διαβατηρίων.

**ΓΙΟΡΤΑΣΤΗΚΕ ΜΕ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ
Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΑΓΙΟΥ ΑΡΤΕΜΙΟΥ**

ΓΙΟΡΤΑΣΤΗΚΕ ΜΕ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ ΑΓΙΟΥ ΑΡΤΕΜΙΟΥ

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα και παρουςία του Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Χρήστου ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ γιορτάστηκε στις 20 Οκτωβρίου, στις εγκαταστάσεις της Αστυνομικής Ακαδημίας, η μνήμη του Μεγαλομάρτυρα Αγ. Αρτεμίου, προστάτη του Σώματος της Ελληνικής Αστυνομίας. Στην τελετή παρέστησαν ο υπηρεσιακός πρωθυπουργός κ. Ι. Γρίβας, οι υπουργοί Δημόσιας Τάξης, Εθνικής Άμυνας, Εμπορικής Ναυτιλίας και Αιγαίου, ο Πρόεδρος της Βουλής, ο Γενικός Γραμματέας του Υ.Δ.Τ., οι αρχηγοί των Ενόπλων Δυνάμεων, η ηγεσία της Ελληνικής Αστυνομίας, βουλευτές και εκπρόσωποι κομμάτων και άλλοι επίσημοι και προσκεκλημένοι.

Μετά τη δοξολογία ο Αρχηγός της Ελλην. Αστυνομίας, Αντ/γος κ. Ι. Αντωνόπουλος ανέγνωσε την ημερήσια διαταγή προς το αστυνομικό και πολιτικό προσωπικό του Σώματος και μεταξύ άλλων τόνισε:

«Αστυνομικοί και πολιτικοί υπάλληλοι

Εορτάζουμε σήμερα και αποτίομε ευλαβικά φόρο τιμής στη μνήμη του Προστάτη μας Μεγαλομάρτυρα Αγίου Αρτεμίου, ζητώντας τις πρεσβείες του προς τον Ύψιστο, να μας καθοδηγεί και προστατεύει στο μεγάλο κοινωνικό και ειρηνικό μας έργο.

Ο Προστάτης μας Άγιος έζησε τον 4ο μ.Χ. αιώνα, στα χρόνια του Μ. Κωνίνου, ο οποίος εκτιμώντας τα ηθικά και πολιτικά του χαρίσματα, τον προήγαγε στα ανώτερα διοικητικά αξιώματα της Αυτοκρατορίας.

Έργο του ήταν η φροντίδα για την ειρήνη, την ευνομία και την ασφάλεια των πολιτών του Βυζαντίου.

Εκείνο, όμως, που ιδιαίτερα τίμησε και σφράγισε την προσωπικότητα του Αγίου Αρτεμίου ήταν η θαρραλέα αντίστασή του στην προσπάθεια του Ιουλιανού του Παραβάτη, να επαναφέρει με τη βία τη λατρεία των ειδώλων.

Ο Άγιος Αρτέμιος όρθωσε το ανάστημά του και με αυταπάρνηση στηλίτευσε δημόσια την παρανομία, προστατεύοντας και εδραιώνοντας τη χριστιανική πίστη.

Η θανάτωσή του με αποκεφαλισμό, κατά διαταγή του Αυτοκράτορα Ιουλιανού, επισφράγισε το όλο έργο του όπως και ο Ιησούς Χριστός επι-

σφράγισε τη Θεία Διδασκαλία του με την Αγία Σταύρωσή του.

Προικισμένος με αρετή και σοφία και διαθέτοντας ασύγκριτο ψυχικό θάρρος και πνευματική ανωτερότητα, φώτισε, δίδαξε, άνοιξε νέους ορίζοντες, έδωσε νέες κατευθύνσεις, συμπαραστάθηκε στον άνθρωπο, προστάτευσε το δίκαιο των Χριστιανών και προσέφερε τη ζωή του θυσία στο θέλημα του Θεού.

Ο αγωνιστής της χριστιανικής πίστεως, της ειρήνης και της ευνομίας Άγιος Αρτέμιος, με το έργο του και τον μαρτυρικό του θάνατο, δίνει σε μας τους αστυνομικούς ένα ύψιστο παράδειγμα προς μίμηση.

Ο εορτασμός του Προστάτη μας δεν πρέπει να είναι μόνο η τυπική εορτή του Αγίου, αλλά, όπως λέγει και ο Ιερός Χρυσόστομος «μνήμη μάρτυρος, μίμησις μάρτυρος»».

Μετά το πέρας της εκδήλωσης ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Χρήστος Σαρτζετάκης και ο υπηρεσιακός πρωθυπουργός κ. Γρίβας έκαναν δηλώσεις στους δημοσιογράφους με την ευκαιρία του εορτασμού.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας τόνισε:

«Η Ελληνική Αστυνομία, όπως ξέρετε, εξασφαλίζει καθημερινώς την κοινωνική ειρήνη. Τα αστυνομικά όργανα εκτελούν καθημερινώς το θαυμασιότερο έργο το οποίο αξιώνει μια κοινωνική οργάνωση. Αντιλαμβάνεστε ότι η ζωή, η περιουσία, η τιμή του κοινωνικού σώματος ευρίσκονται υπό την προστασία της Ελληνικής

Αστυνομίας. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, η Πολιτεία αποδίδει μεγάλη σημασία εις την προβολή μέσα στην κοινωνική συνείδηση του έργου της Αστυνομίας μας. Αυτός είναι και ο βασικός λόγος της συχνής παρουσίας μου και ακριβώς έχω την υπερηφάνια να πω ότι ουδέποτε έλειψα, εκτός όταν βρισκόμουν εκτός Ελλάδας, από τον εορτασμό, που γίνεται στο Αστυνομικό Σώμα. Πρέπει η κοινωνία να αντιληφθεί τον πρωταρχικό αυτό ρόλο της Αστυνομίας και να περιβάλλει τα όργανά της με την αγάπη και το σεβασμό, που πραγματικά αξίζουν. Μόνο όταν μια κοινωνία έχει συνειδητοποιήσει ορισμένες βασικές αλήθειες, σαν αυτή που σας είπα, μόνο αυτή η κοινωνία μπορεί να συγκριθεί και να προκόψει. Αστυνομία, πάντοτε βεβαίως, μέσα στα πλαίσια των επιταγών και των ορίων τα οποία θέτουν το Σύνταγμα και οι κείμενοι νόμοι, που αποτελούν την έκφραση της καθολικής βουλήσεως του ελληνικού λαού. Διότι σε κάθε Δημοκρατικό Πολίτευμα ο λαός είναι το πρώτο και το κυρίαρχο όργανο κάθε Πολιτείας.

Σας ευχαριστώ»

Στη δήλωσή του ο υπηρεσιακός πρωθυπουργός κ. Γρίβας τόνισε:

«Με κάλυψε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, σχεδόν σε όλα τα θέματα και μόνο που τίμησε τη γιορτή αυτή και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και ο πρωθυπουργός της χώρας, νομίζω ότι είναι αρκετό για τη σημασία που της αποδίδουμε».

ΠΛΑΣΤΑ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ

Πώς εντοπίζονται από τις Αρχές

Είναι εξαιρετικά σημαντικό να γνωρίζουν οι Αρχές για την ύπαρξη και τη χρήση ψευδών διαβατηρίων γιατί καμιά χώρα δεν μένει απρόσβλητη από πρόσωπα, που περνούν τα σύνορά της χρησιμοποιώντας τέτοιου είδους πλαστά πιστοποιητικά.

Στον Καναδά, για παράδειγμα, 80 εκατομμύρια ταξιδιώτες διασχίζουν κάθε χρόνο τα σύνορά του. Αυτά τα 80 εκατομμύρια ταξιδιώτες αποτελούν τον συνολικό αριθμό για όλες τις συνοριακές εισόδους ανεξάρτη-

τα εάν πρόκειται για τους ίδιους ανθρώπους, που μπορεί να είναι Καναδοί πολίτες ή επισκέπτες και που πιθανόν να διασχίζουν τα σύνορα δέκα ή περισσότερες φορές μέσα σ' ένα μήνα (statistics Canada 1986 travel between Canada and other countries, catalogue 66001). Οι περισσότεροι, κατά την είσοδό τους παρουσιάζουν κάποια πιστοποιητικά ταυτότητας στις Αρχές που σε μερικές περιπτώσεις είναι ψεύτικα ή πλαστά. Οι περισσότερες συγκαλυμμένες μετακι-

νήσεις ξεκινούν απ' το γεγονός ότι τα ταξιδιωτικά πιστοποιητικά (διαβατήρια) ελέγχονται από το προσωπικό αεροπορικών εταιρειών κατά την επιβίβαση. Η προσεκτικότερη εξέταση ενός πιστοποιητικού από κάποιον σωστά ενημερωμένο υπάλληλο θα σταματούσε, χωρίς αμφιβολία, τους αδιάστακτους ταξιδιώτες όπως π.χ. τρομοκράτες, εγκληματίες και, γενικότερα, ανθρώπους που επιδιώκουν να μετακινηθούν παράνομα σε διεθνές επίπεδο.

ΜΟΡΦΕΣ ΠΛΑΣΤΟΤΗΤΑΣ

Αλλοίωση γνήσιων διαβατηρίων

Πιθανά το πιο συνηθισμένο πλά στο διαβατήριο είναι εκείνο, το οποίο εκδόθηκε νόμιμα και αφού χάθηκε ή κλάπηκε, αλλοιώθηκε και βρέθηκε στα χέρια κάποιου ξένου και όχι στο νόμιμο κάτοχό του. Αυτό το διαβατήριο επιτρέπει στο νέο «κάτοχο» του να ταξιδεύει σε όλο τον κόσμο με ελάχιστους περιορισμούς. Μεγάλη ζήτηση έχουν τα διαβατήρια που προέρχονται από χώρες της Δυτ. Ευρώπης και της Βόρειας Αμερικής γιατί καθιστούν ευκολότερη την μετακίνηση.

Σε ορισμένες περιπτώσεις τα γνήσια διαβατήρια μπορεί να κλαπούν απ' ευθείας από τις δημόσιες υπηρεσίες, που τα εκδίδουν. Αυτά τα διαβατήρια διοχετεύονται στην παράνομη αγορά, συμπληρώνονται με τα επιθυμητά, στοιχεία και χρησιμοποιούνται με πολύ μικρές πιθανότητες να ανακαλυφθούν.

Οι πρεσβείες και τα προξενεία χρησιμοποιούν συγκεκριμένα χαρακτηριστικά ασφαλείας για την έκδοση των διαβατηρίων τους, τα οποία αποτελούν πρόκληση για τους πλαστογράφους. Αυτά τα χαρακτηριστικά ασφαλείας, που δεν είναι διαθέσιμα στο ευρύ κοινό, είναι π.χ.: ανάγλυφες σφραγίδες βουλοκέρια κ.λπ. για φωτογραφίες, και επίσημες υπογραφές για την κατοχύρωση της Αρχής εκδόσεως κ.λπ.

Η παραχάραξη

Τα πλαστά διαβατήρια είναι δύσκολο και δαπανηρό να γίνουν γιατί απαιτούν συγκερασμό ικανοτήτων για να παραχαραχθούν ή να αλλοιωθούν. Για παράδειγμα, είναι πολύ πιο δύσκολο να κατασκευαστεί ένα καλό πλαστό διαβατήριο (το οποίο χρειάζεται εξώφυλλο, ειδικό δέσιμο, σελίδες κ.λπ.) παρά να τυπωθούν καλής ποιότητας πλαστά χαρτονομίσματα.

Τα πλαστά διαβατήρια παρουσιάζουν αρκετές ελλείψεις, οι οποίες φυσιολογικά μπορούν να διακριθούν στο εξώφυλλο, στην ποιότητα εκτύπωσης, στους διάτρητους κωδικούς αριθμούς. Μια συστηματική προσέγγιση είναι απαραίτητη για τη σωστή εξέταση ενός υπόπτου διαβατηρίου.

Εξώφυλλο διαβατηρίου - Γενικά

Τρία είδη υλικών χρησιμοποιούνται συνήθως για εξώφυλλα διαβατηρίων: δέρμα, πλαστικό και ύφασμα. Οι αλλοιώσεις των εξωφύλλων είναι σπάνιες και, όταν γίνονται, αφορούν συνήθως τις έντυπες πληροφορίες

Δείγματα γνήσιων και παραχαραγμένων διαβατηρίων (η σύγκριση της ποιότητας εκτύπωσης πιστοποιεί την παραχάραξη).

(τρόπος γραφής) ή το δέσιμο. Σε μια έρευνα θα πρέπει να δίνεται ιδιαίτερη προσοχή, στα παρακάτω σημεία:

- τρόπος γραφής και ποιότητα εκτύπωσης του εξωφύλλου
- βρίσκεται σε καλή κατάσταση ή είναι τσαλακωμένο με οποιοδήποτε τρόπο; (εκτός από αυτές που θεωρούμε φυσιολογικές φθορές)
- υπάρχουν σπασίματα στο δέσιμο, που μπορεί να οφείλονται στην αντικατάσταση ή παραποίηση σελίδων;
- το εξώφυλλο παρουσιάζει τα ίδια χαρακτηριστικά και την ίδια ποιότητα με προηγούμενα διαβατήρια, που έχουν παρατηρηθεί και που προέρχονται από την ίδια χώρα;

Εξώφυλλο διαβατηρίου με παράθυρα

Ορισμένα διαβατήρια (όπως π.χ. το βρετανικό) έχουν παράθυρα ή μια κενή εσοχή στο μπροστινό εξώφυλλο, όπου αναγράφεται ο κωδικός αριθμός και το όνομα του κατόχου. Εξετάστε εάν και κατά πόσο συμφωνούν ο κωδικός αριθμός και το όνομα με τα αντίστοιχα στοιχεία, που αναφέ-

ρονται στο εσωτερικό του διαβατηρίου. Ποια σημεία πρέπει να παρατηρηθούν σ' αυτούς τους τύπους διαβατηρίων:

- είναι ισομεγέθη τα κενά;
- είναι «κομμένα» σωστά;
- οι αριθμοί ή τα γράμματα συμφωνούν σε μέγεθος και μορφή ή κάποια φαίνεται να διαφέρουν;
- τέτοιου είδους ανομοιοότητες μπορεί να προσδιορίζουν την παραποίηση.

Εσώφυλλο

Η εσωτερική σελίδα του εξωφύλλου, δηλαδή το εσώφυλλο, αναγράφει το αίτημα της κυβέρνησης, που εξέδωσε το διαβατήριο, προς τις ξένες Αρχές, να επιτρέψουν στον κάτοχο ελεύθερη είσοδο χωρίς παρακώλυση και να τον συνδράμουν ή να τον προστατεύσουν εάν κριθεί απαραίτητο. Το εσώφυλλο θα πρέπει να είναι ομοιόμορφα κολλημένο στο εξώφυλλο, χωρίς τσαλακώματα ή σκισίματα. Ένας πλαστογράφος, όταν έχει να κάνει με ένα διαβατήριο με παράθυρα, θα προσπαθήσει να ξεκολλήσει. Το εξώφυλλο, να αντικαταστήσει το όνομα ή τον αριθμό και μετά να το ξανακολλήσει, η επιπλέον

κόλλα μπορεί, εύκολα, να παρατηρηθεί στις εξωτερικές πάνω και κάτω, γωνίες της σελίδας.

Σελίδα ατομικών στοιχείων

Τα ατομικά στοιχεία μπορεί να είναι δακτυλογραφημένα, χειρόγραφα ή τυπωμένα σε μια ή περισσότερες σελίδες. Η αλλοίωση αυτών των στοιχείων συχνά επιχειρείται με φωτογραφική υποκατάσταση.

Για να φαίνεται γνήσιο το πλαστό διαβατήριο θα πρέπει, συνήθως, να γίνουν κάποιες αλλαγές στην περιγραφή του νέου κατόχου. Αυτές οι αλλαγές-αλλοιώσεις μπορεί να αφορούν το όνομα, την ημερομηνία γέννησης, το φύλο, το χρώμα των ματιών, την ημερομηνία έκδοσης-λήξης κ.λπ. οι πλαστογράφοι χρησιμοποιούν μηχανικές ή χημικές μεθόδους για να απαλείψουν τα υπάρχοντα δεδομένα στοιχεία.

Μηχανική εξάλειψη

Αυτή η μέθοδος αλλαγής των δεδομένων στοιχείων από ένα διαβατήριο είναι πολύ διαδεδομένη. Για να το θέσουμε απλά, είναι το σβήσιμο των πληροφοριών. Αποδεικτικά στοιχεία για τέτοιου είδους εξαλείψεις

πάντοτε υπάρχουν και έχουν την μορφή π.χ. διαφοροποιημένων υλικών, ξαναπερασμένο μελάνι, λέπτυνση του χαρτιού κλπ. Ένας πλαστογράφος δεν μπορεί να αποφύγει τη λέπτυνση του χαρτιού όταν χρησιμοποιεί αυτή τη μέθοδο.

Σηκώνοντας τη σελίδα στο φως κάνουμε ένα γρήγορο έλεγχο. Οποσδήποτε, εφ' όσον παρατηρηθούν διαφανή σημεία στα ατομικά στοιχεία, τότε θα πρέπει το διαβατήριο να θεωρηθεί ύποπτο.

Χημική εξάλειψη

Χρησιμοποιούνται λευκαντικά μέσα ή διαλυτικά για να παραποιηθεί η ημερομηνία ισχύος του διαβατηρίου. Σαν αποδεικτικό στοιχείο μπορεί να παρατηρηθεί κάποιος λεκές ή κάποια φθορά στο αλλοιωμένο σημείο. Εάν εξετασθεί κάτω από υπεριώδες φως η σελίδα, θα δούμε εάν χρησιμοποιήθηκε χημικό μέσο.

Η σελίδα με τη φωτογραφία

Η φωτογραφία στο διαβατήριο παίζει πρωταρχικό ρόλο για την αναγνώριση του κατόχου. Στις περισσότερες περιπτώσεις, η γνήσια φωτογραφία θα πρέπει να αντικατασταθεί με εκείνη του «νέου», κατόχου.

Οι φωτογραφίες, που έχουν τοποθετηθεί με κόλλα, μπορούν να βγουν και να υποκατασταθούν από άλλες παρ' όλα αυτά, όμως, ακόμη και το προσεκτικό σκίσιμο ή ξεκόλλημα μπορεί να αφήσει ίχνη παραβίασης εφ' όσον κάποια γδαρσίματα στη σελίδα είναι αναπόφευκτα.

Κάποιες αντικαταστάσεις σε φωτογραφίες έχουν ανακαλυφθεί επειδή επιπλέον ποσότητα κόλλας διαπότισε τη φωτογραφία και τη σελίδα.

Ένας πλαστογράφος μπορεί να αποφύγει να σκίσει ή να κόψει τη σελίδα στη γωνία της φωτογραφίας, γι' αυτό θα πρέπει να δοθεί προσοχή και στο πίσω μέρος της φωτογραφίας να εξετασθεί, δηλαδή, εάν υπάρχουν στίγματα από γδαρσίματα. Υπάρχει περίπτωση να έχει χρησιμοποιηθεί ατμός για να βγει η φωτογραφία. Αυτή η μέθοδος, όμως, προκαλεί τσαλακώματα στη σελίδα, τα οποία εύκολα παρατηρούνται. Και πάλι, θα πρέπει να εξετασθεί το πίσω μέρος της σελίδας και να σημειωθούν οποιοιδήποτε αποχρωματισμοί.

Συρραπτικά

Αν και δεν συνηθίζεται, ωστόσο κάποιες φορές χρησιμοποιούνται συρραπτικά για την τοποθέτηση της φωτογραφίας. Τέτοιες φωτογραφίες

μπορούν να αντικατασταθούν αφήνοντας ελάχιστα ίχνη παραβίασης. Όταν έχουν χρησιμοποιηθεί συρραπτικά θα πρέπει να παρατηρηθούν τα παρακάτω σημεία.

- διπλές συρράψεις στην φωτογραφία
- διπλές συρράψεις στο πίσω μέρος της σελίδας.

Κλιπ

Σε ορισμένα διαβατήρια χρησιμοποιούνται κλιπ για να στερεώνεται η φωτογραφία. Κλιπ κυκλοφορούν σε διάφορα μεγέθη και χρώματα. Διπλές διατρήσεις στο πίσω μέρος της σελίδας ή κατεστραμμένα κλιπ θα πρέπει να δημιουργούν υποψίες. Η φωτογραφία, που περιβάλλει το κλιπ, δεν θα πρέπει να είναι φθαρμένη.

Διαφανές πλαστικό επικάλυμμα

Η επικάλυψη της φωτογραφίας και των άλλων στοιχείων του διαβατηρίου με ένα διαφανές πλαστικό υλικό παρέχει κάποια ασφάλεια ενάντια στις παραποιήσεις.

Για να αντικατασταθεί η φωτογραφία, που έχει επικάλυμμα, θα πρέπει ο πλαστογράφος να κόψει, πρώτα, το πλαστικό γύρω απ' την φωτογραφία κατόπιν να τη βγάλει, να κολλήσει την καινούρια και τέλος να βάλει νέο επικάλυμμα πάνω από αυτό, που ήδη υπάρχει. Μια προσεκτική έρευνα μπορεί να αποκαλύψει την ύπαρξη των δυο επικαλυμμάτων. Τα τελευταία χρόνια, αυτή η μέθοδος παραποίησης έχει γίνει πολύ δημοφιλής.

Σφραγίδες

Ισχύει γενικά ότι, όταν έχει τοποθετηθεί η φωτογραφία στο διαβατήριο, σφραγίζεται μέρος της φωτογραφίας και μέρος της σελίδας. Για να αντιγραφεί ακριβώς η σφραγίδα, θα πρέπει ο πλαστογράφος να φτιάξει, μια ολόγεια και να την ευθυγραμμίσει πάνω στο ίδιο σημείο, που βρισκόταν η γνήσια. Χρησιμοποιούνται τόσο υγρές όσο και ξηρές σφραγίδες.

Όταν εξετάζετε τις σφραγίδες, βεβαιωθείτε ότι:

- το χρώμα του μελανιού στη φωτογραφία μοιάζει με εκείνο της σελίδας (έχοντας υπόψιν ότι διαφορετικές επιφάνειες απορροφούν διαφορετικά και το μελάνι).
- το τμήμα της σφραγίδας στη φωτογραφία ευθυγραμμίζεται ακριβώς με το υπόλοιπο μισό τμήμα, που είναι στη σελίδα.
- η υγρή σφραγίδα στη σελίδα δεν

έχει διαποτίσει τη φωτογραφία.

Σημεία-κλειδιά για την εξέταση π.χ. φωτογραφίας

Χαρτί - ελέγξτε την περιοχή γύρω και πίσω απ' τη φωτογραφία για γδαρσίματα ή κηλίδες. Συγκρίνετε το χαρτί εκείνης της σελίδας με τις υπόλοιπες του διαβατηρίου, για να διαπιστώσετε εάν υπάρχει ομοιομορφία στην ποιότητα.

Διατρήσεις - ελέγξτε όλες τις διατρήσεις από συρραπτικά ή κλιπ, οτιδήποτε ασυνήθιστο μπορεί να είναι στοιχείο παραβίασης.

Σφραγίδες - όλες οι σφραγίδες θα πρέπει να είναι πάνω απ' τη φωτογραφία και επί της σελίδας. Το σχήμα θα πρέπει να είναι συνεχόμενο. Για να εξετάσετε ανάγλυφη σφραγίδα (βουλοκέρι) χρησιμοποιήστε πλάγιο φωτισμό ή τοποθετήστε πάνω της ένα λεπτό φύλλο χαρτιού και περάστε το απαλά με μολύβι. Μην χρησιμοποιήσετε μολύβι απευθείας στη σελίδα του διαβατηρίου. Στις περισσότερες πλαστές σφραγίδες ή τέλεια λεπτομέρεια δεν θα υπάρχει.

- Εξετάστε εάν είναι ευθυγραμμι-

CANADA		00000002								
CATEGORY		<table border="1"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td></tr><tr><td>4</td><td>5</td><td>6</td></tr></table>			1	2	3	4	5	6
1		2	3							
4	5	6								
CATEGORIE	DE									
VISITOR	VISA	DE VISITEUR								
VALID UNTIL VALIDE JUSQU'AU FOR POUR		PRESENTATION(S) PRESENTATION(S)								
AT A PORT OF ENTRY — A UN POINT D'ENTREE										
LENGTH OF STAY DUREE DU SEJOUR										
PASSPORT NUMBER NUMERO DU PASSEPORT										
VISA ISSUED AT VISA DELIVRE A										
DATE										
VISA OFFICER AGENT DES VISAS										
NAME(S):										
FILE NO:										

σμένα τα δυο τμήματα της σφραγίδας, που επικαλύπτουν φωτογραφία και σελίδα. Ελέγξτε το πάχος της φωτογραφίας. Μπορεί να υπάρχει παλιά φωτογραφία κάτω απ' την καινούρια.

Οι σελίδες του διαβατηρίου

Τα περισσότερα διαβατήρια και άλλα δημόσια έγγραφα τυπώνονται σε ειδικής κατασκευής χαρτί, στο οποίο έχει εκτυπωθεί ένα σχέδιο (υδατογράφημα). Το σχέδιο αυτό μπορεί να γίνει ορατό, όταν κοιτάξουμε τη σελίδα κάτω από δυνατό φως. Συνήθως, τα πλαστά διαβατήρια κατασκευάζονται σε χαρτί εμπορίου χωρίς υδατογράφημα ή έχουν απομίμηση υδατογραφήματος, το οποίο έχει τυπωθεί στην επιφάνεια, της σελίδας. Όταν κατασκευάζεται ένα διαβατήριο οι σελίδες κόβονται από ένα απόθεμα (stock) με τη χρή-

ση μιας μηχανής, που φέρει λεπίδα κοπής με δύναμη πίεσης αρκετών τόννων. Το αποτέλεσμα είναι η καθολική ομοιομορφία στις σελίδες. Στην περίπτωση της πλαστογραφίας αποκλείεται η απόλυτη ομοιομορφία των κομμένων σελίδων.

Η αντικατάσταση σελίδων είναι μια άλλη μέθοδος με την οποία οι γνήσιες σελίδες μετακινούνται ή μπαίνουν ένθετες σ' ένα διαβατήριο. Αυτή η μορφή αλλοίωσης χρησιμοποιείται για απόκρυψη στοιχείων ταυτότητας ή ενός προηγούμενου ταξιδιού. Για ένθετες σελίδες μπορούν να χρησιμοποιηθούν είτε πλαστές είτε κομμένες από γνήσια διαβατήρια. Η αντικατάσταση σελίδων διαπιστώνεται από την ασυμμετρία που παρουσιάζουν στις έξω γωνίες τους.

Συρραφή

Τα διαβατήρια είναι «δεμένα» με ένα από τους παρακάτω τέσσερις τρόπους: πλευρική ραφή, κεντρική ραφή, συρραφή και συγκόλληση. Μια κοινή μέθοδος αλλοίωσης διαβατηρίου είναι να αποσυνδεθούν οι σελίδες, να παραποιηθούν και να επανασυνδεθούν. Ένας προκαταρκτικός έλεγχος πρέπει να γίνει στα σημεία ραφής. Οποιαδήποτε ασυνήθιστα γδαρσίματα ή ραφές ή επιπλέον τρύπες είναι ύποπτες ενδείξεις. Αν και σήμερα, λίγα διαβατήρια είναι δεμένα με συρραπτικό, ωστόσο, για να δείτε εάν έχουν ανοιχτεί και ξανακλειστεί, ελέγξτε εάν οι συρράψεις είναι γδαρμένες ή στραβωμένες.

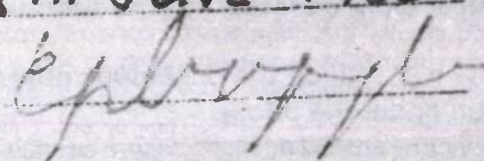
Κωδικοί αριθμοί

Ο βασικός σκοπός ενός κωδικού αριθμού είναι να χαρακτηρίσει την Αρχή έκδοσης. Οι αλλοιώσεις, που μπορεί να υποστεί σ' ένα πλαστό έγγραφο, επιδιώκουν να καλύψουν την υποκατάσταση μιας σελίδας ή την πραγματική προέλευση του διαβατηρίου έτσι ώστε να αποφευχθεί ο έλεγχος από διεθνούς κυκλοφορίας εγκύκλιους ή λίστες, που χρησιμοποιούν οι Αρχές στις εισόδους μιας χώρας.

Διάρρητοι αριθμοί

Ο διάρρητος αριθμός γίνεται με ειδικό μηχανήμα σε μερικές ή όλες τις σελίδες του διαβατηρίου.

Οι διάρρητοι αριθμοί αλλοιώνονται με προσθήκη διατρήσεων ώστε να αλλαχτεί κάποιο στοιχείο. Για να διαπιστωθεί μια τέτοια αλλαγή θα πρέπει να ερευνηθούν τυχόν λάθος διαστήματα ή αντικανονικό σχήμα στοι-

CANADA		A 677486							
CATEGORY V-1 CATEGORIE		<table border="1"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td></tr><tr><td>4</td><td>5</td><td>6</td></tr></table>		1	2	3	4	5	6
1	2	3							
4	5	6							
VISITOR		DE VISITEUR							
VISA									
VALID UNTIL VALIDE JUSQU'AU		28 TH JUNE 1986							
FOR POUR		ONE (01)							
		PRESENTATION(S) PRESENTATION(S)							
AT A PORT OF ENTRY - A UN POINT D'ENTREE									
LENGTH OF STAY DUREE DU SEJOUR		ONE (01) WEEK							
PASSPORT NUMBER NUMERO DU PASSPORT		G 0233493							
VISA ISSUED AT VISA DELIVRE A		Colombo							
DATE		18 TH JUNE 1986							
VISA OFFICER AGENT DE VISAS									

χειών. Οι κοινές αλλαγές στοιχείων είναι π.χ. το 5 σε 6, το 9 σε 8, το 1 σε 7, το 0 σε 8, το 3 σε 8 κ.λπ.

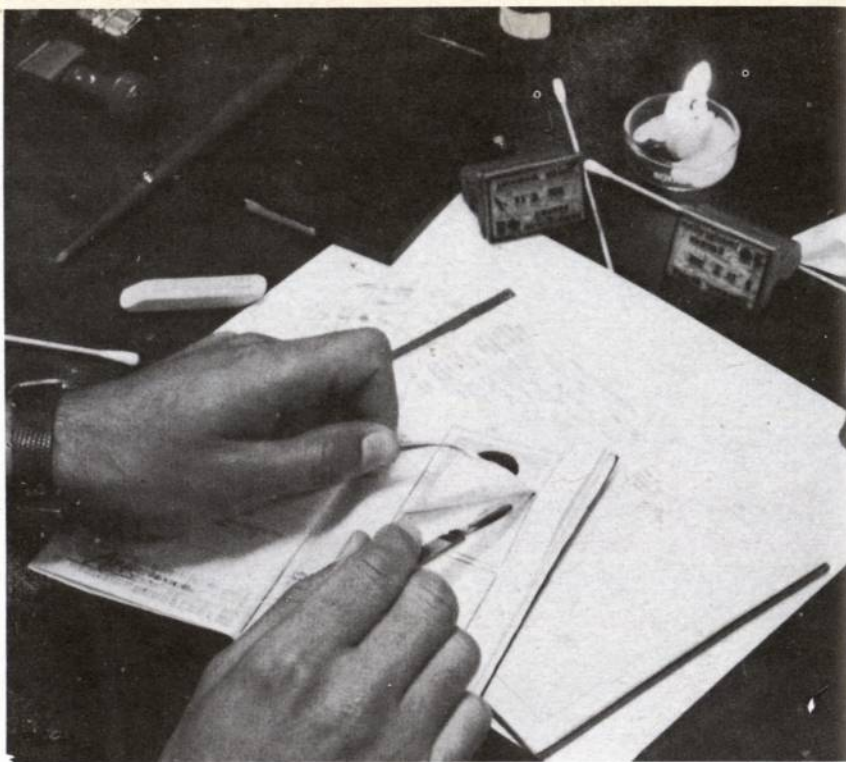
Έντυποι κωδικοί αριθμοί

Οι έντυποι κωδικοί αριθμοί θα πρέπει να εξετάζονται για ίχνη από προσθήκες με μολύβι ή στυλό. Οποιαδήποτε στοιχεία, φαίνονται πιο έντονα θα πρέπει να συγκριθούν για να επαληθευθεί εάν υπάρχει συνέχεια στον τρόπο τύπωσης όπως και με τους διάτρητους αριθμούς. Βεβαιωθείτε ότι ο συγκεκριμένος αριθμός δε διαφέρει σε σχήμα από σελίδα σε σελίδα.

ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΑΞΙΔΙΩΝ

Θεωρήσεις (βίζες)

Οι θεωρήσεις πλαστογραφούνται με μεγάλη συχνότητα. Βρίσκονται σε οποιοδήποτε μέρος στο διαβατήριο και έχουν ποικιλία μορφών. Για παράδειγμα, οι ΗΠΑ χρησιμοποιούν μια πολύχρωμη σφραγίδα, όπου τα κενά

συμπληρώνονται με τα στοιχεία του κατόχου. Άλλες χώρες, όπως ο Καναδάς χρησιμοποιούν διπλότυπα, που τα κολλάνε μέσα στο διαβατήριο.

Σφραγίδες εισόδου/εξόδου

Οι σφραγίδες υπάρχουν σε όλα τα διαβατήρια. Μπορεί να προσδιορίζουν περασμένο ταξίδι, δικαίωμα για επίσκεψη σε κάποιες χώρες ή, σε ορισμένες περιπτώσεις, το καθεστώς παραμονής ενός ατόμου σε μια χώρα. Εφ' όσον κάποιος θέλει να αποκρύψει κάποιο ταξίδι ή να πετύχει είσοδο σε μια χώρα τότε απαιτείται αλλοίωση της σφραγίδας ή προσθήκη εντελώς πλαστής.

ΣΗΜΕΙΑ-ΚΛΕΙΔΙΑ ΓΙΑ ΕΛΕΓΧΟ Πλαστές σφραγίδες - Ελέγξτε την ευθυγράμμιση, την ορθογραφία και τη συνέχεια στη μορφή και το μέγε-

θος των γραμμάτων. Η προσεκτικότερη εξέταση των διαβατηρίων από σωστά ενημερωμένους υπαλλήλους αποτρέπει την παράνομη διακίνηση ταξιδιωτών σε διεθνές επίπεδο.

θος των γραμμάτων.

Διπλότυπα - Οι θεωρήσεις, που είναι προσκολλημένες στις σελίδες του διαβατηρίου, πρέπει να ελέγχονται για αλλοίωση ή πλαστογράφηση.

- Ελέγξτε και για άλλες αλλοιώσεις στη θεώρηση, όπως π.χ. αριθμός διαβατηρίου και ημερομηνία ισχύος.

- Ελέγξτε τις άκρες του διπλότυπου για φθορές ή τσαλακώματα, που μπορεί να οφείλονται σε μετακίνηση από άλλο διαβατήριο.

Εξοπλισμός για τις έρευνες πλαστών διαβατηρίων

Τα περισσότερα πλαστά ή αλλοιωμένα διαβατήρια θα πρέπει να ελέγχονται με τη χρήση του παρακάτω εξοπλισμού:

Ειδικός προβολέας - Προβολέας με ενισχυμένο φωτισμό, που χρησιμοποιείται για την εξέταση διαβατηρίων για τα οποία υπάρχει αμφισβήτηση (υδατογραφήματα, αποξέσεις). **Μεγενθυτικός φακός** - χρησιμεύει για την εξέταση υπόπτων αλλοιώσεων ή λεπτομερειών εκτύπωσης.

- Λάμπα με υπεριώδες φως - χρησιμοποιείται για την πρόκληση φθορισμού στα έγγραφα. Βοηθάει για τον εντοπισμό τυχόν διαφορών στο

μελάνι ή για την τυχόν χρήση διαλυτικών υγρών.

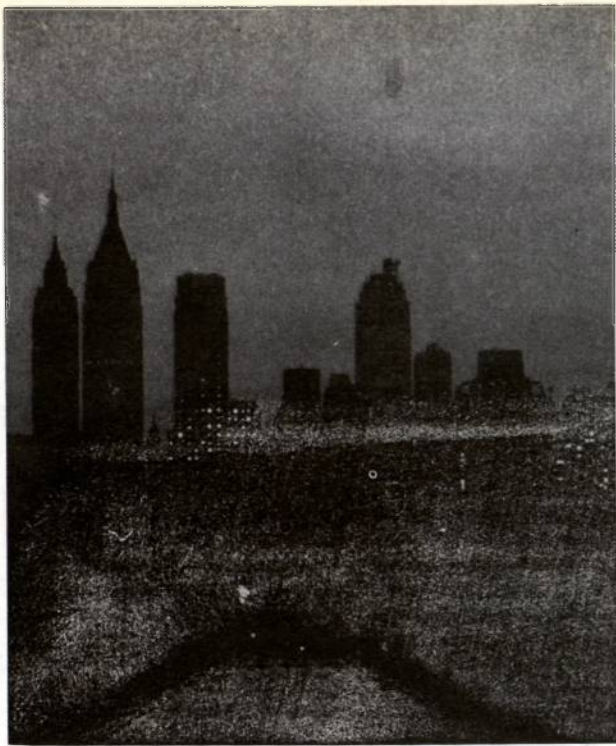
Συμπέρασμα

Το έργο της έρευνας ταξιδιωτικών εγγράφων δεν είναι εύκολο. Πολλές συνισταμένες μπορούν να επηρεάσουν τη λεπτομερή εξέτασή τους. Αυτές οι συνισταμένες μπορεί να περιλαμβάνουν απειρία, έλλειψη εξοικείωσης με πλαστά διαβατήρια κάποιας συγκεκριμένης χώρας, πιέσεις για τη διεκπεραίωση του ελέγχου μεγάλου αριθμού ταξιδιωτών σε σύντομα χρονικά διαστήματα. Όποιοι, όμως και να 'ναι οι λόγοι, οι πλαστογράφοι τείνουν να εκμεταλλεύονται αυτούς τους τομείς, όσο μπορούν περισσότερο.

Παρ' όλα αυτά, οι Αρχές μπορούν να συντελέσουν στην καταστολή των συγκαλυμμένων ταξιδιών αναλαμβάνοντας ένα προληπτικό ρόλο στην καταπολέμηση της χρήσης πλαστών ταξιδιωτικών εγγράφων.

Μαρία Πίσχου

Ελεύθερη μετάφραση από το άρθρο: «Passport Forgeries - what to look for» by Sgt. Ernie Munden, Cpl. Ed Peszat, C/M Robert Moyes and Garry Saunders. Περιοδικό GAZETTE, VOL 50, No. 2, 1988.

**του Χρ. Τσουραμάνη,
Δ.Ν., Δικηγόρου - Εγκληματολόγου**

1. Στηριζόμενος στις απόψεις του Emile Durkheim για την έννοια της ανομίας¹ ο Robert Merton διετύπωσε, όπως είναι γνωστό, τη δική του αντίστοιχη θεωρία για την ερμηνεία της εγκληματικής συμπεριφοράς².

2. Η θεωρία του Merton ανήκει στις λεγόμενες «κοινωνιολογικές» θεωρίες και σαν βάση της έχει μια ανομική κατάσταση, η οποία δημιουργείται στη δομή της κοινωνίας και προκαλεί τη δυσλειτουργία της. Επιδιώξη της είναι η ανεύρεση των γενεσιουργών παραγόντων της ανομικής αυτής κατάστασης.

Σύμφωνα με τον Merton κάθε κοινωνία προβάλλει στα μέλη της κάποιους σκοπούς/στόχους που θα πρέπει αυτά να επιδιώξουν για να θεωρηθούν επιτυχημένα και κοινωνικά καταξιωμένα. Παράλληλα, τους υποδεικνύει τα μέσα με τα οποία οι σκοποί/στόχοι αυτοί πρέπει να επιτευχθούν. Τα μέσα αυτά είναι απόλυτα προσδιορισμένα και είναι τα μόνα κοινωνικά αποδεκτά. Η μη τήρησή τους στην επίτευξη των κοινωνικά αποδεκτών σκοπών/στόχων είναι απαράδεκτη. Πότε, όμως, συμβαίνει κάτι τέτοιο;

3. Αυτό συμβαίνει όταν σ' όλα τα μέλη της κοινωνίας δεν παρέχονται οι ίδιες δυνατότητες χρησιμοποίησης των μέσων αυτών, με συνέπεια να μην μπορούν να τα ακολουθήσουν πάντοτε. Στην περίπτωση αυτή υπάρχει διάσταση ανάμεσα στους σκοπούς/στόχους, που προβάλλει η κοινωνία και στα μέσα αυτά. Γιατί, ενώ από τη μια μεριά αυτοί είναι οι μόνοι τους οποίους η κοινωνία θεωρεί ότι προσδίδουν κύρος στα μέλη της – το κάνει «επιτυχημένο» – και τους ζητάει να τους επιδιώξουν, από την άλλη δεν τους δίνει τις ίδιες δυνατότη-

Η θεωρία της ανομίας του R. Merton και η εφαρμογή της στην ερμηνεία του εγκλήματος της ληστείας.

τες, για να τους επιτύχουν. Τα άτομα μην έχοντας, λοιπόν, πρόσβαση προς τα κοινωνικά αποδεκτά μέσα για την επίτευξη των – έντονα προβαλλόμενων – κοινωνικά αποδεκτών σκοπών, καταφεύγουν σε άλλα μη-κοινωνικά αποδεκτά μέσα για να τους επιτύχουν. Σ' αυτά τα τελευταία ανήκει και το έγκλημα. Στην περίπτωση αυτή δημιουργείται η κατάσταση της ανομίας.

4. Ο Merton διατυπώνοντας τη θεωρία του είχε υπόψη του την Αμερικάνικη κοινωνία, στην οποία την εποχή που γράφει – τη δεκαετία του '50 – παρατηρεί την κατάσταση αυτή της ανομίας. Περιγράφει, λοιπόν, την Αμερική σαν μια κοινωνία στην οποία δίνεται υπερβολική έμφαση στην επιτυχία του ατόμου – σαν σκοπό – η οποία θεωρείται ότι, κατά κύριο λόγο, είναι τόση όσα και τα υλικά αγαθά των οποίων είναι κυριός το άτομο αυτό. Ο πλούτος δηλ. είναι ο ύψιστος σκοπός, τον οποίο πρέπει να επιδιώκει όποιος Αμερικανός θέλει να λέγεται επιτυχημένος. Ο πλούτος/επιτυχία, όμως, δεν είναι εξίσου προσίτος σε όλες τις κοινωνικές ομάδες δεδομένου ότι τα κοινωνικά αποδεκτά μέσα για την απόκτησή του δεν είναι ορθολογιστικά κατανεμημένα σε καθεμία από αυτές. Η δομή της αμερικάνικης κοινωνίας αποκλείει ορισμένα τμήματα του πληθυσμού όπως π.χ. τους μαύρους, τους φτωχούς και γενικά αυτούς που ανήκουν στις κατώτερες τάξεις, από τα κοινωνικά αποδεκτά μέσα π.χ. της μόρφωσης, της καλά αμοιβόμενης εργασίας, του σωστού background κ.τ.λ. που οδηγούν στην απόκτηση του πλούτου. Τα αποτελέσματα είναι τα άτομα που ανήκουν στις κατηγορίες αυτές ή και σε άλλες παρόμοιες να ακολουθήσουν άλλα μέσα, όπως π.χ. το έγκλημα για την απόκτησή του³.

5. Πως αντιδρά το άτομο στην κατάσταση αυτή της ανομίας; Τούτο, σύμφωνα με τον Merton, εξαρτάται από τις στάσεις και τις απόψεις που έχει αυτό απέναντι στους σκοπούς/στόχους και στα μέσα για την επίτευξή τους. Έτσι, ανάλογα με τις στάσεις του αυτές το άτομο ρυθ-

μίζει τη συμπεριφορά του. Η τυπολογία της συμπεριφοράς αυτής κατά τον Merton είναι η εξής:

ΤΥΠΟΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ	ΣΚΟΠΟΙ	ΜΕΣΑ
1. Συμμόρφωση (conformity)	+	+
2. Καινοτομία (innovation)	+	-
3. Τυπολατρεία (ritualism)	-	+
4. Αναχωρητισμός (retreatism)	-	-
5. Επανάσταση (rebellion)	±	± ⁴

Για καθέναν από τους παραπάνω τύπους συμπεριφοράς ισχύουν, εξάλλου, τα ακόλουθα:

α. Στην περίπτωση της «συμμόρφωσης» η συμπεριφορά των ατόμων είναι σύμφωνη με τους κοινωνικά αποδεκτούς κανόνες και έτσι δεν μπορεί να θεωρηθεί σαν παρεκκλίνουσα. Τα άτομα αποδέχονται τόσο τους σκοπούς/στόχους που θέτει η κοινωνία όσο και τα μέσα, που αυτή ορίζει, για την επίτευξή τους.

β. Μεγάλος αριθμός από τα εγκλήματα που γίνονται σε μια κοινωνία, είναι απόρροια του δεύτερου τύπου συμπεριφοράς, της «καινοτομίας». Τα άτομα που ανήκουν σ' αυτόν αποδέχονται τους σκοπούς/στόχους που προβάλλει – έντονα πολλές φορές – η κοινωνία, αλλά διαπιστώνουν ότι με τα κοινωνικά αποδεκτά μέσα, τους είναι αδύνατο να τους επιτύχουν. Για το λόγο αυτό «ανακαλύπτουν» νέα μέσα, τα οποία στις περισσότερες περιπτώσεις η κοινωνία τα αποδοκιμάζει.

γ. Στον τρίτο τύπο συμπεριφοράς το άτομο βλέπει ότι οι κοινωνικά προβαλλόμενοι σκοποί/στόχοι είναι απλησίαστοι γι' αυτό, με τα κοινωνικά αποδεκτά μέσα, πλην όμως, εξακολουθεί «τυπολατρικά» να επιμένει σ' αυτά, εγκαταλείποντας, σε τελική ανάλυση, τους παραπάνω σκοπούς/στόχους. Αυτό το κάνει επιπλέον και για να μην έρθει σε σύγκρουση με την κρατούσα κατάσταση, πράγμα το οποίο θα το κάνει να νιώσει ανασφαλές.

δ. Ο τέταρτος τύπος συμπεριφοράς, ο οποίος αποδίδεται με τον όρο «αναχωρητισμός», αναφέρεται στο άτομο εκείνο το οποίο αδιαφορεί τόσο για τους σκοπούς/στόχους, όσο και για τα μέσα για την επίτευξή τους, είναι δηλ. «έξω από το παιχνίδι» (5). Στην κατηγορία των ατόμων αυτών ανήκουν οι ναρκομανείς, οι αλκοολικοί, οι ψυχοπαθείς, οι παρίες, οι κοινωνικά απόβλητοι και οι αλήτες (6).

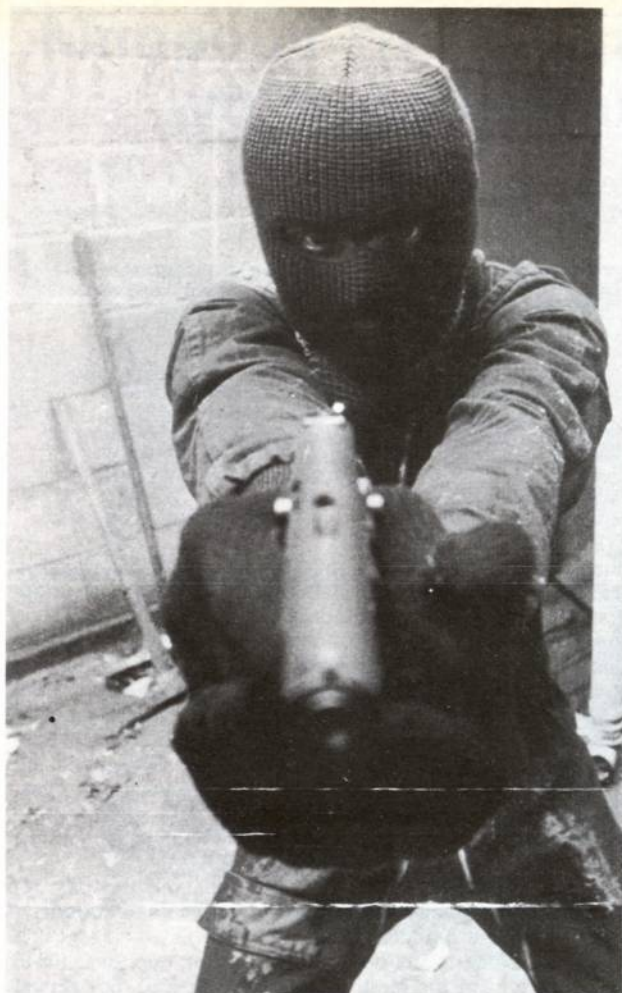
ε. Η «επανάσταση» είναι ο πέμπτος και τελευταίος τύπος συμπεριφοράς του ατόμου που αντιμετωπίζει το πρόβλημα της ανομίας. Στην περίπτωση αυτή το άτομο απορρίπτει τόσο τους σκοπούς/στόχους όσο και τα μέσα που επιδοκιμάζει για την επίτευξή τους και στη

θέση τους βάζει άλλους σκοπούς και άλλα μέσα, διαφορετικούς από τους προηγούμενους. Έτσι, το άτομο παύει, πλέον, να λειτουργεί σαν ένα μέλος της κοινωνίας που υπάρχει και αρχίζει να ζει ως μια «νέα» πραγματικότητα (7).

Από τους παραπάνω πέντε τύπους απάντησης/συμπεριφοράς του ατόμου που αντιμετωπίζει την κατάσταση της ανομίας, τους οποίους περιέγραψε ο Merton, την προσπάθειά μας να διαγνώσουμε τα κοινωνικά αίτια του εγκλήματος της ληστείας, πιστεύουμε πως μπορεί να βοηθήσει ο δεύτερος από αυτούς, αυτός δηλ. που αναφέρεται στην «καινοτομία» (INNOVATION) (8).

Ενώ ο Merton θεωρεί (εκτός από τον πρώτο) τους τύπους συμπεριφοράς που αναφέρει σαν μορφές παρεκτροπής γενικά, ωστόσο το κύριο βάρος της θεωρίας για τη σύνδεση της κατάστασης της ανομίας με το έγκλημα, το ρίχνει στον τύπο της «καινοτομίας». Ο «καινοτόμος» αρνούμενος να ακολουθήσει τα κοινωνικά αποδεκτά μέσα και αντικαθιστώντας τα με άλλα, ικανοποιημένα να επιτύχει τους σκοπούς/στόχους, τους οποίους του θέτει η κοινωνία, είναι πιθανό να διαπιστώσει πως αυτά τα άλλα μέσα είναι ταυτόχρονα και παράνομα και οι αντίστοιχες πράξεις του εγκλήματα. Η «καινοτομία», λοιπόν, δηλ. η αναζήτηση νέων μέσων επιτυχίας, είναι το κλειδί στη σύνδεση που κάνει ο Merton ανάμεσα στην ανομία και στην εγκληματική συμπεριφορά και γι' αυτό τη χρησιμοποιεί για να εξηγήσει το μεγάλο αριθμό εγκλημάτων, που διαπράττουν τα άτομα που ανήκουν στις κατώτερες κοινωνικοοικονομικές τάξεις, τα μέλη των οποίων δεν έχουν εύκολη πρόσβαση προς τα μέσα που εγκρίνει η κοινωνία για να επιτύχουν τους σκοπούς/στόχους της.

Ένας από αυτούς βέβαια, είναι και η απόκτηση όσο το δυνατόν περισσότερων υλικών αγαθών, δηλ. πλούτου. Τα άτομα αποδέχονται το σκοπό αυτό επειδή η επίτευξή του θα τους προσδώσει κοινωνικό κύρος. Σημαντικό μέρος, όμως, από αυτά – κυρίως εκείνα που ανήκουν στις μη προνομιούχες κοινωνικές τάξεις – στο δρόμο για την επίτευξή του διαπιστώνουν πως δεν μπορούν να τον πετύχουν με τα μέσα, που τους υποδεικνύει η κοινωνία, δηλ. με σκληρή εργασία, ψηλό μορφωτικό επίπεδο κ.τ.λ. Έτσι, επινοούν νέα μέσα με τα οποία θα τον επιτύχουν. Η ληστεία μπορεί να αποτελέσει ένα από τα μέσα αυτά, το οποίο θα επιλεγεί από αυτούς που δεν έχουν καλύτερη «πρόσβαση» σε άλλα ανάλογα ή μη. Όπως παρατηρεί ο Vold (9) αναφερόμενος στο θέμα αυτό της θεωρίας του Merton:

«Οι επιχειρηματίες (στην περίπτωση αυτή) θα επινοήσουν νέα είδη εγκλημάτων «λευκού κολλάρου», τα οποία θα αφορούν απάτες ή θα κάνουν φοροδιαφυγή. Οι εργαζόμενοι θα κάνουν παράνομες πράξεις όπως χαρτοπαιξία, πορνεία, εμπόριο ναρκωτικών ή θα κάνουν διαρρήξεις και ληστείες. Σε καθεμία από τις περιπτώσεις αυτές, το άτομο αποδέχεται τον κοινωνικό σκοπό αλλά προσπαθεί να τον πετύχει με (κοινωνικά) απαράδεκτα μέσα».

Όπως πιστεύουμε οι ληστείες είναι – με κριτήριο το σκοπό που επιδιώκει ο δράστης τους με αυτές – : α) ιδιοτελείς και β) ανιδιοτελείς. Οι πρώτες είναι σημαντικά περισσότερες από τις δεύτερες, οι οποίες σε πολλές χώρες, στη σημερινή εποχή, δεν έχουν καν εμφανισθεί (10). Αυτό σημαίνει πως οι ληστείες είναι, από την άποψη αυτή, κυρίως ιδιοτελείς, γίνονται δηλ. για να εξυπηρετήσουν κάποιο σκοπό του ίδιου του δράστη. Ο σκοπός αυτός είναι, φυσικά, η απόκτηση υλικών αγαθών δηλ., πλούτου, ένας σκοπός ο οποίος είναι απόλυτα κοινωνικά αποδεκτός. Τα άτομα, λοιπόν, τα οποία, εξαιτίας και της έντονης και συνεχούς προβολής του, αποδέχονται αυτόν το σκοπό, επειδή, όμως δεν παρέχονται σε όλα οι ίδιες δυνατότητες/μέσα για να φτάσουν στους διαύλους που θα τα οδηγήσουν στην κατάκτησή του, ακολουθούν τη ληστεία σαν ένα από τα μέσα που θα τα οδηγήσουν σε αυτόν.

Βέβαια το ίδιο ισχύει και για τις κλοπές και η πρόσθε-

τη δυσκολία που υπάρχει στην τέλεση μιας ληστείας – δηλ. η άσκηση της βίας – εξηγεί το μεγαλύτερο αριθμό των πρώτων από τις δεύτερες.

Παράλληλα θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και η γενικότερη θέση του δράστη στην επιλογή από αυτόν, των ληστειών ως μέσου απόκτησης πλούτου και της σε κάθε περίπτωση χρησιμοποίησης βίας, (12) – μηνύματα τα οποία χωρίς δισταγμό και με απλοχεριά, μεταδίδονται σε κάθε ευκαιρία ανάμεσα σε άλλα από το σύνολο των μέσων μαζικής ενημέρωσης – άτομα νεαρής ηλικίας, δυναμικά από τη φύση τους, χωρίς την κατάλληλη παιδεία, που θα τα συγκρατήσει – ενδεχομένως – από το έγκλημα, σε «ελαφρές» μορφές του οποίου – βλ. κλοπές – έχουν ήδη κάποια θητεία, χωρίς διεξόδους για την πληθωρική ενεργητικότητά τους και με ανυπο-

μονησία για οποιαδήποτε φύσης διάκριση, είναι αρκετά πιθανό να επιλέξουν την τέλεση ληστειών για να «λύσουν» τα προβλήματά τους, τον τόνο των οποίων η δομή της κοινωνίας μας οξύνει – κατά τη γνώμη τους – όλο και περισσότερο.

Παράλληλα, όμως, θα πρέπει να παρατηρήσουμε πως και η ίδια η πράξη της ληστείας αποτελεί μια μικρογραφία της ανομικής κατάστασης, που περιγράφει ο Merton. Αναλύοντάς την, βλέπουμε, πως σ' αυτήν υπάρχει αφενός μεν ένας σκοπός/κίνητρο – δηλ. η απόκτηση υλικών αγαθών – ο οποίος είναι κοινωνικά αποδεκτός και αφετέρου ένα μέσο – δηλ. η βία ή η απειλή της χρήσης της – με το οποίο στην περίπτωση αυτή επιδιώκεται ο σκοπός αυτής. Το μέσο αυτό, βέβαια, δεν περιλαμβάνεται στους θεσμοθετημένους από την Πολιτεία

τρόπους για την απόκτηση υλικών αγαθών. Έτσι, υπάρχει κι εδώ μια διάσταση σκοπού-μέσου, η οποία χαρακτηρίζει κάθε κατάσταση ανομίας.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

1. **Ανομία**, κατά τον E. Durkheim είναι «...η κατάσταση έλλειψης κανόνων που ρυθμίζουν τη συμπεριφορά ή η κατάσταση αβεβαιότητας ως προς το ποιο είναι το σύστημα ρυθμιστικών κανόνων που ισχύει» βλ. σχετ. Δ. Γ. Τσαούση, «Χρηστικό Λεξικό Κοινωνιολογίας», Αθήνα, 1984, «ανomia», σελ. 28. Η θεωρία του E. D. για την ανομία αναπτύχθηκε, όπως είναι γνωστό, στο έργο του «LE SUICIDE», (PARIS, 1987), το οποίο έχει μεταφραστεί και στα ελληνικά από τον M. Μαρκάκη με τον τίτλο «Κοινωνικές αιτίες της αυτοκτονίας» (Αθήνα, 1982).
2. Βλ. σχετ. R. Merton, «Social structure and anomie» στο «American Sociological Review», (October, 1938), 3ο, 672-682, και του ίδιου «Social Theory and Social structure», Glencoe ill, 1968. Για τη συμβολή του Merton στην κοινωνιολογική θεωρία βλ. μ. ά. N. OS. TIMASHEFF-G-A. THEDORSON, «Sociological Theory. Its nature and growth», New York, 1976, το οποίο υπάρχει και σε ελληνική μετάφραση του Δ.Γ. Τσαούση, με τον τίτλο «Ιστορία Κοινωνιολογικών Θεωριών», Αθήνα, 1983, σελ. 439-442. Ανάπτυξη των απόψεων του Merton βλ. μ. α. A. Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου.
3. «Παραδόσεις εγκληματολογίας» α', Αθήνα 1979, σελ. 183-187, N. E. Κουράκη, «Τα Οικονομικά εγκλήματα», Ποινικά 13, Αθήνα-Κομοτηνή, 1982, σελ. 165-173, Στ. Αλεξιάδη, «Εγκληματολογία» 1, Θεσσαλονίκη, 1985, σελ. 108-9, Γ. Πανούση, «Οι κοινωνικές σχέσεις ως αναγκαίοι όροι της εγκληματογένεσης», Αθήνα-Κομοτηνή, 1985, σελ. 128-150 George Vold, «Theoretical Criminology» New York, 1979, σελ. 211-219. Hugh Barlow, «Introduction to Criminology», Boston-Toronto, 1976. σελ. 36-37, John E. Conklin, «Criminology», New York-London, 1981.
4. Η κατάσταση της ανομίας την οποία περιγράφει ο Merton μοιάζει με την συνώνυμή της, στην οποία αναφέρεται ο Durkheim στο ότι και οι δύο έχουν υπόψη τους μια κοινωνία, η οποία δεν μπορεί να ικανοποιήσει τις ανάγκες των μελών της, με συνέπεια τα άτομα να ζητούν περισσότερα απ' όσα μπορούν να αποκτήσουν. Διαφέρουν, όμως, στο ότι ο Merton υποστήριξε πως η ανομία υπάρχει μόνο σε περιόδους γρήγορων οικονομικών αλλαγών, ενώ ο Merton την είδε σαν ένα μόνιμο χαρακτηρισμό της αμερικάνικης κοινωνίας, το οποίο επηρέαζε σημαντικά τις κατώτερες τάξεις. Βλ. σχετ. John Horton, «The dehumanization of anomie and alienation: a problem in the ideology of sociology» στο «British journal of sociology», όπ. παρ., σελ. 214, N. Κουράκη, «Τα Οικονομικά Εγκλήματα, Ποινικά 13, Αθήνα-Κομοτηνή, 1982, σελ. 166.
5. Το σημείο + σημαίνει αποδοχή, το - απόρριψη, ενώ το διπλό σημείο + - συμβολίζει απόρριψη και προτεινόμενα υπο-

- κατάστατα. Η αποδοχή των όρων του Merton στα ελληνικά έγινε με βάση το ΑΓΓΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ ΟΡΩΝ, που υπάρχει στο «Χρηστικό Λεξικό Κοινωνιολογίας», βλ. όπ. αρ. Τους όρους αυτούς τους αποδίδει στα ελληνικά ο Δημ. Καρμακόλιας (βλ. «Παρεκκλίνουσα συμπεριφορά και έγκλημα: Μερικές εισαγωγικές σημειώσεις», στο Δ.Ε.Ε., Τεύχος 2, Φεβρ. 1986, σελ. 13-17) κατά σειρά ως εξής: 1. Συμμόρφωση-Κονφορμισμός 2. Ευρεσιτεχνισμός. 3. Τελετουργισμός 4. Απόρριψη και 5. Επανάσταση.
5. «Out of the whole game», όπως αναφέρει ο VOLD (βλ. σχετ. σπ. παρ., σελ. 216).
 6. Βλ. όπ. παρ. R. Merton, «Social theory and social structure», σελ. 207.
 7. Όπως παρατηρεί και ο Καρμακόλιας (βλ. όπ. παρ. σελ. 16) «Η επανάσταση των Μπολσεβίκων είναι ένα καλό παράδειγμα στα πλαίσια αυτού του τύπου».
 8. Όπως αναφέρει και ο Αλεξιάδης (βλ. όπ. παρ. σελ. 108-9) «Η θεωρία αυτή του Merton επικρίθηκε επειδή... δεν εξηγεί όλες τις μορφές εγκληματικότητας παρά μόνο ορισμένα είδη κλοπής (ληστείας, ή, ίσως και απάτης)».
 9. Βλ. όπ. παρ. σελ. 215. Σύμφωνα με τον Γ. Πανούση, εξάλλου, «Οι κοινωνικές σχέσεις ως αναγκαίοι όροι της εγκληματογένεσης», όπ. παρ. σελ. 142), «Η διαδικασία αυτή που καταλήγει σε ανομία, μπορεί εύκολα να φανεί σε μια ανταγωνιστική κοινωνία όπου ο στόχος της επιτυχίας καταρρίπτεται από τα θεσμικά του προβλήματα και η ευτυχία συνοψίζεται στο «να κερδίσουμε» παρά στο «να κερδίσουμε κάτω από τους κανόνες του παιχνιδιού». Η υπερβολική αναζήτηση της επιτυχίας-σκοπού οδηγεί τους ανθρώπους να ενδιαφέρονται μόνο για αυτήν *έξω* και πέρα από τους κανόνες».
 10. Από την έρευνά μας από τα αρχεία της Δ.Ε. Υ. αλλά και από τις άλλες έρευνες που έχουμε δει από διάφορες ξένες χώρες, - διαπιστώσαμε ότι ούτε μια περίπτωση ληστείας δεν θα μπορούσε να ανήκει στην κατηγορία των «ανιδιοτελών» ληστειών, δηλ. εκείνες που γίνονται από το δράστη χωρίς αυτός να σκοπεύει σε προσωπικό του οικονομικό όφελος. Στη σημερινή εποχή τέτοιου είδους ληστείες, γίνονται μόνον από... τρομοκρατικές ομάδες. Έτσι, εφόσον δεν εξετάσαμε χώρες στις οποίες είχε ανθίσει πρόσφατα - π.χ. Ιταλία, Γερμανία, Ουρουγουάη κ.τ.λ. - η τρομοκρατία, εύλογο ήταν να μη βρούμε ληστείες της κατηγορίας αυτής.
 11. Όπως παρατηρεί ο H. Πετρόπουλος (βλ. σχετ. «Το εγχείριδιο του καλού κλέφτη», Αθήνα 1979, σελ. 94) «η ληστεία δεν είναι παρά μια κλοπή που, επιπροσθέτως, βασίζεται στο στοιχείο της βίας και της απειλής».
 12. Επομένως και ως **μέσου** για απόκτηση πλούτου.

Μπορούν τα οχήματα άμεσης βοήθειας να παραβιάζουν το «κόκκινο»;

του Σάββα Καβαζίδη
Αστυν. Υποδιευθυντή

Είναι αλήθεια πως η καθημερινή πρακτική αποδεικνύει ότι πολλές φορές τα οχήματα βοήθειας, παραβιάζουν το κόκκινο σήμα των σηματοδοτών. Μάλιστα κάποιες φορές αυτό είχε και αρκετά δυσάρεστα αποτελέσματα.

Επιτρέπεται όμως στα οχήματα αυτά να παραβιάζουν το κόκκινο; Επιτρέπεται να κινούνται αντίθετα σε μονόδρομους ή να αγνοούν τα σήματα των τροχονόμων;

Στα ερωτήματα αυτά, που απασχολούν τους φίλους οδηγούς, θα προσπαθήσουμε να δώσουμε τεκμηριωμένη απάντηση.

Ασφαλώς δεν θα επιχειρούσαμε παράθεση και ίσως μερική ανάλυση των διατάξεων του άρθρου 44 του Κ.Ο.Κ. (Ν. 614/1977), που ρυθμίζουν τους κανόνες κυκλοφορίας και τις υποχρεώσεις των οδηγών οχημάτων Αμέσου Βοήθειας και οχημάτων μεταφοράς προσώπων που έχουν ανάγκης αμέσου βοήθειας, αν δεν υπήρχε πάνω στο θέμα αυτό αρκετή σύγχυση σε πολλούς οδηγούς, με ολέθριες καμιά φορά συνέπειες για τους ίδιους, αλλά και τους άλλους.

Όμως, ας δούμε με τη σειρά, χωριστά και συνδυασμένα, τις διατάξεις του άρθρου 44 του Κ.Ο.Κ.

Σύμφωνα λοιπόν με την πργ. 1 του παραπάνω άρθρου, οι οδηγοί που χρησιμοποιούν την οδό, όταν ειδο-

ποιούνται δια των συσκευών ηχητικής και φωτεινής προειδοποίησης ότι πλησιάζει όχημα αμέσου ανάγκης, υποχρεούνται να αφήσουν χώρο για τη διέλευση του οχήματος αυτού, κινούμενοι στο δεξιό της οδού ή ακόμα και να σταματούν αν υπάρχει τέτοια ανάγκη.

Είναι φανερό ότι στην πργ. 1 του άρθρου 44 γίνεται λόγος για οχήματα μόνον Αμέσου Ανάγκης. Ο Κ.Ο.Κ. χρησιμοποιεί και σε άλλα σημεία του τον όρο «οχήματα αμέσου ανάγκης», όπως π.χ. στην πργ. 4 του άρθρου 81, χωρίς όμως και να προσδιορίζει ποιά είναι τα οχήματα αυτά.

Πάντως, σαν οχήματα αμέσου ανάγκης θα πρέπει να θεωρούνται όλα τα οχήματα που είναι προορισμένα να ενεργούν επείγουσες αποστολές, όπως είναι τα περιπολικά αυτοκίνητα και δίκυκλα των Υπηρεσιών Αμέσου Δράσεως ή Επεμβάσεως και Τροχαίας, τα Πυροσβεστικά οχήματα, τα οχήματα του Σ.Α.Β., της Δ.Ε.Η., υπό περιστάσεις, τα στρατιωτικά οχήματα μεταφοράς ασθενών κ.ά.

Με τα αυτοκίνητα αμέσου ανάγκης, ως προς τις ρυθμίσεις του άρθρου 44, εξομοιώνονται και τα «άλλης φύσεως οχήματα», επομένως και τα Δημοσίας ή ιδιωτικής χρήσεως επιβατικά, φορτηγά, λεωφορεία κ.ά., αλλά μόνον όταν με αυτά μεταφέρονται πρόσωπα, που έχουν ανάγκη αμέσου βοήθειας.

Αυτό προκύπτει ευθέως από την πργ. 2 του άρθρου 44, κατά την οποία, αν η ειδοποίηση για την κίνηση οχημάτων αμέσου ανάγκης ή άλλης φύσεως οχημάτων, δια των οποίων μεταφέρονται πρόσωπα έχοντα ανάγκη αμέσου βοήθειας, δίδεται δια των ειδικών συσκευών προειδοποίησης και δεν δημιουργείται κίνδυνος για τους λοιπούς που χρησιμοποιούν την οδό, οι οδηγοί των οχημάτων αυτών δεν υποχρεούνται να τηρήσουν τις δ/ξεις των άρθρων 12 έως και 43 του Κ.Ο.Κ., χωρίς όμως και να μπορούν να διέλθουν αντίθετα σε μονόδρομους ή να μη συμμορφώνονται στα σήματα των τροχονόμων.

Σημειώνεται ότι οι κυριότεροι κανόνες κυκλοφορίας που διαλαμβάνονται στις δ/ξεις των άρθρων 12 έως και 43 είναι αυτές που αναφέρονται στη συμπεριφορά των οδηγών (άρθρο 12), στα καυσάεiria και θορύβους (άρθρο 15), στην κανονική θέση των οχημάτων επί της οδού (άρθρο 16), στους κανόνες προσπεράσματος (άρθρο 17), στα όρια ταχύτητας και την απόσταση ασφαλείας (άρθρα 19 και 20), στους ελιγμούς των οχημάτων (άρθρο 21), στην αλλαγή κατευθύνσεως (άρθρο 23), στους κανόνες κινήσεως των οχημάτων σε οδούς ταχείας κυκλοφορίας (άρθρο 29), στους κανόνες χρήσεως των ηχητικών, και φωτεινών προειδοποιήσεων (άρθρο 37)

και στις υποχρεώσεις των οδηγών σε περίπτωση ατυχήματος (άρθρο 43).

Από τη φραστική διατύπωση της ανωτέρω δ/ξεως συνάγεται ότι τα οχήματα αμέσου ανάγκης και τα οχήματα μεταφοράς προσώπων που έχουν ανάγκη άμεσης ιατρικής βοήθειας, μπορούν να μη τηρήσουν τους κανόνες κυκλοφορίας των άρθρων 12 έως και 43 του Κ.Ο.Κ., εφόσον:

α) Κάνουν χρήση των ειδικών συσκευών ηχητικής και φωτεινής προειδοποίησης, και

β) Δεν προκαλούν κίνδυνο για τους άλλους που χρησιμοποιούν την οδό.

Αναφορικά με τις ειδικές συσκευές προειδοποίησης πρέπει να παρατηρηθεί ότι αυτές είναι, προφανώς, οι σειρήνες και το αναλάμπον φως (μπλε, ερυθρό, κίτρινο) που χρησιμοποιούν τα αυτοκίνητα αμέσου ανάγκης. Όμοιες ηχητικές ή φωτεινές συσκευές προειδοποίησης δεν μπορούν να φέρουν τα Ι.Χ.Ε., αυτοκίνητα, καθώς και τα ταξί ή αγοραία, όπως αυτό προκύπτει εξ αντιδιαστολής από τον συνδυασμό των δ/ξεων των πργ. 3 και 4 του άρθρου 81 του Κ.Ο.Κ.

Από τη γραμματική ερμηνεία της πιο πάνω δ/ξεως προκύπτει εμμέσως ότι τα αυτοκίνητα που δεν διαθέτουν «ειδικές» συσκευές προειδοποίησης, δηλαδή τα Ι.Χ.Ε., ταξί, αγοραία, κ.ά., δεν δικαιούνται, κατ' αρχήν, να παραβιάζουν κανένα κανόνα κυκλοφορίας και στις περιπτώσεις ακόμα που μεταφέρουν πρόσωπα, που έχουν ανάγκη αμέσου βοήθειας. Αυτό, γιατί μόνο με τη χρήση σειρήνας ή αναλάμποντος φωτός καθίσταται εμφανής η παρουσία οχήματος αμέσου ανάγκης και δυνατή η εξουδετέρωση ή μείωση των κινδύνων που προκαλούν στους άλλους οδηγούς δια της παραβιάσεως κανόνων κυκλοφορίας.

Παρά ταύτα και αν ακόμα γίνει δεκτό για λόγους κυρίως τεχνολογικούς ότι και για τα αυτοκίνητα αυτά μπορεί να έχουν ανάλογη εφαρμογή οι δ/ξεις της πργ. 2 και συνεπώς μπορούν κατά τη μεταφορά προσώπων εχόντων ανάγκη αμέσου βοήθειας να μην τηρούν τις διατάξεις

των άρθρων 12 έως και 43 του Κ.Ο.Κ., εφόσον κάνουν χρήση έστω των συνήθων (όχι ειδικών) συσκευών προειδοποίησης, είναι πέραν κάθε αμφιβολίας ότι τόσο τα αυτοκίνητα αυτά, όσο και τα οχήματα αμέσου βοήθειας δεν δικαιούνται σε καμιά περίπτωση:

α) Να παραβιάζουν τους φωτεινούς σηματοδότες (άρθρο 6 του Κ.Ο.Κ.), οι σχετικές δ/ξεις των οποίων δεν διαλαμβάνονται στα άρθρα 12 έως και 43 του Κ.Ο.Κ.

β) Να διέρχονται αντίθετα στους μονόδρομους.

γ) Να μη συμμορφώνονται στα σήματα των τροχονόμων, και

δ) Να προκαλούν κίνδυνο στους άλλους που χρησιμοποιούν την οδό.

Οι ανωτέρω επισημάνσεις είναι χρήσιμες και αναγκαίες για τον ορθό καταλογισμό της υπαιτιότητας σε περίπτωση τροχαίου ατυχήματος με αυτοκίνητα της εν λόγω κατηγορίας. Και, δυστυχώς, δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις τέτοιων ατυχημάτων με σοβαρές μάλιστα συνέπειες σε βάρος ανύποπτων και αναίτιων οδηγών ή πεζών που κυκλοφορούν κανονικά και σύμφωνα με τους κανόνες του Κ.Ο.Κ.

Με βάση τα ανωτέρω, δεν κρίθηκαν βάσιμοι οι ισχυρισμοί ιδιώτου, ο οποίος με αναφορά του προς την Τροχαία Αθηνών, ζητούσε την «παραδειγματική πειθαρχική τιμωρία» τροχονόμου, επιφυλασσόμενος, μάλιστα, για τις τυχόν ποινικές και αστικές ευθύνες, διότι τον παρατήρησε για την εν σειρά παραβίαση των ερυθρών φωτεινών ενδείξεων των σηματοδοτών δια του οχήματός του, κατά τη μεταφορά ασθενούς γυναικός, με την αιτιολογία ότι ήταν ενδεχόμενο να επιδεινωθεί η υγεία αυτής από την ολιγόλεπτη στάση που αναγκάστηκε να πραγματοποιήσει για το σχετικό έλεγχο. Τέλος, για την ενότητα του θέματος μνημονεύεται ότι οι παραβάτες των δ/ξεων του άρθρου 44, καθώς και εκείνοι που προσποιούνται ότι οδηγούν όχημα αμέσου ανάγκης ή όχημα μεταφοράς προσώπων εχόντων ανάγκη αμέσου βοήθειας, δια να επιτύχουν την κατά προτεραιότητα κίνησή τους, τιμωρούνται με μεγάλο πρόστιμο.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ

Προγράμματα

Software είναι το γενικό όνομα για τα προγράμματα των υπολογιστών, το καθένα από τα οποία εκτελεί μια συγκεκριμένη εργασία. Το hardware του υπολογιστή έχει σημασία μονάχα σαν όχημα για το software, και άσχετα με το πόσο ισχυρός είναι ένας υπολογιστής, είναι τόσο χρήσιμο όσο χρήσιμο είναι και το software που τρέχει σ' αυτόν. Το software δεν έχει μια συγκεκριμένη μορφή. Είναι πληροφορίες, προδιαγραφή για μια εργασία, και από φυσική άποψη υπάρχει μόνο με την έννοια ότι πρέπει να αποθηκευτεί φυσικά στο hardware του υπολογιστή.

Το πρόγραμμα και ο προγραμματισμός είναι η πεμπτούσια της χρήσης του Υπολογιστή. Εκφράζει και κατά κάποιο τρόπο ενσαρκώνει την κυριαρχία του ανθρώπου πάνω στη μηχανή. Είναι η νοημοσύνη που δίνεται στον Υπολογιστή με τη μορφή έτοιμων προγραμμάτων, που τον «διδάσκουν» πως θα αντιδρά σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Το software μπορεί να χωριστεί χονδρικά σε δυο περιοχές: στα προγράμματα εφαρμογών που εκτελούν τις εργασίες για τις οποίες αγοράζεται ένας υπολογιστής, και στα προγράμματα του συστήματος που είναι προγράμματα υποστήριξης που επιτρέπουν την πλήρη χρήση του υπολογιστή.

Προγράμματα Εφαρμογών

Τα προγράμματα εφαρμογών (applications software) είναι προγράμματα που αναφέρονται σε συγκεκριμένες εφαρμογές. Τέτοια προγράμματα μπορούν να γράφουν οι ίδιοι οι χρήστες μόνοι τους για τις ανάγκες που αντιμετωπίζουν στη δουλειά τους, οπότε τα ονομάζουμε users programs. Συχνά, όμως, κάτι τέτοιο δεν είναι πραγματικά απαραίτητο (αλλά ούτε και εφικτό), γιατί οι χρήστες μπορούν να εκμεταλλεύονται επαγγελματικά γραμμένα προγράμματα, διασκευάζοντάς τα ίσως ελαφρά για τις δικές τους ειδικές ανάγκες.

Ορισμένα προγράμματα εφαρμογών είναι τόσο χρήσιμα που εκδόσεις τους είναι διαθέσιμες για όλους σχεδόν τους υπολογιστές. Τα προγράμματα **επεξεργασίας κειμένου** (word-processing programs) βοηθάνε τους χρήστες να διορθώνουν, να μορφάρουν και να τυπώνουν κείμενα, τα προγράμματα ηλεκτρονικών **λογιστικών φύλλων** (spread-sheet programs) είναι βοηθήματα για υπολογισμούς, τα συστήματα **διαχείρισης βάσεων δεδομένων** (data base management systems DBMS) χρησιμοποιούνται για αποθήκευση και ανάκτηση πληροφοριών κάθε είδους και τα προγράμματα **επικοινωνιών**

(communication programs) δίνουν στους υπολογιστές τη δυνατότητα να λαμβάνουν και να μεταβιβάζουν πληροφορίες μεταξύ τους.

Προγράμματα Συστήματος

Τα προγράμματα του συστήματος ενός υπολογιστή, systems software ρυθμίζουν την εσωτερική λειτουργία του συστήματος του Υπολογιστή και γενικά διευκολύνουν το χρήστη να τον χρησιμοποιεί. Τα προγράμματα αυτά είναι έτοιμα και τα παίρνει ο χρήστης κατευθείαν από τον προμηθευτή-κατασκευαστή του Υπολογιστή. Στα παραδείγματα περιλαμβάνονται οι μεταγλωττιστές (compilers) οι οποίοι μεταγλωττίζουν τα προγράμματα ώστε να τρέχουν στο συγκεκριμένο μηχάνημα, οι διορθωτές (editors) που βοηθάνε τους προγραμματιστές στο γράψιμο των προγραμμάτων, και τα συνδετικά προγράμματα (linkers), που συνδέουν τα υπάρχοντα με τα καινούρια προγράμματα. Ένα ιδιαίτερα σημαντικό πρόγραμμα συστήματος είναι το λειτουργικό σύστημα (operating system), το οποίο είναι ένα σύνολο προγραμμάτων, που παίζει σε ένα σύστημα Υπολογιστή το ρόλο του υπεύθυνου της «διοικητικής μέριμνας». Με προγράμματα αντί υπαλλήλων, το λειτουργικό σύστημα

ελέγχει όλα τα λεγόμενα resources του συστήματος (επεξεργαστές, μνήμες, περιφερειακά), τα κατανέμει κατάλληλα σε όλους τους χρήστες-πελάτες του και προσπαθεί να ικανοποιήσει τις ανάγκες όλων των χρηστών του με το δυνατό καλύτερο τρόπο και στο δυνατό μικρότερο χρόνο.

Λειτουργικά συστήματα

Η γνώση του hardware ενός συστήματος, από τα ηλεκτρονικά μικροκυκλώματά του μέχρι τα ηλεκτρομηχανικά περιφερειακά τους, μας κάνει να εκτιμήσουμε το γιατί ο υπολογιστής λειτουργεί με τέτοια φαινόμενη ταχύτητα. Και η γνώση των προγραμμάτων που τρέχει η μηχανή για να επιτελέσει διάφορες εργασίες που θέλει ο χρήστης, βοηθάει να καταλάβουμε πώς το software δίνει ψυχή στο hardware και το ζωντανεύει. Κι ωστόσο, ο οποιοσδήποτε καθήσει μπροστά από το σύγχρονο υπολογιστή για να τον δουλέψει, καταλαβαίνει αμέσως ότι ένα τεράστιο μέρος από τα διαδραματιζόμενα μέσα στον υπολογιστή μένουν αόρατα για τον άνθρωπο. Δεν αρκούν οι σηματοποιήσεις που θέλουν τον υπολογιστή να αποτελείται από δύο μέρη, το hardware που βρίσκεται έτοιμο και περιμένει τα προγράμματα που θα βάλ-

λούμε εμείς μέσα.

Κι αυτό γιατί ο υπολογιστής σαφώς παρέχει και ένα πλήθος άλλες συμπληρωματικές λειτουργίες που τον κάνουν ευκολότερο στη χρήση. Κάθε χρόνο προστίθενται όλο και περισσότερες, που κάνουν τα πράγματα ακόμα πιο εύκολα.

Ένας από τους κύριους λόγους για την αλματώδη αύξηση του ενδιαφέροντος του κοινού προς τους υπολογιστές είναι η δραστική μείωση του μεγέθους και τους κόστους τους. Αυτό είναι αλήθεια, αλλά δεν είναι όλη η αλήθεια. Όσο περισσότερο μαθαίνει κανείς για τους υπολογιστές, τόσο περισσότερο καταλαβαίνει ότι η γέννηση και η ανάπτυξη των λειτουργικών συστημάτων υπήρξε εξ ίσου, αν όχι περισσότερο, οργανικό αίτιο. Στο κάτω-κάτω, ποιος θα ενδιαφερόταν για ένα μικρό και φτηνό μεν, αλλά φοβερά «αδέξιο» ηλεκτρονικό κουτί; Τα πρώτα λειτουργικά ήταν σίγουρα όχι «φιλικά στον χρήστη» (user friendly), και οφείλεται καθαρά στα σημερινά λειτουργικά συστήματα που αυτή η φράση λέγεται για αρκετούς σημερινούς υπολογιστές.

Για ν' αποκτήσουμε μία σαφή εικόνα των λειτουργικών συστημάτων, χρειάζεται να δώσουμε μερικούς ορισμούς. Ένα πρόγραμμα του υπολογιστή που έχει σαν στόχο την κάλυψη μιας συγκεκριμένης ανάγκης του χρήστη, όπως ένα πρόγραμμα λογιστικής ή αποθήκης ή επεξεργασίας κειμένου, λέγεται **εφαρμογή** (application program). Ο χρήστης ενός τέτοιου προγράμματος έχει πλήρη επίγνωση του ότι το πρόγραμμα είναι φτιαγμένο για τον συγκεκριμένο τομέα εφαρμογών. Σε αντίθεση, το πλήθος των προγραμμάτων που ο χρήστης ξέρει πολύ λίγα ή καθόλου γι' αυτά, αλλά που αφορούν τον συντονισμό των προγραμμάτων που θα τρέξουν στο σύστημα και των περιφερειακών που είναι προσαρτημένα σ' αυτό λέγονται **προγράμματα συστήματος** (system programs). Το σύνολο όλων αυτών των προγραμμάτων συστήματος που φιλοξενούνται σε μία δεδομένη υπολογιστή μονάδα λέγονται με μία κοινή ονομασία **λειτουργικό σύστημα** (operating system). Βοηθάει στην ομαλότερη λειτουργία του συστήματος μειώνοντας στο ελάχιστο τις πιθανότητες εσωτερικών αντιφάσεων, αφού ελέγχει τις λεπτομερείς λειτουργίες ενός υπολογιστή και των περιφερειακών του, και επιτρέπει στον χρήστη να εκτελεί εργασίες όπως είναι η δημιου-

Το σύστημα του ενός χρήστη

Το σύστημα του ενός χρήστη είναι ένα μεμονωμένο σύστημα που ασχολείται με ένα χρήστη κάθε φορά. Εξαιρετικά προγραμματιστικά πακέτα είναι διαθέσιμα για δημοφιλή συστήματα του ενός χρήστη. Συνήθως είναι πολύ ευκολότερα στη χρήση τους από το software των μεγάλων υπολογιστών. Ο χειριστής συστήματος,

του ενός χρήστη έχει τον συνολικό έλεγχο των πηγών του, και μπορεί να παίρνει αντίγραφα σημαντικού software. Πάντως αποκόβεται από τις δυνατότητες που προσφέρουν τα μεγάλα συστήματα (mainframe), όπως είναι ορισμένα ακριβά περιφερειακά, το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο και οι συγκεντρωτικοποιημένες πληροφορίες.

για αντιγράφων προγραμμάτων, η εξέταση των περιεχομένων των δίσκων, κ.λπ. Τα προγράμματα εφαρμογών χρησιμοποιούν τις ευκολίες που προσφέρονται από το λειτουργικό σύστημα, το οποίο επομένως είναι απαραίτητο πρόγραμμα. Οι περισσότεροι χρήστες δεν χρειάζεται να ασχολούνται με το software του συστήματος γενικά, αλλά είναι υποχρεωμένοι να έχουν μια περιορισμένη γνώση του λειτουργικού συστήματος.

Αυτό το πρόγραμμα γράφεται είτε από τους κατασκευαστές του hardware του υπολογιστή, είτε από μια ειδικευμένη εταιρία γι' αυτούς.

Με τη βοήθεια του λειτουργικού συστήματος, οι χρήστες μπορούν να εξετάζουν τα περιεχόμενα δίσκων, να αντιγράφουν προγράμματα (από τον ένα δίσκο στον άλλο), να απαλείφουν ή να ενημερώνουν αρχεία, ή να τρέχουν προγράμματα. Πάντως, ο συνηθισμένος χρήστης δεν ενδιαφέρεται για το λειτουργικό σύστημα, αλλά το βλέπει σαν μέσο για τον έλεγχο των προγραμμάτων εφαρμογών, και κατά συνέπεια θα πρέπει να είναι όσο το δυνατό περισσότερο

«αόρατο». Καθώς οι δυνατότητες των υπολογιστικών συστημάτων αυξάνονται, τα λειτουργικά συστήματα επεκτείνονται και ελέγχουν περιοχές όπως είναι τα γραφικά, τα δίκτυα, η διαχείριση βάσεων δεδομένων, και η επικοινωνία με άλλα συστήματα. Τα λειτουργικά συστήματα απορροφούν όλο και μεγαλύτερη υπολογιστική ισχύ, ιδιαίτερα για τα γραφικά που χρειάζονται στις προχωρημένες τεχνικές διασύνδεσης ανθρώπου-μηχανής.

Ακόμη κι όταν τρέχουν άλλα προγράμματα, τον έλεγχο τον έχει κανονικά το λειτουργικό σύστημα, και είναι έτοιμο να αναλάβει δράση μόλις το πρόγραμμα απειλήσει να αποδιοργανώσει το σύστημα του υπολογιστή, χρησιμοποιώντας για παράδειγμα μνήμη που έχει δεσμευτεί για κάποιο άλλο πρόγραμμα. Άλλα προγράμματα, αντί να τρέχουν απευθείας στον υπολογιστή, χρησιμοποιούν υπάρχουσες λειτουργίες του λειτουργικού συστήματος. Το λειτουργικό σύστημα περιλαμβάνει ένα πλήθος από πρωταρχικά στοιχεία (primitives). Πρόκειται για μικρά υποπρογράμματα που το καθένα τους

μπορεί να εκτελεί μια απλή λειτουργία, όπως είναι το γράψιμο μιας ορισμένης ομάδας πληροφοριών σε δίσκο, η ανύψωση ή το κατέβασμα της κεφαλής στην επιφάνεια του δίσκου, ή το διάβασμα πληροφοριών που πληκτρολογούνται από το τερματικό. Οποιαδήποτε λειτουργία η οποία επαναλαμβάνεται πολλές φορές από τα προγράμματα εφαρμογών πρέπει να αποτελεί τμήμα του λειτουργικού συστήματος. Αυτή η ομάδα ρουτινών ονομάζεται συχνά **kernel** του συστήματος. Επειδή αυτά τα πρωταρχικά στοιχεία χρειάζονται σε τόσο πολλά προγράμματα, πρέπει να είναι αποτελεσματικά αλλιώς θα κάνουν πιο αργό ολόκληρο το σύστημα. Αν το σύστημα έχει περισσότερους από ένα χρήστες, πρέπει να υπάρχει και ο **κατανομητής** (scheduler), ένα πρόγραμμα που μοιράζει το χρόνο του υπολογιστή ανάμεσα στους χρήστες.

Καθώς τα προγράμματα γίνονται περισσότερο σύνθετα και οι τιμές του software αυξάνονται, γίνεται όλο και περισσότερο σημαντικό το ίδιο λειτουργικό σύστημα να μπορεί να χρησιμοποιείται σε πολλούς διαφορετικούς τύπους υπολογιστών. Αν ένα λειτουργικό σύστημα είναι **φορητό**, τότε το software γι' αυτή τη λειτουργία μπορεί να μεταφέρεται εύκολα, και οι προγραμματιστές καθώς και οι χρήστες υπολογιστών μπορούν να αλλάζουν μηχανήματα χωρίς να χρειάζεται να μάθουν ένα καινούριο σύστημα. Συνήθως το λειτουργικό σύστημα γίνεται φορητό με κάποιον από τους εξής δύο τρόπους: είτε γράφοντας το λειτουργικό σύστημα σε μια γλώσσα υψηλού επιπέ-

δου (θα χρειαζόταν ένας μεταφραστής της γλώσσας για τον συγκεκριμένο υπολογιστή), ή γράφοντας το λειτουργικό σύστημα στη γλώσσα μηχανής κάποιου δημοφιλούς μικροεπεξεργαστή, που είναι πιθανό να είναι ενσωματωμένος σε πολλά διαφορετικά συστήματα.

Υπάρχουν τρεις κύριοι τύποι λειτουργικών συστημάτων: ενός χρήστη, πολλών χρηστών, και κατανεμημένων συστημάτων. Αυτά διαφέρουν τόσο ως προς το software όσο και ως προς το hardware, με την κάθε δομή να έχει πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα ανάλογα με την περίπτωση.

Οι μηχανικοί και οι τεχνικοί υπολογιστών έχουν ένα πολύ διαφωτιστικό τρόπο να περιγράφουν τι είναι ένα πρόγραμμα συστήματος. Το λένε «**κάλυμμα**». Αυτό που κάνει την περιγραφή αυτή κατατοπιστική είναι η υπογράμμιση του γεγονότος ότι τα λειτουργικά συστήματα δε διευκολύνουν **άμεσα** τον χρήστη. Είναι φτιαγμένα περισσότερο για τη μηχανή παρά για τον χρήστη. Μη σας ξεγελάσει όμως αυτό. Ο χρήστης έχει ουσιαστικά και μόνιμα ωφέλη από τα προγράμματα συστήματος, έστω κι αν μένουν αόρατα απ' αυτόν. Πάντως, ο χαρακτηρισμός «κάλυμμα» τα ξεχωρίζει από τα προγράμματα εφαρμογών που δίνουν στον υπολογιστή εκείνες τις δυνατότητες που θέλει ο χρήστης για την εκάστοτε ανάγκη του. Με λίγα λόγια, αν ένας υπολογιστής έχει μόνο πρόγραμμα συστήματος να τρέξει, τότε είναι σχεδόν άχρηστος για τους ανθρώπους που τον χρησιμοποιούν. Μόνο όταν τρέχει για κάποιο πρόγραμμα

εφαρμογών στη μηχανή – και τα προγράμματα συστήματος το βοηθάνε να τρέξει όσο γίνεται πιο ομαλά και άνετα – αποκτά κάποια χρησιμότητα.

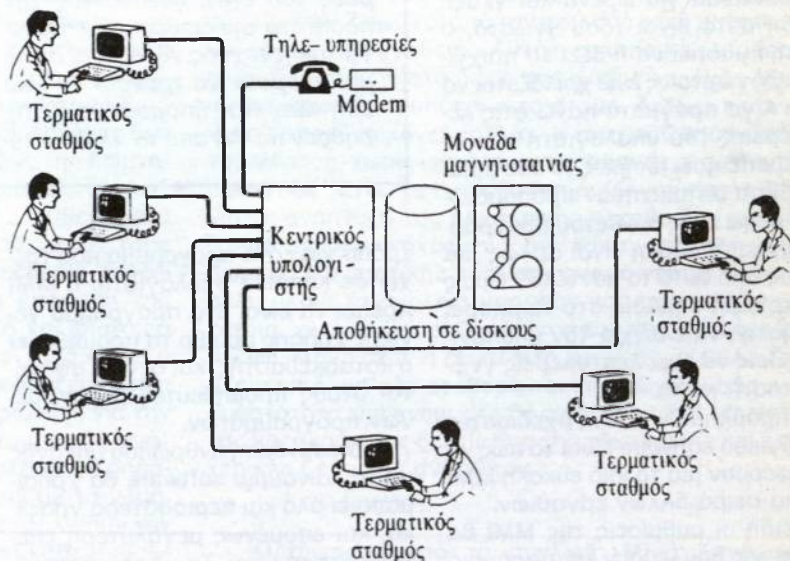
Η διασύνδεση ανθρώπου μηχανής

Η οθόνη υπολογιστή θα πρέπει να δίνει μια σαφή εικόνα του software που τρέχει εκείνη τη στιγμή. Θα πρέπει να δείχνει τις επιλογές που έχει ο χρήστης, καθώς και πως να διαλέξει μεταξύ τους. Σήμερα πρέπει να περιλαμβάνει καλή χρήση διαγραμμάτων και εικόνων, γιατί το σκέτο κείμενο είναι πολύ σύνθετο για να το καταλάβει κανείς. Η **διασύνδεση ανθρώπου μηχανής** (man-machine interface, MMI) είναι ο συνδυασμός software και hardware που οργανώνει την παρουσίαση του υπολογιστικού συστήματος στο χρήστη.

Κάποτε η MMI ήταν το τελευταίο τμήμα ενός υπολογιστικού συστήμα-

Το σύστημα πολλών χρηστών

Το σύστημα πολλών χρηστών διαμοιράζει τις δυνατότητες ενός μεγάλου υπολογιστή (συνήθως ενός *mainframe* ή *supermini*) σε πολλούς χρήστες. Μοιράζεται τόσο το software όσο και το hardware. Η δημοτικότητα αυτών των συστημάτων πέφτει, γιατί δεν μπορούν να προσφέρουν αρκετή επεξεργαστική ισχύ στον κάθε χρήστη.

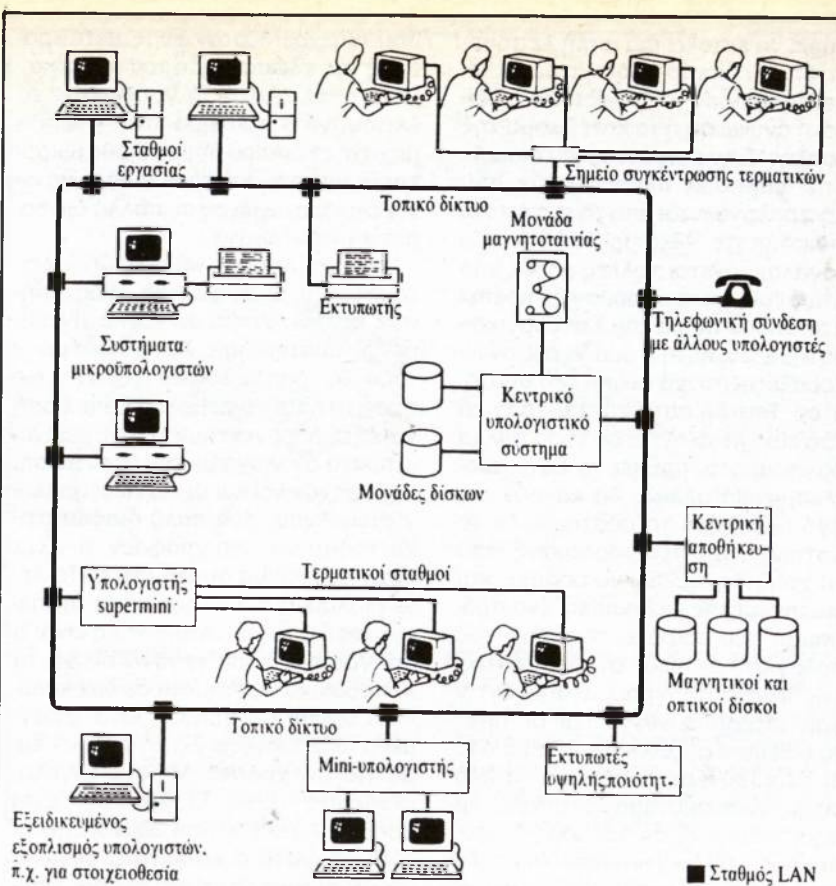

τος που σχεδιάζοταν ενώ τώρα είναι τόσο σημαντικό που συχνά είναι το πρώτο. Τα προγράμματα γίνονται πιο ισχυρά και πιο δύσκολα στην κατανόησή τους, και στηρίζομαστε περισσότερο επάνω τους. Κάποιοι που σχεδιάζει το εξάρτημα ενός αυτοκινήτου πάνω σε έναν υπολογιστή μπορεί να επιθυμεί να δει την τρέχουσα σχεδίαση του κομματιού, να το περιστρέψει για να το δει από ένα άλλο σημείο αναφοράς, ή να αλλάξει μια διάσταση και να δει το αποτέλεσμα. Η επεξεργαστική ισχύς γι' αυτό το είδος παρουσίασης μπορεί να προσφερθεί μονάχα από 32-μπιτους μικροεπεξεργαστές, καθώς και από ειδικευμένα τσιπ γραφικών. Καθώς οι υπολογιστές παράγονται μαζικά, το επίπεδο του ενδιαφέροντος του χρήστη για το τεχνικό μέρος πέφτει. Αυτό προκαλεί την ανάγκη για software που να κάνει τον εξοπλισμό ευκολότερο στη χρήση του, ή πιο «φιλικό προς το χρήστη». Στο κάτω-κάτω, δεν χρειάζεστε ένα εγχειρίδιο για να χειριστείτε την τηλεόραση ή το τηλέφωνο, γιατί λοιπόν ο υπολογιστής θα πρέπει να είναι πιο σύσκολος;

Ένα βίντεο-παιχνίδι που αφορά μια κούρσα αυτοκινήτων προσφέρει ένα εξαιρετικό παράδειγμα μιας MMI. Στον χρήστη παρουσιάζονται έγχρωμες εικόνες της κούρσας ειδικά από ένα αγωνιστικό αυτοκίνητο, ενώ του δίνεται η δυνατότητα μερικών απλών ρυθμίσεων (αριστερά, δεξιά, γκάζι και φρένο). Στον προσωπικό υπολογιστή ο χειρισμός αυτών των ρυθμίσεων γίνεται με το πάτημα πλήκτρων. Στις εκδόσεις του παιχνιδιού για τα μαγαζιά οι εισοδοί της MMI περιορίζονται στο γνωστό τιμόνι, και στα πεντάλια για φρένο και γκάζι. Επειδή αυτά είναι τόσο γνωστά, ο παίκτης μπορεί να παίξει το παιχνίδι σχεδόν αμέσως ενώ χρειάζεται να μάθει λίγα πράγματα πάνω στις λεπτομέρειες του υπολογιστή για να χρησιμοποιήσει πλήρως το σύστημα. Η κούρσα αυτοκινήτων προσομοιώνεται μέσω ενός σύνθετου προγράμματος, και η οθόνη είναι απλώς μια έξοδος από αυτό το μοντέλο. Όμως έχει κρίσιμη σημασία στο να μπορεί ο χρήστης να ελέγχει τον υπολογιστή χωρίς να έχει λεπτομερείς γνώσεις του τι κάνει.

Το πρόβλημα για τους σχεδιαστές περίπλοκου software είναι το πώς να προσφέρουν μια το ίδιο εύκολη MMI για μια σειρά άλλων εργασιών.

Επειδή οι ρυθμίσεις της MMI θα πρέπει να δουλεύουν με παρόμοιο

Το κατανεμημένο σύστημα

Το κατανεμημένο σύστημα υπολογιστών είναι πιο προχωρημένο από το σύστημα πολλών χρηστών. Κατά πρώτον, η επεξεργαστική ισχύς διαχωρίζεται τελείως από τη μεταβίβαση των πληροφοριών, η οποία εκτελείται από ένα τοπικό δίκτυο (local area network, LAN). Δεύτερον, προσθέτονται εύκολα επεξεργαστές στους σταθμούς του LAN, αυξάνοντας την ποσότητα της διαθέσιμης επεξεργαστικής ισχύος. Αν όλοι οι σταθμοί μπορούν να τρέχουν το ίδιο software, τότε μπορούν να διατηρηθούν πολλά από τα πλεονεκτή-

ματα ενός συγκεντρωτικού συστήματος.

Είναι δυνατή η δημιουργία ενός τελείως κατανεμημένου συστήματος, στο οποίο οι δυνατότητες ολόκληρου του δικτύου είναι διαθέσιμες στον κάθε χρήστη, αλλά λίγα συστήματα έχουν φτάσει σ' αυτό το στάδιο. Ο ρόλος του μεγάλου υπολογιστικού συστήματος (mainframe) σαφώς αλλάζει, χρησιμοποιείται όλο και περισσότερο σαν ένα κεντρικός προμηθευτής περιφερειακών παρά σαν ισχύος ενός συστήματος πληροφοριών και ακριβών πηγή της επεξεργαστικής υπολογιστών.

τρόπο για κάθε πρόγραμμα που τρέχει σε κάποιον υπολογιστή, η MMI πρέπει να είναι ένα πρόγραμμα γενικής χρήσης που θα το προμηθεύει ο κατασκευαστής, και δεν θα αφήνεται στους προμηθευτές μεμονωμένων προγραμμάτων.

Η διασύνδεση ανθρώπου μηχανής με το καινούριο software θα χρησιμοποιεί όλο και περισσότερα γραφικά, και επομένως μεγαλύτερη επεξεργαστική ισχύ. Τα γραφικά παρά-

γονται πολύ αποτελεσματικά από ειδικευμένα τσιπ που είναι ενσωματωμένα σε ισχυρούς προσωπικούς υπολογιστές με 32-μπιτους μικροεπεξεργαστές.

Επιμέλεια: Κων. Καραγιάννης

ΔΟΚΙΜΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Του Albert Einstein

Ξέρω πως είναι ανέλπιδο να συζητάει κανείς για βασικά αξιολογικά κριτήρια. Παραδείγματος χάριν αν κάποιος επιδοκιμάσει, ως σκοπό, την εξόντωση της ανθρωπίνης φυλής από τη γη, ο άλλος δεν μπορεί να αντικρούσει μια τέτοια άποψη με λογική συζήτηση. Αλλά, όταν συμφωνήσουν σε ορισμένους σκοπούς, και αξίες, τότε θα μπορέσουν να βρεθούν λογικά επιχειρήματα σχετικά με τα μέσα που θα φθάσουν στον αντικειμενικό τους σκοπό. Έτσι, ας μας επιτραπεί να υποδείξουμε δυο σκοπούς που μπορούν να τους αποδεχτούν όλοι σχεδόν εκείνοι που διαβάζουν αυτές τις γραμμές.

1. Τα τεχνικά αγαθά που θα εξυπηρετούσαν την συντήρηση της ζωής και της υγείας όλων των ανθρωπίνων όντων θάπρεπε να κατασκευάζονται με όσο το δυνατό μικρότερο κόπο.

2. Η ικανοποίηση των φυσικών αναγκών είναι θέβαια η απαραίτητη προϋπόθεση για μια ικανοποιητική ζωή, αλλά αυτή καθ' αυτή δεν είναι αρκετή. Για να είναι ευχαριστημένοι οι άνθρωποι πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αναπτύσσουν τις διανοητικές και καλλιτεχνικές τους δυνάμεις στο βαθμό που τους επιτρέπουν ο προσωπικός χαρακτήρας και οι ικανότητές τους.

Ο πρώτος από τους δυο σκοπούς απαιτεί την ανάπτυξη όλων των γνώσεων που έχουν σχέση με τους νόμους της φύσης και τους νόμους της κοινωνικής πορείας, δηλαδή την ανάπτυξη κάθε επιστημονικής γνώσης. Γιατί η επιστημονική γνώση είναι ένα φυσικό όλον που τα διάφορα μέρη του συντηρούνται αμοιβαία με τρόπο που, πρέπει να είμαστε βέβαιοι, κανένας δεν μπορεί να προβλέψει. Ωστόσο, η πρόοδος της επιστήμης προϋποθέτει την ανεπιφύλακτη επικοινωνία όλων των συμπερασμάτων και κρίσεων – την ελευθερία του εκφράζεσθαι και την διαπαιδαγώγηση σε όλους τους τομείς της πνευματικής γνώσης. Με ελευθερία, εννοώ τέτοιες κοινωνικές συνθήκες ώστε η έκφραση της γνώμης και των αντιλήψεων στα γενικά και ιδιαίτερα θέματα της γνώσης να μην υποκρύπτει κινδύνους ή σοβαρά μειονεκτήματα για όποιον τις εκφράζει. Αυτή η ελευθερία της επικοινωνίας είναι απαραίτητη για την ανάπτυξη και την επέκταση της επιστημονικής γνώσης, είναι μια προϋπόθεση μεγάλης πρακτικής σημασίας. Στην αρχή μπορεί να διασφαλιστεί με το νόμο. Αλλά μόνο οι νόμοι δεν μπορούν να διασφαλίσουν την ελευθερία της έκφρασης· για να μπορεί κάθε άνθρωπος να προβάλλει τις απόψεις του χωρίς ποινικές κυ-

ρώσεις, πρέπει σε ολόκληρο τον πληθυσμό να κυριαρχεί ένα πνεύμα ανοχής. Ένα τέτοιο ιδανικό εξωτερικής ελευθερίας δεν μπορεί ποτέ να επιτευχθεί ολοκληρωτικά, αλλά μπορεί να αναζητείται αδιάκοπα αν η επιστημονική σκέψη και γενικά η φιλοσοφική και δημιουργική σκέψη μπορέσουν να επεκταθούν όσο το δυνατό μακρύτερα.

Αν ο δεύτερος σκοπός, που συνίσταται στη δυνατότητα της πνευματικής ανάπτυξης όλων των ατόμων, πρέπει να ενισχυθεί τότε χρειάζεται ένα άλλο είδος εξωτερικής ελευθερίας. Ο άνθρωπος δεν θάπρεπε να είναι υποχρεωμένος να εργάζεται για τις βιοτικές του ανάγκες σε βαθμό που να μην του μένει καιρός ούτε δύναμη για τις προσωπικές του δυνατότητες. Χωρίς αυτό το δεύτερο είδος της εξωτερικής ελευθερίας, η ελευθερία της έκφρασης του είναι εντελώς άχρηστη. Οι πρόοδοι της τεχνικής θα ενίσχυαν τη δυνατότητα αυτού του είδους της ελευθερίας αν ελύετο το πρόβλημα του λογικού καταμερισμού της εργασίας.

Η ανάπτυξη της επιστήμης και της δημιουργικής πνευματικής δραστηριότητας γενικά, απαιτεί και ένα άλλο είδος ελευθερίας, που μπορεί να χαρακτηριστεί ως εσωτερική ελευθερία. Είναι η πνευματική ελευθερία που συνίσταται στην ανεξαρτησία της σκέψης από τους περιορισμούς των δεσποτικών και κοινωνικών προλήψεων, όπως και από την αφιλοσόφητη μονοτονία και γενικά τις συνήθειες. Αυτή η εσωτερικά ελευθερία είναι ένα ασυνήθιστο δώρο της φύσης και ένας αξιός αντικειμενικός σκοπός για το άτομο. Ακόμα, η κοινότητα μπορεί να κάνει πολλά για την προώθηση αυτού του σκοπού, χωρίς ωστόσο να επεμβαίνει σ' αυτήν την ανάπτυξη. Έτσι, τα σχολεία μπορούν να μεσολαβούν για τη ανάπτυξη της εσωτερικής ελευθερίας εμποδίζοντας τις δεσποτικές επιρροές και την επιβολή υπερβολικής πνευματικής κόπωσης στους νέους· από την άλλη μεριά τα σχολεία μπορούν να υποβοηθούν μια τέτοια ελευθερία ενθαρρύνοντας την ανεξάρτητη σκέψη. Μόνο όταν η εξωτερική και η εσωτερική ελευθερία επιδιωχθούν σταθερά και συνειδητά, υπάρχει η δυνατότητα της πνευματικής ανάπτυξης και τελειότητας και ακόμα της βελτίωσης της εξωτερικής και εσωτερικής ζωής του ανθρώπου.

(Μετάφραση από τα αγγλικά: Μίνα Ζωγράφου Μερναβίου).

Η προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών

Κυρώθηκε πρόσφατα από το Κοινοβούλιο η Σύμβαση για την προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών που είχε υπογραφεί στο Στρασβούργο στις 22.11.1984.

Το κείμενο του πρωτοκόλλου της σύμβασης είναι το ακόλουθο:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος το Πρωτόκολλο αριθμός 7 της Σύμβασης για την προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στο Στρασβούργο στις 22 Νοεμβρίου 1984, με την επιφύλαξη, (δυνάμει των άρθρων 64 της Σύμβασης και του αρ. 7 του Πρωτοκόλλου), ότι η διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 του κυρουμένου Πρωτοκόλλου δε θίγει τη διάταξη του άρθρου 489 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Το κείμενο του Πρωτοκόλλου σε πρωτότυπο στη γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική, έχει ως εξής:

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΑΡΙΘΜΟΣ 7 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ

Τα Κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης που υπογράφουν αυτό το Πρωτόκολλο.

Έχοντας αποφασίσει να λάβουν νέα μέτρα για να διασφαλίσουν τη συλλογική ενδυνάμωση ορισμένων δικαιωμάτων και ελευθεριών μέσω της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (η οποία για τους σκοπούς του παρόντος πρωτοκόλλου αναφέρεται ως «η Σύμβαση»), συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

1. Αλλοδαπός που έχει νόμιμα τη διαμονή του στην επικράτεια ενός Κράτους δεν απελαύνεται παρά μόνο μετά από απόφαση που έχει ληφθεί σύμφωνα με το νόμο· στον ανωτέρω δίδεται η δυνατότητα:

α) να προτείνει επιχειρήματα κατά της απέλασής του,

β) να τύχει η υπόθεσή του επανεξέτασης και

γ) να εκπροσωπείται για τους σκοπούς αυτούς ενώπιον της αρμόδιας αρχής, ή ενώπιον ενός ή περισσότερων προσώπων που ορίζονται απ' αυτή την αρχή.

2. Αλλοδαπός μπορεί να απελαθεί και πριν από την άσκηση των δικαιωμάτων που προβλέπονται στην παράγρ. 1α, β και γ αυτού του άρθρου όταν αυτή η απέλαση είναι αναγκαία για το συμφέρον της δημόσιας τάξης ή επιβάλλεται για λόγους εθνικής ασφάλειας.

Άρθρο 2

1. Κάθε πρόσωπο που καταδικάστηκε για αξιόποινη πράξη από δικαστήριο, έχει το δικαίωμα της επανεξέτασης από ανώτερο δικαστήριο της απόφασης με την οποία κηρύχθηκε ένοχος ή της απόφασης με την οποία του επιβλήθηκε ποινή. Η άσκηση αυτού του δικαιώματος και οι λόγοι για τους οποίους μπορεί αυτό να ασκηθεί, διέπονται από το νόμο.

2. Από αυτό το δικαίωμα μπορούν να γίνουν εξαιρέσεις στη περίπτωση αξιόποινων πράξεων μικρής σημασίας, όπως ορίζονται στο νόμο, ή στις περιπτώσεις που ο καταδικασθείς κρίθηκε σε πρώτο βαθμό από το ανώτερο δικαστήριο, ή καταδικάστηκε μετά από άσκηση ενδίκου μέσου εναντίον της απαλλαγής του.

Άρθρο 3

Όταν ένα πρόσωπο καταδικάστηκε με αμετάκλητη απόφαση για αξιόποινη πράξη και η καταδίκη αυτή ακυρωθεί ή όταν στο πρόσωπο αυτό απονεμηθεί χάρη με βάση ένα νέο ή μεταγενέστερο της απόφασης γεγονός που αποδεικνύει άμεσα ότι υπήρχε δικαστική πλάνη, τότε το πρόσωπο που υποβλήθηκε σε ποινή, η οποία ήταν αποτέλεσμα αυτής της καταδίκης, θα αποζημιώνεται σύμφωνα με το νόμο ή την πρακτική που ακολουθείται στο Κράτος, για το οποίο πρόκειται, εκτός εάν αποδειχθεί ότι η μη έγκαιρη αποκάλυψη του άγνωστου γεγονότος οφείλεται ολικά ή μερικά σ' αυτό το πρόσωπο.

Άρθρο 4

1. Κανένας δεν μπορεί να διωχθεί ή καταδικασθεί ποινικά από τα δικαστήρια του ίδιου Κράτους, για μια παράβαση για την οποία ήδη αθωώθηκε ή καταδικάστηκε με αμετάκλητη απόφαση σύμφωνα με το νόμο και την ποινική δικονομία του Κράτους αυτού.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν εμποδίζουν, την επανάληψη της διαδικασίας, σύμφωνα με το νόμο και την ποινική δικονομία του Κράτους για το οποίο πρόκειται, εάν υπάρχουν αποδείξεις νέων ή μεταγενέστερων της απόφασης γεγονότων, ή υπήρξε θεμελιώδες σφάλμα της προηγούμενης διαδικασίας, που θα μπορούσαν να επηρεάσουν το αποτέλεσμα της υπόθεσης.

3. Καμιά απόκλιση από αυτό το άρθρο δεν επιτρέπεται με βάση το άρθρο 15 της Σύμβασης.

Άρθρο 5

Οι σύζυγοι είναι ίσοι στα δικαιώματα και τις ευθύνες που απορρέουν από το ιδιωτικό δίκαιο στις μεταξύ τους σχέσεις και στις σχέσεις τους με τα τέκνα τους, ως προς το γάμο, κατά τη διάρκεια α του και στην περίπτωση λύσης του. Αυτό το άρθρο δεν εμποδίζει τα Κράτη να πάρουν τα αναγκαία μέτρα που επιβάλλει το συμφέρον των τέκνων.

Άρθρο 6

1. Κάθε Κράτος μπορεί, κατά το χρόνο της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου του επικύρωσης, αποδοχής, ή έγκρισης, να καθορίζει το έδαφος ή τα εδάφη στα οποία εφαρμόζεται αυτό το Πρωτόκολλο, και να δηλώσει το βαθμό μέχρι του οποίου αναλαμβάνει να εφαρμόζονται οι διατάξεις του Πρωτοκόλλου αυτού, σ' αυτό ή σ' εκείνα τα εδάφη.

2. Κάθε Κράτος μπορεί, οποτεδήποτε μεταγενέστερα, με μία δήλωση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να επεκτείνει την εφαρμογή αυτού του Πρωτοκόλλου σε κάθε άλλο έδαφος που καθορίζεται στη δήλωση. Στα εδάφη αυτά το πρωτόκολλο θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη μέρα του μήνα που ακολουθεί την πάροδο μιας περιόδου δύο μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της δήλωσης από το Γενικό Γραμματέα.

3. Κάθε δήλωση που γίνεται σύμφωνα με τις δύο προηγούμενες παραγράφους μπορεί να ανακληθεί ή τροποποιηθεί σε ό,τι αφορά τα εδάφη που καθορίζονται στη δήλωση με γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα. Η ανάκληση ή η τροποποίηση θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη μέρα του μήνα που ακολουθεί την πάροδο μιας περιόδου 2 μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της γνωστοποίησης από το Γενικό Γραμματέα.

4. Μία δήλωση που γίνεται σύμφωνα με αυτό το άρθρο θα θεωρείται ότι έγινε σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 63 της Σύμβασης.

5. Το έδαφος κάθε Κράτους στο οποίο εφαρμόζεται αυτό το πρωτόκολλο μετά από την επικύρωση, αποδοχή ή έγκρισή του από το Κράτος αυτό, και κάθε έδαφος στο οποίο εφαρμόζεται αυτό το Πρωτόκολλο μετά από τη δήλωση αυτού του Κράτους σύμφωνα με αυτό το άρθρο, μπορούν να θεωρούνται ως ξεχωριστά εδάφη για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 1 στο έδαφος ενός Κράτους.

Άρθρο 7

1. Τα συμβαλλόμενα Κράτη θεωρούν τα άρθρα 1-6 αυτού του Πρωτοκόλλου ως πρόσθετα άρθρα της Σύμβασης και κατά συνέπεια θα εφαρμόζονται όλες οι διατάξεις της Σύμβασης.

2. Όμως, το δικαίωμα της ατομικής προσφυγής που αναγνωρίζεται με τη δήλωση του αρ. 25 της Σύμβασης, ή της αποδοχής της υποχρεωτικής δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου που γίνεται με τη δήλωση του άρθρου 46 της Σύμβασης, δε θα εφαρμόζονται σε ό,τι αφορά αυτό το Πρωτόκολλο παρά μόνο εάν το ενδιαφερόμενο

Κράτος θα έχει δηλώσει ότι αναγνωρίζει το παραπάνω δικαίωμα ή αποδέχεται αυτή τη δικαιοδοσία για τα άρθρα 1 έως 5 του Πρωτοκόλλου.

Άρθρο 8

Αυτό το Πρωτόκολλο ανοίγεται για υπογραφή από τα Κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης που έχουν υπογράψει τη Σύμβαση. Υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Ένα Κράτος-μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης δεν μπορεί να επικυρώσει, αποδεχθεί ή εγκρίνει αυτό το Πρωτόκολλο χωρίς να έχει, κατά την ίδια στιγμή ή προηγούμενα, επικυρώσει τη Σύμβαση. Τα έγγραφα της επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης θα κατατεθούν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο 9

1. Αυτό το πρωτόκολλο θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη μέρα του μήνα που ακολουθεί την πάροδο περιόδου δύο μηνών από την ημερομηνία του επτά Κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης θα εκφράσουν τη βούλησή τους να δεσμευθούν μ' αυτό το Πρωτόκολλο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8.

2. Για κάθε Κράτος που θα εκφράσει μεταγενέστερα τη βούλησή του να δεσμευθεί με το Πρωτόκολλο, αυτό θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη μέρα του μήνα που ακολουθεί την πάροδο προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία κατάθεσης του οργάνου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης.

Άρθρο 10

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα γνωστοποιεί σε κάθε Κράτος-μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης:

- α) κάθε υπογραφή,
- β) την κατάθεση κάθε οργάνου επικύρωσης αποδοχής, ή έγκρισης,
- γ) κάθε ημερομηνία έναρξης ισχύος αυτού του Πρωτοκόλλου σύμφωνα με τα άρθρα του 6 και 9,
- δ) κάθε άλλη πράξη, γνωστοποίηση ή δήλωση που σχετίζεται μ' αυτό το Πρωτόκολλο.

Σε περίπτωση των πιο πάνω οι παραπάνω υπογράφωντες, που είναι νόμιμα εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπέγραψαν το Πρωτόκολλο αυτό.

Έγινε στο Στρασβούργο, στις 22 Νοεμβρίου 1984, στα γαλλικά και αγγλικά, με τα δύο κείμενα να έχουν την ίδια ισχύ, σε ένα μόνο αντίτυπο που θα κατατεθεί στο Αρχείο του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα κοινοποιήσει κυρωμένο αντίγραφο σε κάθε Κράτος-μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του Νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και του πρωτοκόλλου που κυρώνεται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 9 αυτού.

Αριθ. 274)1989

Περίληψη: Πειθαρχικό δικαιο αστυνομικού της ΕΛ.ΑΣ. Οι διατάξεις του άρθρου 10 (παρ. 4) του Π.Δ. 96)1986 (ΦΕΚ Α' 34), που προβλέπουν την επανάληψη της πειθαρχικής δίκης ύστερα από απαλλακτική απόφαση ποινικού δικαστηρίου, εφαρμόζονται και σε παραπτώματα τα οποία τελέσθηκαν πριν από την έναρξη της ισχύος του (28.3.1986).

Επιμέλεια: Β. Μεντζελόπουλος Δικηγόρος

Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, για την οποία καταβλήθηκαν τα νόμιμα τέλη χαρτοσήμου (με τα διπλότυπα 6380461-462/12-9-1989 του Ταμείου Δικαστικών Εισπράξεων Αθηνών) και το παράβολο (με τα ειδικά γραμμάτια του Δημοσίου Α' Σειράς, 1962803 και 584174/14.9.1989) ο αιτών, πρώην αστυφύλακας που αποτάχθηκε από την Ελληνική Αστυνομία για πειθαρχικούς λόγους, ζητά να ακυρωθεί η απόφαση Φ. 223190/6/26/12.7.1988 του προϊσταμένου του κλάδου Διοικητικής Υποστήριξης της Ελληνικής Αστυνομίας, με την οποία απορρίφθηκε αίτησή του για επανάληψη της πειθαρχικής δίκης, κατ' ακολουθίαν της οποίας αποτάχθηκε.

Επειδή, το π.δ. 96)1980 με τίτλο «πειθαρχικό δικαιο του αστυνομικού προσωπικού και των κοινοτικών φυλάκων» (ΦΕΚ-Α' 34), που εκδόθηκε κατά νομοθετική εξουσιοδότηση από τα άρθρα 52 παρ. 3 και 53 παρ. 1 του Ν. 1481/ 1984 (ΦΕΚ - Α, 152) ορίζει, στην παρ. 4 του άρθρου 10, ότι «αν η αμετάκλητη δικαστική απόφαση είναι αθωωτική ή αν έχει εκδοθεί αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα και είχε επιβληθεί για το αντίστοιχο πειθαρχικό παράπτωμα ανώτερη πειθαρχική ποινή, η πειθαρχική δίκη επαναλαμβάνεται για τυχόν μετριασμό ή εξάλειψη της επιβληθείσας ποινής» και, στο άρθρο 35, ότι η ισχύς του διατάγματος αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του (28.8.1986) στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης.

Επειδή, οι παραπάνω διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 10 του π.δ. 96/1986 είναι διαδικαστικές. Ενόψει του χαρακτήρα τους αυτού και της αρχής, σύμφωνα με την οποία οι διαδικαστικές διατάξεις, εφόσον δεν ορίζεται ρητά το αντίθετο καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς υποθέσεις (πρβλ. ΣτΕ 934/88, 591/68, 339, 836/47, 1653/46 κ.ά), πρέπει να θεωρηθεί ότι οι διατάξεις αυτές ισχύουν σε όλες τις περιπτώσεις πειθαρχικών δικών που απέληξαν σε επιβολή ανώτερης πειθαρχικής ποινής, ανεξάρτητα από το χρόνο τελέσεως του οικείου πειθαρχικού παραπτώματος, εφόσον, όμως, υπό το κράτος ισχύος του προεδρικού αυτού διατάγματος εκδοθεί αμετάκλητη αθωωτική απόφαση ή αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα ποινικού δικαστηρίου, για το αντίστοιχο ποινικό αδίκημα, που αποτελεί τη νόμιμη προϋπόθεση επανάληψης της πειθαρχικής δίκης. Και ορίζεται στο άρθρο 32 του ίδιου πρ. διατάγματος ότι «πειθαρχι-

κά παραπτώματα που διαπράχθηκαν πριν από την ισχύ του παρόντος διέπονται από τις διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο που διαπράχθηκαν», αλλά η διάταξη αυτή πρέπει να θεωρηθεί ότι αναφέρεται στις ουσιαστικές και όχι στις διαδικαστικές διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο που διαπράχθηκαν τα οικεία πειθαρχικά παραπτώματα.

Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, σε εκτέλεση της απόφασης (πρακτικού) 78/12.11.1982 του Δευτεροβάθμιου Ανακριτικού Συμβουλίου της Αστυνομίας Πόλεων (αρθρ. 32 ν.δ. 931/1971), η οποία επικυρώθηκε με την απόφαση 2277/1985 του Συμβουλίου της Επικρατείας, εκδόθηκε η απόφαση Φ. 223190/6/2α-488770/13.1.1986 του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας (ΦΕΚ-Γ', 24)5.2.1986 με την οποία ο αιτών αποτάχθηκε από την Ελληνική Αστυνομία για τα εκεί αναφερόμενα πειθαρχικά παραπτώματα που κρίθηκε ότι αποτελούν «βαριά παραπτώματα περί την υπηρεσία και πράξεις καθυπτόμενες της τιμής του» και προβλέπονται από το άρθρο 14 παρ. 1 περιπτ. β' και γ' του ν.δ. 935/1971. Ακολούθως ο αιτών με την από 21.6.1988 αίτησή του προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης (αριθ. πρωτ. 11116/4.7.1988) ζήτησε να ενεργηθούν «τα νόμιμα» για την «ανάκληση» των πράξεων απόλυσής του από το αστυνομικό Σώμα, ισχυριζόμενος ότι με την αθωωτική απόφαση 5416/16.5.1988 του (Ποινικού) Εφετείου Αθηνών κρίθηκε ότι δεν διέπραξε τις πράξεις για τις οποίες τιμωρήθηκε πειθαρχικώς και απολύθηκε από την υπηρεσία. Το αίτημα αυτό του αιτούντος απορρίφθηκε με την προβαλλόμενη απόφαση με την αιτιολογία ότι οι διατάξεις του άρθρου 10 παρ. 4 του π.δ. 96/1986 που προβλέπουν επανάληψη της πειθαρχικής δίκης ύστερα από απαλλακτική απόφαση ποινικού δικαστηρίου, αφορούν παραπτώματα τα οποία τελέσθηκαν μετά την ισχύ αυτού (28.3.1986) και, κατά συνέπεια, δεν έχουν εφαρμογή στη συγκεκριμένη περίπτωση, αφού τα παραπτώματα για τα οποία αποτάχθηκε ο αιτών διαπράχθηκαν το έτος 1981. Η αιτιολογία, όμως, αυτή δεν είναι νόμιμη, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στην προηγούμενη σκέψη. Για το λόγο δε αυτό, που προβάλλεται, πρέπει να ακυρωθεί η προβαλλόμενη απόφαση και να αναπεμφθεί η υπόθεση στη Διοίκηση για να ξανακρίνει νομίμως το αίτημα του αιτούντος.

1989: ΕΤΟΣ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Του υπαστυνόμου Β' Δημήτρη Κάσσιου

Ως «περιβάλλον» νοείται το σύνολο των φυσικών και ανθρωπογενών παραγόντων και στοιχείων που βρίσκονται σε αλληλεπίδραση και επηρεάζουν την οικολογική ισορροπία, την ποιότητα της ζωής, την υγεία των κατοίκων, την ιστορική και πολιτιστική παράδοση και τις αισθητικές αξίες.

Η «οικολογία» ενδιαφέρεται για τους όρους και τις συνθήκες υπό τις οποίες ζουν και αναπτύσσονται οι διάφοροι οργανισμοί, ζώα και φυτά, και ερευνά τους παράγοντες που επιδρούν ευνοϊκά ή δυσμενώς στη ζωή τους.

Αναλυτικότερα, ερευνά:

α. Το γεωφυσικό περιβάλλον, τη σημασία δηλαδή που έχει για τους διά-

φορους οργανισμούς η βιόσφαιρα, το έδαφος, ο αέρας, το ηλιακό φως, η θερμότητα κ.τλ.

β. Τα οικοσυστήματα, δηλαδή τους βασικούς χώρους μέσα στους οποίους ζουν όλα τα έμβια όντα (στεριά, θάλασσα).

γ. Τους πληθυσμούς, με τις κοινωνικές σχέσεις τους, τους τρόπους επικοινωνίας μεταξύ τους, την ομαδική συμπεριφορά και τις αλληλεξαρτήσεις τους.

Οι όροι περιβάλλον και Οικολογία έχουν γίνει ταυτόσημες έννοιες στη συνείδησή μας, αφού κάθε φορά που αναφερόμαστε σ' αυτούς, η σκέψη μας πηγαίνει στη ρύπανση του πλανήτη μας και στην ανατροπή της ισορροπίας των οικοσυστημάτων.

Η ρύπανση δε γνωρίζει εθνικά σύνορα, ούτε είναι δυνατό να αντιμετωπισθεί με μέτρα που περιορίζονται σε εθνικό επίπεδο. Τα απόβλητα κάθε χώρας, εύκολα μεταφέρονται και ρυπαίνουν, με τον αέρα και το νερό, το περιβάλλον της γειτονικής χώρας. Στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα το πρόβλημα γίνεται ακόμα οξύτερο αφού το 80%, των λιμνών και των ποταμών εκτείνεται σε δύο ή και περισσότερα κράτη-μέλη.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τα διεθνή προβλήματα απαιτούν διεθνείς λύσεις. Για το λόγο αυτό το 1987 ορίστηκε «Ευρωπαϊκό Έτος Περιβάλλοντος» και το 1989 χαρακτηρίστηκε σαν **έτος οικολογίας**.

«...Στα τελευταία πενήντα χρόνια

ενώ η μείωση των βροχοπτώσεων, λόγω ακριβώς της καταστροφής των δασών, θα προκαλέσει τεράστια πτώση της γεωργικής παραγωγής...».

Ο άνθρωπος σήμερα αντιμετωπίζει τεράστια προβλήματα επιβίωσης με τις τεράστιες οικολογικές καταστροφές που δημιουργεί η μόλυνση της φύσης.

Ο πλανήτης Γη κινδυνεύει απ' τον άνθρωπο, με την εξαφάνιση των δασών, τα τοξικά απόβλητα και το φαινόμενο του Θερμοκηπίου.

Η μόλυνση της ατμόσφαιρας προκαλεί **θανατηφόρα νέφη** που καλύπτουν τους ουρανούς των μεγάλων πόλεων. Τους ρυπαντές του νέφους τους παρασύρει η βροχή και προκαλεί την **όξινη βροχή** που δηλητηριάζει τα νερά, το έδαφος, τα δάση.

Διάφορες χημικές ενώσεις καταστρέφουν το **όζον** που βρίσκεται στη στρατόσφαιρα και μας προστατεύει απ' τη βλαβερή επίδραση της υπεριώδους ηλιακής ακτινοβολίας.

Τα δηλητηριώδη αέρια της μολυσμένης ατμόσφαιρας δημιουργούν το φαινόμενο του **θερμοκηπίου** με συνέπεια την αύξηση της μέσης ετήσιας θερμοκρασίας της Γης.

Τα στερεά απορρίμματα, τα μικροβιοφόρα αστικά λύμματα και τα **απόβλητα**, σε δισεκατομμύρια τόνους καθημερινά, μολύνουν το περιβάλλον.

Τα φουγάρα των βαρειών βιομηχανιών, οι καυστήρες των πολυκατοικιών, οι εξατμίσεις των εκατομμυρίων αυτοκινήτων επιδεινώνουν την κατάσταση.

Οι ατομικές δοκιμές και τα ατυχήματα των πυρηνικών εργοστασίων δηλητηριάζουν τη ζωή μας.

(1), η τεχνολογική επανάσταση στα όπλα, στα εργαλεία, στις συγκοινωνίες, στην εκμετάλλευση του εδάφους και σε άλλους τομείς, καθώς και η δημογραφική έκρηξη, εκατονταπλασίασε τις καταστροφικές δυνατότητες του ανθρώπου και η δόση ισορροπία στη φύση άρχισε να καταρρέει με ακατάσχετο ρυθμό... Όλα τα όντα της δημιουργίας, μαζί με τους βιότοπους όπου ζουν, αποτελούν ένα πολύπλοκο βιολογικό σύστημα που, με τη φυσική εξέλιξη που το εξασφάλισαν εκατομμύρια χρόνια, λειτουργεί με μία αξιοθαύμαστη ακρίβεια και με μια πολύ λεπτή ισορροπία. Ο σημερινός άνθρωπος καταστρέφει αυτή την ισορροπία με ρυθμό που αν δε σταματήσει έγκαιρα θα έχει ανυπολόγιστα αποτελέσματα...».

«Οικολογικό πρόβλημα (2) αντιμετωπίζει ολόκληρος ο πλανήτης και είναι βέβαιο ότι ο 20ος αιώνας είναι ο αιώνας της ανατροπής των οικοσυστημάτων, που δύσκολα και βραδύτατα θα αποκατασταθούν στους επόμενους αιώνες και πάντως με τεράστιες αρνητικές συνέπειες για τη ζωή του ανθρώπου και όλων των εμβίων όντων.

...Η Ελλάδα βρίσκεται κυριολεκτικά στο έλεος λαφυραγωγών και υπανθρώπων που πριονίζουν τη ρίζα της ζωής αυτού του τόπου με κάθε μορφής καταστροφικές παρεμβάσεις στη φύση και ιδιαίτερα με το κά-

ψιμο των δασών, όπου βέβαια δεν εγκληματεί μόνο ο εκ προθέσεως εμπρηστής, αλλά και ο εξ αμελείας και οπωσδήποτε ο κάθε υπεύθυνος, που δε φροντίζει να σταματήσει ο όλεθρος...

...Η Ελλάδα μαθηματικά με την είσοδο στο 2000 θα έχει μεταβληθεί κατά τα 3/4 σε έρημο, όπως ακριβώς και η καρδιά της Ισπανίας, το οροπέδιο της Καστίλης. Και φυσικά, όλο το παραγωγικό στρώμα χώματος θα έχει συμπαρασυρθεί στη θάλασσα,

Η καταστροφή των δασών (εμπρησμοί, εκμετάλλευση υπεδάφους, παραγωγή ξυλείας, οικοπεδοποίηση κ.τλ.) στερεί απ' τον άνθρωπο το πολύτιμο οξυγόνο.

Όλα αυτά συντελούν στην εξαφάνιση απ' τον πλανήτη μας πολλών ειδών του φυτικού και ζωικού βασιλείου. Η αλόγιστη αυτή επέμβαση του ανθρώπου, διαταράσσει την οικολογική ισορροπία και δημιουργεί μεγάλους κινδύνους για την επιβίωσή του.

Θα ανακεφαλαιώσουμε μερικές απ' τις ειδήσεις των δύο τελευταίων χρόνων που αναφέρονται στη διατάραξη της οικολογικής ισορροπίας στη χώρα μας και προκάλεσαν βαθεία αίσθηση στην κοινή γνώμη:

Εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ» 7.1. 1988.

«Εξαгриωμένοι οικολόγοι και μέλη του συλλόγου «φίλοι της αρκούδας» έκαναν εισβολή προχτές στο γραφείο του υφυπουργού Γεωργίας. Πέταξαν στο πάτωμα το σκελετό μιας μεγάλης αρκούδας και οργισμένοι, κατήγγειλαν πως τη σκότωσαν ασυνείδητοι.

Μέσα σε μια βδομάδα, συμπλήρωσαν, σκοτώθηκαν στη Βόρεια Ελλάδα έξι μεγάλες αρκούδες και δυο αρκούδοπούλα...».

«ΕΘΝΟΣ» 15.1.1988

«Η Νότια Στερεά Ελλάδα έχασε απ' τα σκάγια κάποιου ανεύθυνου, τον τελευταίο μαυρόγυπα της. Ήταν το πρώτο απ' το σπανιο αυτό είδος πτηνό που εμφανίστηκε στη νότια Στερεά Ελλάδα εδώ και δεκαετίες. Συνολικά στην Ελλάδα έχουν απομείνει πια λιγότερα από δέκα ζευγάρια μαυρόγυπα...».

«Η Ελλάδα στο έλεος της πύρινης λαίλαπας. Εθνική συμφορά. Οι φωτιές εδώ και τρεις μέρες αποτεφρώνουν χιλιάδες στρέμματα δασών και καλλιεργημένων εκτάσεων, αφανίζουν περιουσίες και ζωά...».

...«Τεράστια η οικολογική καταστροφή στον ποταμό Αλιάκμονα. Χιλιάδες νεκρά ψάρια εμφανίστηκαν στην επιφάνεια του ποταμού, για τα οποία την κύρια ευθύνη φαίνεται να φέρει το κανάλι που δέχεται τα λύματα των νομών Πέλλας και Ημαθίας...».

...«Αυθαίρετα κάμπινγκ, σα μανιτάρια ξεφυτρώνουν στις ακτές του Σαρωνικού. Σωροί τα σκουπίδια στο πέρας των «αυθαίρετων» παραθεριστών. Όσο για την εικόνα, θυμίζει τσιγγάνικη κατασκήνωση».

«Στεφάνι από κλαριά καμένων δέντρων θέλησαν να καταθέσουν χτες, οι οικολόγοι στον Άγνωστο αλλά... σκόνησαν στην άδεια της Νομαρ-

Δενδροφύτευση της πλαγιάς «Ντουραχάνη» από αστυνομικούς της Α.Δ. Ιωαννίνων.

χίας, που δεν είχαν. Οι καμένοι κορμοί προέρχονταν απ' τη μεγάλη φωτιά της Χασιάς, στο δάσος της Πάρνηθας...».

«ΕΘΝΟΣ» 31.8.1989.

«Χιλιάδες ψόφια ψάρια εκβράστηκαν χτες, στο λιμάνι και την παλιά παραλία Θεσ/νίκης και σύμφωνα με το Λιμεναρχείο, πρόκειται για γοβιούς που ψόφησαν από έλλειψη οξυγόνου που προήλθε απ' τη μόλυνση των υδάτων...».

«ΕΘΝΟΣ» 21.9.1989

«Καρτέρι στους... κυνηγούς ετοιμάζονται να στήσουν λίγο έξω απ' το Βόλο οι οικολόγοι και οι ζωόφιλοι... Σε συνέντευξη Τύπου που έδωσαν στα γραφεία της ΕΟΚ στην Αθήνα για το διήμερο των αντικυνηγετικών εκδηλώσεων, ο πρόεδρος της Συνομοσπονδίας Ζωοφιλικών Σωματείων Ελλάδας τόνισαν: Δεν υπάρχει κανένα συμβόλαιο που να παραχωρεί την πανίδα στους 300.000 κυνηγούς. Σπάνια είδη ζώων και πουλιών απειλούνται με αφανισμό ή ήδη έχουν εξαφανιστεί...».

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Η καθαριότητα των κοινοχρήστων χώρων, των κατοικημένων περιοχών, των εθνικών δρόμων, των ακτών, των χώρων κατασκηνώσεων και αναψυχής και γενικά του περιβάλλοντος, αποτελούσε και αποτελεί ένα απ' τα βασικά καθήκοντα της Ελληνικής Αστυνομίας. Τα καθήκοντα αυτά (άσκηση υγειονομικού και τουριστικού ελέγχου), με την πρόοδο του πολιτισμού, τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου, την άνοδο της τουριστικής κίνησης, αυξήθηκαν.

Η πρόοδος όμως του πολιτισμού και η βελτίωση του βιοτικού επιπέδου, είχε όπως προείπαμε και σοβαρές αλλοιώσεις του περιβάλλοντος, με τις γνωστές σοβαρές επιπτώσεις.

Απ' τα μεταφορικά μέσα και τις διάφορες εργασίες διαταράσσεται η κοινή ησυχία. Ο θόρυβος επηρεάζει τους καρδιακούς παλμούς, το αναπνευστικό σύστημα την αρτηριακή κυκλοφορία και τη μνήμη. Απ' τα σκουπίδια και τις ακαθαρσίες κινδυνεύει η υγεία των κατοίκων ενώ απ' την αποχέτευση των απόβλητων ρυπαίνονται τα πόσιμα νερά...

Το αυτοκίνητο είναι απ' τις πιο σημαντικές πηγές ρύπανσης της ατμόσφαιρας. Τα καυσαέρια που εκπέμπονται ακριβώς στο ύψος που αναπνέει ο άνθρωπος είναι πολύ επικίνδυνα για την υγεία. Επηρεάζουν ιδιαίτερα ευαίσθητες ομάδες ανθρώπων όπως τα παιδιά και τους υπερήλικες και επιβαρύνουν νοσηρές καταστάσεις που προϋπάρχουν.

Και σ' αυτές τις περιπτώσεις η αστυνομία έχει δραστηριοποιηθεί σε ικανοποιητικό βαθμό και προσπαθεί, με τη συνεργασία και άλλων συναρμόδιων φορέων, να ελέγξει την τήρηση των περιβαλλοντολογικών όρων και να εφαρμόσει τη νομοθεσία για την προστασία του περιβάλλοντος.

Σε ολόκληρη τη χώρα το 1989, βεβαιώθηκαν από αστυνομικούς υπαλλήλους, οι πιο κάτω παραβάσεις:

- Διατάραξη της κοινής ησυχίας (ηχορρύπανση) 11.674 παραβάσεις.
- Εκπομπή άκαυστων αερίων από αυτοκίνητα: 2.574 παραβάσεις.
- Θόρυβοι που προκλήθηκαν γενικά από αυτοκίνητα (εξατμίσεις - μαρσαρίσματα) 5.998 παραβάσεις.

Κατά το ίδιο χρονικό διάστημα εξ άλλου, πραγματοποιήθηκαν οι κατωτέρω αστυνομικές επιθεωρήσεις σε καταστήματα, διάφορους χώρους, ανθυγιεινές εστίες κ.τ.λ.

α. Μόνο από αστυνομικά όργανα: 108.664 επιθεωρήσεις.

β. Με τη σύμπραξη αστυνομικών ορ-

γάνων και αστυιάτρων ή υγειονομικών εποπτών 144.206 επιθεωρήσεις.

Απ' το σύνολο των επιθεωρήσεων (252.870) βρέθηκαν 211.084 χώροι καθαροί, 33.744 σχετικά καθαροί (έγιναν συστάσεις) και 8.039 ακάθαρτοι (έγιναν μηνύσεις).

Στην προστασία του περιβάλλοντος (αντιμετώπιση ατμοσφαιρικής ρύπανσης) εντάσσονται και τα μέτρα περιορισμού κυκλοφορίας οχημάτων, στο κέντρο της Αθήνας.

Η εφαρμογή των περιοριστικών αυτών μέτρων έχει ανατεθεί στις αστυνομικές αρχές.

Με στόχο τη μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης το ΥΠΕΧΩΔΕ, με τη συνεργασία της Τροχαίας, εφαρμόζει προγράμματα ελέγχου εκπομπής καυσαερίων των οχημάτων.

Εξ άλλου, για την καταπολέμηση του θορύβου που προκαλείται από κάθε είδους όχημα, η Νομαρχία Αθηνών σε συνεργασία με την Τροχαία, έχει συγκροτήσει συνεργεία που ελέγχουν καθημερινά τα οχήματα.

Η αστυνομία λοιπόν δίνει τη δική τους ξεχωριστή παρουσία στον αγώνα για τη διατήρηση της οικολογικής ισορροπίας. Η εφαρμογή της νομοθεσίας για την προστασία του περιβάλλοντος, την ηχορρύπανση, το παράνομο κυνήγι, η άσκηση υγειονομικού, τουριστικού, τροχονομικού ελέγχου, η αναζήτηση εμπρηστών και η συμμετοχή στην προσπάθεια κατάσβεσης των πυρκαγιών είναι απ' τα κύρια μέληματα της Ελληνικής Αστυνομίας.

«Η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του Κράτους. Για τη διαφύλαξή του, το κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα...» (άρθρο 24, παρ. 1, Συντάγματος).

Αυτή την υποχρέωση έχει το Κράτος, η Πολιτεία. Εμείς όμως, οι πολίτες, τι μέτρα παίρνουμε για τη διατήρηση της οικολογικής ισορροπίας, για τη διαφύλαξη του περιβάλλοντος, μέσα στο οποίο ζούμε και αναπνέουμε;

Πρέπει να γίνει συνείδηση του καθενός μας ότι το περιβάλλον είναι υπόθεση που αφορά όλους μας. Η Γη εκπέμπει σήματα κινδύνου. Μόνο η αλλαγή νοοτροπίας για το υπαρκτό οικολογικό πρόβλημα και η αλλαγή συνηθειών του καθημερινού μας βίου μπορεί να σταματήσει τον όλεθρο...

Παραπομπές:

- (1) Πέτρου Μπρούσαλη: «Η φύση γύρω μας», έκδοση της Ελληνικής Εταιρείας Προστασίας της Φύσης.
- (2) Βασίλη Φίλια, καθηγητή Κοινωνιολογίας, «Οι φλόγες χορεύουν στο ρυθμό του κράτους», εφημερίδα ΕΘΝΟΣ 31.8.89.

Πηγές:

- Στατιστική Επετηρίδα έτους 1987, της Δ/σης Μελετών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.
- Νεότερο εγκυκλοπαιδικό λεξικό «ΗΛΙΟΥ»

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Επιμέλεια: Αρτόπουλος Ελισσαίος

Είναι κοινό μυστικό ότι η ανεργία αποτελεί κυρίαρχο κοινωνικό πρόβλημα της εποχής μας, κυρίως στα μεγάλα αστικά κέντρα, με μεγαλύτερα θύματα τους νέους και τις γυναίκες. Παρ' όλα τα ανησυχητικά συμπεράσματα μελετών και επισήμων εκθέσεων διεθνών φορέων, τις συσκέψεις και διαβουλεύσεις αρμοδίων και αναρμοδίων για το ίδιο θέμα, το πρόβλημα επιδεινώνεται καθημερινά με απρόβλεπτες κοινωνικές και οικονομικές διαστάσεις.

Η ελληνική οικονομία ακολούθησε ένα μοντέλο λανθασμένης και ανισόμερης ανάπτυξης, που τα κύρια χαρακτηριστικά αυτής της ανάπτυξης είναι:

- Υπερτροφία του πρωτογενούς (γεωργία, κτηνοτροφία κ.λπ.) και του τριτογενούς τομέα (εμπόριο, υπηρεσίες).
- Περιορισμένη και αναιμική βιομηχανική ανάπτυξη, κυρίως σε τομείς καταναλωτικών αγαθών.
- Διόγκωση των τομέων της οικοδομής, του τουρισμού, των εμπορικών, διαμεσολαβητικών και παρασιτικών δραστηριοτήτων.

Αυτή η δομή της οικονομίας αντανακλά μια ανάλογη διάθρωση της απασχόλησης που χαρακτηρίζεται από:

- Μεγάλο αριθμό αυτοαπασχολούμενων στον πρωτογενή

και τριτογενή τομέα (αγρότες, έμποροι, μικρομαγαζάτορες, ελεύθερα επαγγέλματα κ.λπ.).

- Περιορισμένο αριθμό μισθωτών (εργάτες και υπάλληλοι) στη βιομηχανία,
- και σχετικά μεγάλο αριθμό ατόμων που απασχολούνται στην οικοδομή, τον τουρισμό και στην παραοικονομία.

Οι αυτοαπασχολούμενοι, οι εργαζόμενοι στα ελεύθερα επαγγέλματα, στην οικοδομή, στον τουρισμό κ.λπ., πλήττονται κατά κύριο λόγο από υποαπασχόληση, εποχιακή ανεργία και ετεροαπασχόληση - παρααπασχόληση.

Αλλά ας δούμε τις μορφές ανεργίας που έχουν καταγραφεί:

1) Κυκλική ανεργία. Η κυκλική ανεργία εμφανίζεται σαν αποτέλεσμα μιας πτώσης της οικονομικής δραστηριότητας. Όταν η οικονομία μπαίνει στη φάση της ύφεσης και στη συνέχεια της κρίσης παρουσιάζει συμπτώματα μείωσης της συνολικής ενεργού ζήτησης, περιορισμού της παραγωγής και συνακόλουθα μείωση της απασχόλησης. Το φαινόμενο αυτό έχει μεσοπρόθεσμη διάρκεια, όσο δηλαδή χρειάζεται η οικονομία για να περάσει από την κρίση στην ανάκαμψη. Χαρακτηριστικό της κυκλικής ανεργίας εί-

ναί ότι δεν παρουσιάζεται σε ορισμένους μόνο κλάδους, αλλά στο σύνολο της οικονομικής δραστηριότητας.

2) Εποχιακή ανεργία. Η εποχιακή ανεργία προκύπτει από την πτώση ή τη διακοπή ορισμένων παραγωγικών δραστηριοτήτων σαν αποτέλεσμα των μεταβολών των καιρικών συνθηκών ή και της ζήτησης των προϊόντων και υπηρεσιών.

Από τις εποχιακές π.χ. μεταβολές του καιρού πλήττονται κυρίως η γεωργία και ο οικοδομικός τομέας, ενώ μια πτώση της ζήτησης ορισμένες εποχές επηρεάζει τα τουριστικά επαγγέλματα. Πρόκειται για την πλέον βραχυπρόθεσμη μορφή ανεργίας (1-5 μήνες) και είναι δύσκολο να αντιμετωπιστεί, επειδή οι παράγοντες που δημιουργούν τις εποχιακές διακυμάνσεις της ζήτησης εργασίας είναι, αν όχι αδύνατο, δύσκολο να ελεγχθούν.

3) Ανεργία τριβής. Η ανεργία τριβής προέρχεται από την αλλαγή μιας θέσης εργασίας, με σκοπό την ανεύρεση μιας άλλης. Στο διάστημα που κάποιος αναζητεί μια νέα εργασία παραμένει άνεργος. Η αλλαγή της εργασίας μπορεί να προέλθει με τη διακοπή της σύμβασης εργασίας είτε από την πλευρά του εργαζόμενου που επιθυμεί να βελτιώσει τη θέση του, είτε και από την πλευρά της επιχείρησης σαν αποτέλεσμα μιας πολιτικής μείωσης της παραγωγής.

4) Διαρθρωτική ανεργία. Η διαρθρωτική ανεργία έχει την προέλευσή της στις διαρθρωτικές μεταβολές της οικονομίας. Εμφανίζεται συχνά σε συγκεκριμένους κλάδους της οικονομίας και σε συγκεκριμένα επαγγέλματα.

Όταν μειώνεται, για παράδειγμα, η ζήτηση των προϊόντων ενός κλάδου, επειδή εμφανίστηκαν στην αγορά άλλα πιο σύγχρονα υποκατάστατά τους, τότε η παραγωγή του κλάδου αυτού αρχίζει να συρρικνώνεται, με αποτέλεσμα τη μείωση της απασχόλησης.

Με τη μείωση της παραγωγής των συγκεκριμένων προϊόντων συμβαδίζει συχνά και η ζήτηση εργασίας για ορισμένα επαγγέλματα. Πρόκειται για ένα είδος ανεργίας που χαρακτηρίζει την κατάσταση ιδιαίτερα των αναπτυσ-

μένων οικονομιών.

Όμως κυρίαρχο πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας του 20ού αιώνα και ειδικότερα της μεταπολεμικής περιόδου, δεν είναι τόσο η ανεργία με την κλασική της έννοια, που αφορά κυρίως τους μισθωτούς, αλλά:

- η υποαπασχόληση
- η εποχιακή ανεργία, κυρίως τους χειμερινούς μήνες
- και η ετεροαπασχόληση ή παρααπασχόληση.

Αυτά τα τρία παραπάνω δεδομένα της απασχόλησης στη χώρα μας, μπορούν να συνοψιστούν με τον τίτλο **«λανθάνουσα ανεργία»**. Η λανθάνουσα ανεργία δεν είναι εύκολο να εκτιμηθεί επακριβώς στατιστικά.

Η υποαπασχόληση και οι άλλες μορφές της λανθάνουσας ανεργίας, οφείλονται, όπως ειπώθηκε, στο λανθασμένο μοντέλο ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας και ειδικότερα στην αδυναμία του αστικού τομέα — κυρίως της βιομηχανίας — να απορροφήσει το πλεονάζον εργατικό δυναμικό.

Οι «ασφαλιστικές βαλβίδες» για την εκτόνωση του προβλήματος ήταν, κατά κύριο λόγο, η διευκόλυνση ή ο εξαναγκασμός σε μετανάστευση, πάνω από ένα εκατομμύριο ατόμων σε χώρες της Δυτικής Ευρώπης, στην Αυστραλία και στις ΗΠΑ.

Η έλλειψη ευκαιριών απασχόλησης οδήγησε ακόμη στην ερήμωση της υπαίθρου, στην απορρόφηση υπεράριθμων υπαλλήλων από τον δημόσιο τομέα και στην ενασχόληση ή ετεροαπασχόληση πολλών ατόμων σε παρασιτικές και διαμεσολαβητικές δραστηριότητες.

Άλλοι διέξοδοι απασχόλησης βρέθηκαν: η οικοδομή που έχει χαρακτηριστεί και σαν η ατμομηχανή της ελληνικής μεταπολεμικής ανάπτυξης και ο τουρισμός που επιλέχτηκε σαν κύριος αναπτυξιακός τομέας.

Χωρίς βαριά βιομηχανία, με πολλές βιοτεχνίες χαμηλής αποδοτικότητας, με μεγάλη εξάρτηση του ισοζυγίου πληρωμών από τους άδηλους πόρους (ναυτιλία, τουρισμός, εμβάσματα μεταναστών, εισροή κεφαλαίων), η ελληνική οικονομία χτίστηκε πάνω σε αδύναμα θεμέλια. Γι' αυτό σε

κάθε διεθνή κρίση, γίνεται περισσότερο φανερή η διαπίστωση αυτή.

Στους εκάστοτε διεθνείς οικονομικούς σεισμούς, το ελληνικό οικοδόμημα υφίσταται μεγαλύτερες ρωγμές απ' ό,τι οι ισχυρές οικονομίες των αναπτυγμένων χωρών. Οι συνέπειες είναι μεγαλύτερες και στον τομέα της απασχόλησης.

Αλλά και το μοντέλο ανάπτυξης του εκπαιδευτικού συστήματος, η μη σύνδεση της εκπαίδευσης με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας, η ανεπάρκεια της επαγγελματικής εκπαίδευσης και η ανυπαρξία του επαγγελματικού προσανατολισμού συνδέονται με τις δυσλειτουργίες και την ανισομέρεια που παρουσιάζει η αγορά εργασίας. Έτσι παρουσιάζεται έντονα το φαινόμενο να υπάρχει έλλειψη στελεχιακού και εργατικού δυναμικού σε ορισμένες ειδικότητες και μεγάλο πλεόνασμα σε άλλες.

Πιο πρόσφατα παρατηρήθηκε μια ιδιαίτερη όξυνση της ανεργίας στα μεγάλα αστικά κέντρα που οφείλεται:

- * Στην εγκατάλειψη και ερήμωση της υπαίθρου και τη συγκέντρωση του πληθυσμού στις μεγάλες πόλεις και ιδιαίτερα στην Αθήνα, όπου κατοικεί το 1/3 του πληθυσμού της χώρας.
- * Στη διεθνή ύφεση, την εκπαιδευτική άπνοια και στην εισαγωγή νέων τεχνολογιών.
- * Στον κορεσμό των δημόσιων υπηρεσιών και φορέων από υπαλλήλους και στις συνέπειες από τη μη προσαρμογή του εκπαιδευτικού συστήματος στις ανάγκες και τις προοπτικές της αγοράς εργασίας.
- * Στα οικονομικά και περιβαλλοντολογικά αδιέξοδα των μεγάλων πόλεων και κύρια της Αθήνας.
- * Στην αντιστροφή του ρεύματος εξωτερικής μετανάστευσης (μετά το 1974 επέστρεψαν περισσότεροι από 300.000 μετανάστες και πολιτικοί πρόσφυγες).

Το οξύμωρο είναι ότι σε σχέση με το παρελθόν, τώρα που οι μεγάλες πόλεις, κατά πρώτο λόγο η Αθήνα και κατά δεύτερο η Θεσσαλονίκη, μαστίζονται από ανεργία και υποαπασχόληση, σε πολλές περιοχές της περιφέρειας παρατηρείται μια αυξανόμενη έλλειψη στελεχιακού και εργατικού δυναμικού.

Το φαινόμενο εξηγείται αν ληφθεί υπόψη η αύξηση του εισοδήματος των γεωργικών περιοχών, η βελτίωση των συγκοινωνιών, οι αυξημένες δυνατότητες ψυχαγωγίας στην επαρχία, σε συνδυασμό με την πολιτική περιφερειακής ανάπτυξης και αποκέντρωσης.

Συμπερασματικά καταλήγουμε στο ότι, οι διαρθρωτικές αδυναμίες της ελληνικής οικονομίας, η διεθνής ύφεση, το στρεβλό μοντέλο του εκπαιδευτικού συστήματος, η ανεπάρκεια της επαγγελματικής εκπαίδευσης και του επαγγελματικού προσανατολισμού, ο υδροκεφαλισμός των μεγάλων πόλεων, η επιστροφή των μεταναστών και των πολιτικών προσφύγων ευθύνονται κατά κύριο λόγο για την όξυνση της ανεργίας στα μεγάλα αστικά κέντρα μετά το 1975.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ 28^{ΗΣ} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Με εξαιρετική λαμπρότητα γιορτάστηκε σε όλες τις υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας, η επέτειος του ιστορικού «ΟΧΙ». Στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, σε ειδική τελετή όπου παραβρέθηκε όλο το αστυνομικό και πολιτικό προσωπικό του Υπουργείου, τον πανηγυρικό εκφώνησε ο Αστυν. Υποδ/ντής Αντώνιος Αγγελόπουλος.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου κ. Μιχάλης Κουτελιδάκης, ο Α' Υπαρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. αντιστράτηγος Ιωάννης Συμβουλίδης και άλλοι ανώτατοι αξιωματικοί.

Σε παρόμοια τελετή που έγινε στις εγκαταστάσεις της Διεύθυνσης Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής, παρουσία του Διευθυντή της Γ.Α.Δ.Α. Υποστράτηγου Σίμωνα Παπαδογεώργου και άλλων ανώτατων αξιωματικών της Γ.Α.Δ.Α. και με τη συμμετοχή αστυνομικού και πολιτικού προσωπικού, τον πανηγυρικό εκφώνησε ο Αστυν. Δ/ντής Δημήτριος Τσατανιάς.

Επίκεντρο, βέβαια, και φέτος των εορταστικών εκδηλώσεων ήταν η Θεσσαλονίκη, όπου το εορταστικό πρόγραμμα, με την ευκαιρία του εορτασμού της επετείου της απελευθέρωσης της συμπρωτεύουσας από

τους Τούρκους αλλά και της μνήμης του πολιούχου Αγ. Δημήτριου, περιλάμβανε μεγαλειώδη παρέλαση αντιπροσωπευτικών τμημάτων των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Χρήστου Σαρτζετάκη. Τα πεζοπόρα και μηχανοκίνητα τμήματα της Ελληνικής

Αστυνομίας, σε άψογους σχηματισμούς, απέσπασαν τα θερμά χειροκροτήματα του κοινού και τα συγχαρητήρια των επισήμων και κατέδειξαν το υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης και την προσήλωση στο καθήκον των ανδρών και γυναικών, που βρίσκονται στις τάξεις της.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΑΝΘΡΩΠΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑΣ

Υπάρχουν κοινωνικές αρετές και προδιαγράφουν, ανάλογα με την καλλιέργεια και την ανάπτυξή τους, το μέλλον αλλά και την ομαλή λειτουργία της πολιτείας. Η διαπαιδαγώγηση στην ενσυνείδητη εκτέλεση του καθήκοντος και στη συναίσθηση της ευθύνης θεωρήθηκαν από παλιά βασικές αρχές αγωγής των πολιτών. Σήμερα, όμως, αποκτούν μεγαλύτερη σημασία, γιατί η εποχή μας παρουσιάζει ίσως περισσότερους από κάθε άλλη εποχή, ανθρώπους με μειωμένο το αίσθημα του καθήκοντος και της ευθύνης. Η παραμέληση του καθήκοντος είναι σήμερα ένα ευρύτατα εξαπλωμένο φαινόμενο, εξαιτίας και της σύγχυσης μέσα στην οποία βρίσκεται ο άνθρωπος των ημερών μας, που κυριαρχείται από μια περίεργη ωφελμιστική ηθική.

Όπου, όμως, λείπει η συνείδηση του καθήκοντος, εκεί βρίσκεται σε κίνδυνο η εμπιστοσύνη ανάμεσα στους ανθρώπους. Όταν σιγήσει η φωνή της υπευθυνότητας, τότε η εκτέλεση εξαρτάται από τη διάθεση, το συμφέρον, τη νοοτροπία, τις ροπές και τα προσωπικά πάθη.

Αφορμή για τις παραπάνω σκέψεις μας έδωσε ένα πρόσφατο περιστατικό αυτοθυσίας του Αστυφύλακα της Άμεσης Δράσης ΜΑΡΚΟΓΛΟΥ Στυλιανού, ο οποίος, αν και βρισκόταν εκτός υπηρεσίας και είχε πλήρη γνώση του κινδύνου, έδωσε με ευσυνείδητη προθυμία και αυτοθυσία τον εαυτό του, για την προστασία κάποιου αθώου και αδύναμου πολίτη, ξεπερνώντας έτσι τα συμβατικά όρια που του επέβαλαν το καθήκον και ο όρκος του. Το περιστατικό συνέβη πρόσφατα στη διασταύρωση των οδών Γ' Σεπτεμβρίου και Ηπείρου.

Συγκεκριμένα ο ΓΑΛΑΝΗΣ Ηλίας του Γεωργίου από το Κλειδί Άρτας, ετών 38, κατευθυνόταν προς την πλατεία Βικτωρίας όταν είδε εξαπλωμένο στο πεζοδρόμιο σε κατάσταση αναισθησίας το Νοτιοαφρικανό SULMAN SONE του ΜΟΤΑΥΓΑΜΑ, ετών 25. Ενδιαφέρθηκε για την υγεία του και προσπάθησε να τον βοηθήσει.

Έξαφνα, όμως, ο Νοτιοαφρικανός έβγαλε από την τσέπη του παντελο-

Ο Αστυφ/κας ΜΑΡΚΟΓΛΟΥ Στυλιανός

γιού του ένα πτυσσόμενο στιλέτο και κατάφερε στον ΓΑΛΑΝΗ Ηλία αλλά-πάλληλα κτυπήματα σε όλο του το σώμα. Το επεισόδιο αντιλήφθηκαν δεκάδες περαστικοί πολίτες αλλά έμειναν απαθείς.

Ξαφνικά αντιλήφθηκε το επεισόδιο ο Αστυφύλακας ΜΑΡΚΟΓΛΟΥ Στυλιανός, ο οποίος βρισκόταν εκτός υπηρεσίας και περνούσε από το συγκεκριμένο σημείο με το Ι.Χ.Ε. αυτοκίνητό του. Ο ΜΑΡΚΟΓΛΟΥ άκουσε τον ΓΑΛΑΝΗ να εκλιπαρεί για βοήθεια, σταμάτησε το αυτοκίνητό του και έσπευσε να τον βοηθήσει. Με κίνδυνο της ζωής του, άφπλισε τον αλλοδαπό, μετά από συμπλοκή, τον συνέλαβε και τον οδήγησε στο Α' Α.Τ. Αθηνών.

Ο Γενικός Γραμματέας του ΥΔΤ, πληροφορηθείς το συμβάν, του απένειμε ηθική και υλική αμοιβή για την προθυμία, το ζήλο, το θάρρος και την αποφασιστικότητα που επέδειξε. Η μεγαλοψυχία, όμως, του Αστυφύλακα δε σταμάτησε εδώ. Με αναφορά που έστειλε στην υπηρεσία του, πρόσφερε το ποσό της υλικής αμοιβής, που του απενεμήθη, στις οικογένειες δύο άλλων αδικοχαμένων συναδέλφων του, του Αστυφ/κα ΓΙΩΤΗ

Κων/νου που υπηρετούσε στο Γ' Α.Τ. Αθηνών και του Αστυφ/κα ΣΤΑΥΛΙΩΤΗ Κων/νου του Δημητρίου, που υπηρετούσε στη Δ/νση Ασφάλειας Αττικής, ως ένδειξη φόρου τιμής για τις υπηρεσίες που πρόσφεραν στο Σώμα και στο κοινωνικό σύνολο.

Βρισκόμαστε στην ευχάριστη θέση να επαινέσουμε τον συνάδελφο αυτόν που δεν εκτέλεσε απλά το καθήκον του, αλλά ενήργησε πέρα απ' αυτό, ξεπερνώντας — όπως και πολλοί άλλοι στο παρελθόν — τα συμβατικά όρια που του επέβαλαν το καθήκον και ο όρκος του πολίτη, χωρίς να λογαριάσει καθόλου τους κινδύνους τους οποίους γνώριζε πολύ καλά.

Μόνος και αβοήθητος μπροστά στα μάτια του κοινού — το οποίο εκείνη τη στιγμή παρακολουθούσε με απάθεια και αδιαφορία το δύσκολο αγώνα του και την αγωνία του εναντίον του κακοποιού — κατόρθωσε με την παλικαριά και την αυτοθυσία του να τον συλλάβει.

Τέτοιες πράξεις εδραιώνουν την εμπιστοσύνη των πολιτών προς εκείνα τα όργανα της πολιτείας που έχουν ως αποστολή την προστασία της ζωής και των αγαθών του κοινωνικού συνόλου.

Το περιστατικό όμως αυτό δεν είναι το μοναδικό.

Οι αστυνομικοί δίνουν κάθε μέρα «μάχη» στο πεζοδρόμιο για την καταπολέμηση της βίας και είναι διαρκώς εκτεθειμένοι σε κίνδυνο, καθώς έρχονται σ' επαφή με τον υπόκοσμο. Πολλοί από αυτούς έχουν τραυματισθεί κατά τη διάρκεια των ελέγχων, ενώ δεν είναι λίγοι εκείνοι που και εκτός υπηρεσίας ευρισκόμενοι, μιμούνται το παράδειγμα του συναδέλφου αστυφύλακα Μάρκογλου. Τα γεγονότα αυτά και πολλές άλλες πράξεις ανθρωπιάς αποδεικνύουν έμπρακτα ότι η Ελληνική Αστυνομία στη συντριπτική της πλειοψηφία απαρτίζεται από ζωτικά φύτρα και άγρυπνες συνειδήσεις έτοιμες να επιβεβαιώσουν έμπρακτα τον όρκο που έχουν δώσει και ν' ανταποκριθούν στις προσδοκίες του κοινωνικού συνόλου, για την εδραίωση της τάξης και ασφάλειας στον τόπο μας.

Δεν απομένει, λοιπόν, στο κοινό παρά να περιβάλλει με εμπιστοσύνη, να βοηθά και να συμπαραστέκεται στο δύσκολο έργο της Αστυνομίας για το καλό όλων μας.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΑΓΑΠΗΣ

Με την έναρξη του νέου σχολικού έτους, ο αναπληρωτής διοικητής και οι υπόλοιποι άντρες και γυναίκες του Α' Τμήματος Ασφάλειας Θεσσαλονίκης, αποφάσισαν να συνεισφέρουν εντελώς προαιρετικά κάποιο χρηματικό ποσό για την προσφορά δώρων σε άπορους αριστούχους μαθητές του Δημοτικού σχολείου του συνοικισμού Φοίνικα Θεσ/κης.

Πράγματι, συγκεντρώθηκε χρηματικό ποσό με το οποίο αγοράστηκαν διάφορα δώρα (σχολικές τσάντες-φόρμες γυμναστικής-αθλητικές στολές και μπάλλες) και με τη βοήθεια του Συνοικιακού Συμβουλίου του Φοίνικα και του διευθυντού του σχολείου βρέθηκαν οι δύο άποροι αριστούχοι μαθητές.

Στις 8.9.89 σε μια σεμνή γιορτή που διοργάνωσε το Συνοικιακό Συμβούλιο Φοίνικα στα γραφεία του με την παρουσία του αναπληρωτή διοικητή, αντιπροσωπείας ανδρών και γυναικών του Τμήματος, του προέδρου και των μελών του συνοικιακού

ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΡΙΑ Η ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΗΣ Α.Δ. ΓΡΕΒΕΝΩΝ

Στο πρωτάθλημα που διοργανώθηκε μεταξύ Δημοσίων Υπηρεσιών, Ν.Π.Ι.Δ. και Σωμάτων Ασφαλείας στο Νομό Γρεβενών, η ποδοσφαιρική ομάδα της Α.Δ. Γρεβενών αναδείχτηκε πρωταθλήτρια, μάλιστα αήττητη μετά από 5 αγώνες.

Το πρωτάθλημα διήρκεσε δύο μήνες και ο τελικός έγινε την 14-6-1989 όπου η ποδοσφαιρική ομάδα της Α.Δ. Γρεβενών κέρδισε την ποδοσφαιρι-

συμβουλίου, δασκάλων και γονέων των μαθητών, βραβεύτηκαν οι μαθητές ΠΡΕΚΑΣ Καλλίνικος, ετών 11, μαθητής Ε' Δημοτικού και ΜΠΕΚΙΡΗΣ Αντώνιος, ετών 9, Γ' Δημοτικού, στους οποίους δόθηκαν και τα σχετικά δώρα.

Η εκδήλωση αυτή, που έγινε στα πλαίσια της σύσφιξης των σχέσεων Αστυνομίας-πολιτών είχε μεγάλη απήχηση στους κατοίκους του συνοι-

κή ομάδα των δασκάλων με σκορ 3-1.

Την ομάδα αποτελούσαν: ο Προπονητής Ανθ/νομος ΓΚΟΥΣΔΟΒΑΣ Βασίλειος και οι ποδοσφαιριστές: Υπαστ. Α' ΚΟΜΑΤΣΙΟΥΛΗΣ Κων/νος, Ανθ/νόμοι ΜΥΛΩΝΑΣ Αθανάσιος και ΠΑΝΤΕΛΗΣ Βασίλειος και οι Αστυφύλακες ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Σταύρος, ΠΑΤΟΥΛΙΑΣ Ευστάθιος, ΚΑΤΣΙΩΝΗΣ Νικόλαος, ΦΑΛΤΑΚΑΣ Δρόσος, ΤΣΟΛΑΣ Ιωάννης, ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ Φώτιος, ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Αθανάσιος, ΜΑΤΡΑΚΟΥΚΑΣ Αθανάσιος, ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ Γεώργιος και ΤΣΙΑΧΑΡΗΣ Ευάγγελος.

κισμού Φοίνικα και σχολιάστηκε ευμενώς από την τοπική εφημερίδα και τον ραδιοφωνικό σταθμό του Δήμου Καλαμαριάς.

Εξάλλου το Συνοικιακό Συμβούλιο Φοίνικα απέστειλε επιστολή στον υπουργό Δημόσιας Τάξης κ. Γ. Κεφαλογιάννη, στην οποία επισημαίνεται η αρμονική συνεργασία των Σωμάτων Ασφαλείας με τους πολίτες της περιοχής τους.

Τηλεόραση και Παιδί

Γράφει η Αγγελική Ρήγα

Η ανατροφή του παιδιού δεν αποτελεί μόνο θεμελιώδη υποχρέωση της οικογένειας, αλλά και βασικό πρόβλημα κάθε σωστά οργανωμένης κοινωνίας. Όπως έχει διαμορφωθεί η κατάσταση σήμερα, ιδιαίτερα στα αστικά κέντρα, στους βασικούς φορείς της ανατροφής των παιδιών, την οικογένεια και το σχολείο, έχει προστεθεί και μια νέα δύναμη, η τηλεόραση, που έχει εισβάλλει σε κάθε ελληνικό σπίτι και έχει συρρικνώσει σε σημαντικό βαθμό την επίδραση των γονιών και του σχολείου πάνω στο παιδί.

«Ένας ξένος στο σπίτι»

Έχει υπολογισθεί ότι τα παιδιά

της προσχολικής ηλικίας περνούν γύρω στις 50 ώρες την εβδομάδα μπροστά στην τηλεόραση. Αυτό το απίστευτο τηλεοπτικό «μπούκωμα» μόλις και μετά βίας αφήνει χρόνο στα παιδιά να ικανοποιήσουν τις βασικές τους ανάγκες.

Οι γονείς συχνά υπερτονίζουν τη σπουδαιότητα του περιεχομένου που επηρεάζει τα παιδιά, γιατί νομίζουν ότι η εμπειρία ενός παιδιού από την τηλεόραση είναι ίδια με τη δική τους.

Υπάρχει όμως τεράστια διαφορά. Σύμφωνα με τις απόψεις των ειδικών (ψυχολόγων παιδαγωγών κ.λπ.) όταν ο ενήλικας βλέπει τηλεόραση οι σχέσεις του από το παρόν και το παρελθόν, οι εμπειρίες τους, τα όνειρά

τους κ.λπ. μπαίνουν σε ενέργεια και μεταπλάθουν αυτά που βλέπει, όποια κι αν είναι η προέλευση κι ο σκοπός τους, σε κάτι νέο που καθρεφτίζει τις δικές τους εσωτερικές ανάγκες. Οι εμπειρίες του παιδιού (και ειδικά του πιο μικρού) είναι πολύ περιορισμένες, αφού μόλις τώρα βγαίνει από την προγλωσσική ομίχλη της βρεφικής ηλικίας.

Και είναι τρομερό και να το σκεφτείται κανείς, ότι οι πρώτες εμπειρίες του έρχονται από την τηλεοπτική συσκευή. Τα γεγονότα στη ζωή του αργότερα θα επαναφέρουν μνήμες από τις πρωταρχικές εμπειρίες που του έδωσε η τηλεόραση, ενώ στην περίπτωση του ενήλικα τηλεθε-

παιδιού μέρα με τη μέρα παίρνει όλο και πιο σπουδαία θέση. Έτσι, από μια απλή πηγή ψυχαγωγίας που χρησιμοποιείται από τους γονείς, όταν θέλουν να απαλλαγούν για λίγο από τα παιδιά τους, μεταβάλλεται σιγά-σιγά σε μια παρουσία δυναμική αλλά διαλυτική για τη ζωή της οικογένειας. Αλλά παρά την αυξανόμενη ανησυχία για την εισβολή της τηλεόρασης

τού μια παράξενη ησυχία.

Φαίνεται ότι ο Gould κάποιο λάθος έκανε μιλώντας για ναρκωτικό των γονιών, ενώ τα παιδιά είναι σαν ναρκωμένα μπροστά στη συσκευή. Στην πραγματικότητα όμως ο Gould είχε μπει στην καρδιά του θέματος «τηλεόραση» πριν ακόμη γίνει πρόβλημα, πριν καν μπορέσει κανείς να σκεφτεί ότι κάποτε τα παιδιά θα περνούσαν

ατή συμβαίνει το αντίθετο.

Μέχρι ενός σημείου, οι πρώτες τηλεοπτικές εμπειρίες του παιδιού δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να βάζουν σε κίνδυνο τις ανθρώπινες σχέσεις και να μηχανοποιούν την πραγματικότητα και τις σχέσεις του παιδιού με τη ζωή. Για το παιδί, τα πραγματικά γεγονότα στο μέλλον θα λειτουργούν σαν μακρινοί απόηχοι του κόσμου της τηλεόρασης.

Επειδή η τηλεόραση διασκεδάζει και καταπραΰνει τα παιδιά, αφοπλίζει ένα αεικίνητο τρίχρονο μικρό με μόνο ένα «κλικ» στη συσκευή, οι γονείς φτάνουν να εξαρτώνται όλο και περισσότερο από αυτή καθώς περνάει ο καιρός. Αλλά και στη ζωή του

στην οικογένεια και την ενοχή τους ότι δεν μπορούν να ελέγξουν το χρόνο παρακολούθησης, οι γονείς δεν κάνουν τίποτα το δραστικό για να απαλλαγούν, οι ίδιοι πρώτα, από την κυριαρχία της.

Το 1948 ο Jack Gould, ο πρώτος κριτικός τηλεόρασης στους Times της Ν. Υόρκης, έγραψε για την επίδραση αυτού του καινούριου τότε, μέσου ενημέρωσης στις αμερικάνικες οικογένειες: «Οι ώρες που περνούν τα παιδιά μπροστά στην τηλεόραση είναι, χωρίς αμφιβολία, ένα ύπουλο ναρκωτικό για τους γονείς. Μόλις τα παιδιά στρωθούν στο πάτωμα μπροστά στην τηλεόραση και ακουστεί το «κλικ», απλώνεται παν-

Υπάρχουν ψυχολόγοι που πιστεύουν ότι στην αύξηση της εγκληματικότητας συντέλλεσε η μαζική και ανεξέλεγκτη προσφορά βίας από την τηλεόραση.

το μεγαλύτερο μέρος της ημέρας τους μπροστά στη συσκευή, χωρίς καμιά δραστηριότητα. Είναι για τους γονείς ναρκωτικό η τηλεόραση, όχι γιατί βλέπουν οι ίδιοι, (αν και πολύ συχνά συμβαίνει και αυτό) αλλά γιατί, μόλις τα παιδιά τους εγκατασταθούν μπροστά στην οθόνη, απολαμβάνουν κι εκείνοι την απροσδόκητη ησυχία. Και δεν υπάρχει πιο ύπουλο ναρκωτικό από αυτό που δυναστεύ-

ει στους άλλους για να καλυφθείς εσύ.

Σκηνές βίας και επιθετικά παιδιά

Η βία με τη γενικότερη έννοιά της, έχει απασχολήσει τους φιλοσόφους και κοινωνιολόγους κάθε εποχής.

Ο Freud (Harrington 1972) χρησιμοποιεί το ένστικτο του θανάτου για να ερμηνεύσει την ανθρώπινη ροπή προς τη βία. Οι οπαδοί του πιστεύουν ότι ερεθίσματα που παρήγαγαν ή απώθησαν στο υποσυνείδητο άσχημες εμπειρίες, έχουν σαν αποτέλεσμα, αν επιδράσουν αργότερα σε μεγαλύτερη ηλικία, να φέρουν στην επιφάνεια αυτά τα απωθημένα και να εκδηλωθεί έτσι μια βίαιη πράξη. Ο Adler τη συνδέει με συμπλέγματα κατωτερότητας, ενώ νεώτεροι ερευνητές ψυχολόγοι πιστεύουν ότι η βίαιη πράξη είναι μίμηση άλλης πράξης που αποτελεί το πρότυπο. Άλλοι πιστεύουν ότι η βία είναι φυσιολογικό στοιχείο της ανθρώπινης προσωπικότητας και μάλιστα πιστεύουν ότι ο βίαιος, χαρακτήρας έχει πολύ ανεπτυγμένη τη δημιουργικότητα και ευφυΐα.

Αρχικά ο Freud διακήρυξε ότι η βιαιότητα είναι η αιτία ανάπτυξης του πολιτισμού. Ο βιολόγος Russell (1968) θεωρεί τη βία σαν ανταπόκριση στα stress του περιβάλλοντος (Harrington 1972). Οι νευρολόγοι πιστεύουν ότι στους βίαιους χαρακτήρες ανευρίσκονται ΗΕΓ/φικές ανωμαλίες, ακόμη ότι οι επιληπτικοί έχουν περισσότερες πιθανότητες να είναι βίαιοι, στο σύνολο δε των δολοφόνων ανευρίσκονται σε μεγαλύτερη αναλογία επιληπτικοί παρά στο γενικό πληθυσμό.

Έπειτα από τις απόψεις αυτές των συγγραφέων και επιστημόνων για τη βία, γεννιέται το ερώτημα! Ποια είναι η σχέση τηλεόρασης, βίας και παιδίας;

Έχουν διατυπωθεί πολλές απόψεις στη βιβλιογραφία σχετικά με το επίμαχο αυτό θέμα. Υπάρχουν ερευνητές που πιστεύουν ότι τα παιδιά μιμούνται τη βίαιη συμπεριφορά των φίλμ, αυτή δε η μίμηση υπάρχει για μεγάλο χρονικό διάστημα μετά την απομάκρυνση του βίαιου ερεθίσματος (Bandura και συν. 1961. Rutherford 1971).

Το σύστημα σφυγμομετρήσεων που ελέγχει την προτίμηση των τηλεθεατών, δείχνει ότι το κοινό κατά προτίμηση διαλέγει τα βίαια προγράμματα συχνότερα απ' ότι τα πιο ειρηνικά.

Από άλλους ερευνητές προκύπτει ότι η αποδοχή της βίας είναι άσχετη προς την κοινωνικοοικονομική στάθμη των παιδιών. Κι αυτό, γιατί ο αριθμός των εκπομπών βίας που παρακολουθούν τα παιδιά και το ποσοστό των παιδιών τα οποία συζητούν και σχολιάζουν με την οικογένειά τους το τηλεοπτικό θέαμα δεν επηρεάζεται από τον παράγοντα αυτό. Στα ίδια συμπεράσματα καταλήγουν και οι Kniventon και Stephenson (1975), οι οποίοι παραδέχονται επιπλέον ότι τα παιδιά που είχαν προηγουμένως εκτεθεί σε παρόμοια κατάσταση, απέκτησαν δική τους εμπειρία και είχαν λιγώτερες πιθανότητες να επηρεασθούν από τα βίαια φιλμ.

Την άμεση επίδραση της βίας του τηλεοπτικού θεάματος στα παιδιά τονίζουν και άλλοι συγγραφείς (Biek 1976, Grossman 1976, Johnston 1976), ενώ άλλοι παραδέχονται ότι δεν πρέπει να ενοχοποιείται μόνο η τηλεόραση για την αύξηση της βίαιης συμπεριφοράς των παιδιών και της εγκληματικότητας, όταν πόλεμοι, όπως του Βιετνάμ και τα πολιτικά εγκλήματα, υιοθετούνται από την κοινωνία και όταν η όλη φροντίδα προς τα παιδιά από την οικογένεια και το κοινωνικό σύστημα έχουν αισθητά ατονίσει (Perry 1976, Rabson 1976).

Υπάρχουν, τέλος, συγγραφείς οι οποίοι πιστεύουν ότι δεν υπάρχει άμεση σχέση μεταξύ βίας της τηλεόρασης και της παιδικής, γιατί ποικίλουν τα παιδιά, οι χαρακτήρες, η ηλικία το κοινωνικοοικονομικό επίπεδο, στοιχεία που καθορίζουν σταθερά την όλη ψυχική και συναισθηματική εξέλιξη των παιδιών (Apley 1971, Kaplan 1976, Rybens 1976, Silliams 1971).

Παρά τις προσπάθειες που έχουν κάνει οι διάφοροι ερευνητές μέχρι σήμερα για τον προσδιορισμό της σχέσης τηλεόραση-βία δεν έχει υιοθετηθεί κάποια κοινή άποψη.

Σύμφωνα με τους αριθμούς που έδωσε το FBI, το 1975 ο αριθμός των νεαρών εγκληματιών αυξήθηκε κατά 1600% στην εικοσαετία 1952-1972. Επειδή το γεγονός αυτό συμπίπτει με την περίοδο που η τηλεόραση μπήκε έντονα στη ζωή των παιδιών, και οι τηλεοπτικές εκπομπές που παρακολουθούσαν τα παιδιά ήταν γεμάτες από σκηνές βίας και εγκλήματα, φάνηκε πολύ λογικό να αναζητηθεί κάποια σχέση ανάμεσα στα δυο γεγονότα.

Η βία, με όποιες μορφές κι αν εμφανίζεται στη μικρή οθόνη, επηρεάζει τη συμπεριφορά των παιδιών αλ-

λά φυσικά δεν είναι η μόνη που τα κάνει να συμπεριφέρονται αντιοικονομικά.

Αλλά αν η βία στην τηλεόραση, δεν προκαλεί βίαιη συμπεριφορά, τότε είναι απλή σύμπτωση το ότι με τον ερχομό της τηλεόρασης στα αμερικανικά σπίτια (και όχι μόνο σ' αυτά βέβαια) ήρθε η χειρότερη επιδημία νεανικής βιαιότητας που γνώρισε ποτέ η χώρα αυτή;

Ένας καθηγητής κοινωνιολογίας και Νομικής λέει: «Δεν πιστεύω ότι η τηλεόραση ευθύνεται άμεσα για τη βιαιότητα των νέων σήμερα, αλλά μου είναι αδιανόητο να μην έχει καμιά επιρροή».

Υπάρχουν πραγματικοί λόγοι για να πιστεύουμε ότι η τηλεόραση έχει μεγάλη σχέση με την αύξηση της επιθετικότητας των νέων. Όμως κι αν ακόμα δεχτούμε σαν σωστή την άποψη αυτή που λέει ότι δεν υπάρχει σχέση ανάμεσα στις έννοιες παιδί-τηλεόραση-βία δεν θα πρέπει να συμβιβαστούμε με το να παρακολουθούν τα παιδιά μας σκηνές βίας, με τη σκέψη ότι δεν βλάπτουν. Αν ένα παιδί περνάει το μισό της ζωής του βλέποντας τηλεόραση δεν επιτρέπεται να χάνει το χρόνο αυτό άδικα.

Δεν είναι σοβαρό επιχείρημα το ότι δεν βλάπτεται. Οι ώρες που το παιδί έχει συντροφιά του τους ήρωες της μικρής οθόνης σε μια μονόδρομη σχέση, οπότε δεν υπάρχει πραγματική επικοινωνία ή άλλη αλληλεπίδραση, σίγουρα αλλάζουν τις σχέσεις του με τους ανθρώπους της πραγματικής ζωής.

Οι διάφορες μελέτες φανερώνουν τη σπουδαιότητα της επαφής πρόσωπο με πρόσωπο στις καθημερινές σχέσεις ότι ο τρόπος που κοιτάζει ένας άνθρωπος, αν δηλαδή κοιτάζει τον άλλον κατευθείαν στα μάτια, ή ρίχνει λοξές ματιές ή το βλέμμα του πλανιέται, μπορεί να παίζει πρωταρχικό ρόλο στις ανθρώπινες σχέσεις του. Αλλά στην περίπτωση της τηλε-

όρασης δεν υπάρχει καμιά επαφή βλεμμάτων όσο και αν οι παρουσιαστές, σε μερικά παιδικά προγράμματα, προσποιούνται ότι μιλούν κατ' ευθείαν στο παιδί και η κάμερα διατηρεί αυτή την αυταπάτη κρατώντας πάντα στο κέντρο το πρόσωπο που μιλάει.

Μια ενημέρωση για την έντονα καταστρεπτική επίδραση της τηλεόρασης στον τρόπο σκέψης και συμπεριφοράς των μικρών παιδιών, είναι πιθανό να οδηγήσει τους γονείς σε κάποια αναθεώρηση των απόψεών τους σχετικά με την τηλεόραση και τη θέση της στη ζωή των παιδιών τους. Αν οι γονείς μετά «τη διαφώτιση» καταλάβουν πόσες αλλαγές στην ανατροφή των παιδιών τους έφερε η τηλεόραση, ίσως παραδεχτούν, ότι οι δυνατότητές τους στην αγωγή έχουν αυξηθεί υπέρμετρα αντί να ελαττωθούν, επειδή εκείνοι χρησιμοποίησαν την τηλεόραση σαν πηγή ανακούφισης.

Τελικά αν συνειδητοποιήσουν οι γονείς πόσο η εισβολή της τηλεόρασης άλλαξε την οικογενειακή ζωή ίσως πεισθούν ότι η τιμή για την υποτιθέμενη ανακούφιση από την τηλεόραση είναι υπερβολικά υψηλή.

Αν και είμαστε αδύναμοι μπροστά στην απρόσωπη μηχανή, που λέγεται σύγχρονη κοινωνία, μπορούμε ακόμα να επιβάλουμε τη θέλησή μας σ' αυτή την αναισθητή μηχανή που μπήκε στο σπίτι μας. Πρέπει να μάθουμε να την ελέγχουμε για να μην ελέγχει αυτή εμάς.

Σημειώσεις και στοιχεία πάρθηκαν
Μαρί Γουίν: «ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ Ένας ξένος στο σπίτι».

Καναβάκης Εμμανουήλ: «Η θέση της τηλεόρασης στην ελληνική οικογένεια» Διδακτορική διατριβή.

Μαυρίδης Κλήμης: «Η Αλική στη χώρα των πραγμάτων».

Μπιβιλής Νικόλαος: «Τα στραβά και τ' ανάποδα της τηλεόρασης και του κινηματογράφου στον τόπο μας».

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΩΝ ΜΕΙΟΝΕΚΤΟΥΝΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΝΟΜΟΣ 963 ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Του Β. Κυριακάκη

Πολιτικού επιστήμονα, Κοινωνικού λειτουργού

Ξέρουμε όλοι ότι ένας νόμος δεν είναι τίποτε άλλο, τις περισσότερες φορές, παρά το αποτέλεσμα μιας κοινωνικής πίεσης. Υπάρχουν δηλαδή κάποιες κοινωνικές ανάγκες, κάποια πράγματα που πρέπει να ρυθμιστούν και έρχεται ο νομοθέτης να δημιουργήσει εκείνο το πλαίσιο για να παρέμβει ή για να παρέμβουν αυτοί που μπορούν και πρέπει να παρέμβουν, για να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για τις λύσεις των προβλημάτων. Αυτό σημαίνει, ότι στο θέμα των αναπήρων – για να ονομάσουμε έτσι λίγο αυθαίρετα «ανάπηρους» όλες τις κατηγορίες των μειονεκτούντων ατόμων – υπήρχε το πιεστικό πρόβλημα της επαγγελματικής τους εκπαίδευσης και επαγγελματικής – κοινωνικής τους αποκατάστασης. Έτσι, ήρθε ο νομοθέτης να αντιμετωπίσει το πρόβλημα χωρίς όμως να λύσει το πρόβλημα αλλά ας το θεωρήσουμε ένα πρώτο βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση. Αυτός ο νόμος είναι ο 963.

Το Σύνταγμα έχει προβλέψει με το άρθρο 21 την αναγκαιότητα της ύπαρξης δυνατοτήτων νομοθετικών ρυθμίσεων για την κάλυψη των αναγκών των ειδικών ατόμων, και ειδικά άτομα μπορούμε να χαρακτηρίσουμε τους ανάπηρους γενικά. Θα μπορούσαμε ν' αναφέρουμε μερικές παραμέτρους του προβλήματος, για να δικαιολογήσουμε την αναγκαιότητα της νομοθετικής ρύθμισης. Από την εκτίμηση π.χ. που έκανε ο ΟΗΕ με την Διεθνή Εταιρεία Αποκατάστασης κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι σε

διεθνή κλίμακα, τετρακόσια πενήντα εκατομμύρια άνθρωποι όλων των ηλικιών έχουν κάποια μορφή σωματικής ή ψυχοδιανοητικής αναπηρίας και απ' αυτό τον αριθμό, τουλάχιστον τα τριάντα εκατομμύρια ζουν σε αναπτυσσόμενες χώρες, που ξέρουμε δα πολύ καλά, ότι στις χώρες αυτές οι κοινωνικές υπηρεσίες ή οι υπηρεσίες αποκατάστασης είναι ανύπαρκτες, ή σε μια εμβρυώδη κατάσταση. Ένα ακόμα εντυπωσιακό στοιχείο υπάρχει σαν προμετωπίδα σε ειδικό τεύχος της Unisef που είναι αφιερωμένο στο έτος αναπήρων. Αυτό το σύνθημα – πληροφορία λέει: «ένα στα δέκα – ένα στα δέκα». Αυτό τι θα πει; Ότι σε κάθε δέκα παιδιά, σε κάθε δέκα ανθρώπους, το ένα παιδί έχει κάποιο πρόβλημα σχετικό με αναπηρία. Αυτό, αν το μεταφράσουμε και το ανάγουμε σε νούμερο σε παγκόσμια κλίμακα, θα δούμε ότι σήμερα υπάρχουν εκατόν σαράντα εκατομμύρια παιδιά σ' όλο τον κόσμο με ειδικές ανάγκες. Είναι πραγματικά ένα φανταστικό μεγάλο νούμερο!!!

Το σύνολο του ποσοστού των αναπήρων σε σχέση με τον γενικό πληθυσμό στις ανεπτυγμένες χώρες υπολογίζεται πως είναι το 3% και εδώ όταν λέμε αναπηρία, μπορούμε να την προσδιορίσουμε σε σωματικές και ψυχοδιανοητικές αναπηρίες. Καταλαβαίνουμε δηλαδή τι τεράστια νούμερα ανθρώπων με ειδικές ανάγκες υπάρχουν στον κόσμο ολόκληρο, νούμερα μεγάλα που δημιουργήσαν την υποχρέωση της πολιτείας να πάρει μία θέση, θέση που αρχίζει από μία νομοθετική ρύθμιση. Πρέπει να

γίνονται πολλά λοιπόν στον τομέα της επαγγελματικής αποκατάστασης των σωματικά αναπήρων, των νοητικά υστερούντων και των ψυχασθενών, που η πάθησή τους βρίσκεται σε ύφεση, για να λέμε ότι αντιμετωπίζουμε το θέμα.

Η διεθνής έρευνα και εμπειρία απόδειξε πως αυτό μπορεί να επιτευχθεί αν δημιουργηθούν οι κατάλληλες προϋποθέσεις για δημιουργία προστατευμένης απασχόλησης, ή σε μια καλύτερη περίπτωση οι προϋποθέσεις για τοποθέτηση στην ελεύθερη αγορά εργασίας.

Ας έρθουμε τώρα στη χώρα μας, να δούμε εμείς τι κάναμε στην αντιμετώπιση ενός τέτοιου οξυμένου προβλήματος. Εδώ πρέπει να πούμε ότι και η Ελλάδα μετέχει στο ποσοστό της στα συνολικά ποσοστά που δώσαμε πιο πριν.

Η αντιμετώπιση των ατόμων με ειδικές ανάγκες στη χώρα μας χαρακτηριζόταν από την αδιαφορία, αν όχι την υποκρισία της κοινωνίας, και όλα είχαν αφεθεί στη φιλανθρωπία που ταυτίστηκε κατά καιρούς με την κοινωνική πολιτική. Η ανύπαρκτη κοινωνική πολιτική έδινε το έδαφος για να αναπτύσσεται η φιλανθρωπία – μια κατεύθυνση που θα μπορούσε κάτω από άλλες συνθήκες να είναι θετική – όμως από μόνη της η φιλανθρωπία σίγουρα ξεστρατίζει την κρατική κοινωνική πολιτική από τον σωστό της δρόμο. **Ο στιγματισμός και η περιθωριοποίηση των ατόμων με ειδικές ανάγκες ήταν το ασθενέστερο από τα συμπτώματα της γενικής αδιαφορίας.**

Το τελευταίο χρόνο γίνεται μια προσπάθεια να επιβληθεί επιτέλους η ιδέα ότι τα άτομα με ειδικές ανάγκες έχουν δικαιώματα που πρέπει να τους αναγνωρισθούν. Επομένως η πολιτεία έχει υποχρεώσεις που πρέπει να τις αναλάβει και να μην προωθείται η ιδέα ότι κάθε παροχή είναι μια χάρη, που αυτό θα σήμαινε σ' ελεύθερη απόδοση, ότι σ' αυτόν που κάνουμε χάρη, δημιουργούμε την υποχρέωση της ανταπόδοσης, άρα πρέπει να χρωστά και ευγνωμοσύνη. Το πόσο δύσκολο είναι να ριζώσει μια τέτοια ιδέα χωρίς την υποχρέωση της ανταπόδοσης, αποδεικνύεται από πολλά στοιχεία. Ένα χαρακτηριστικό είναι η προσπάθεια του ΟΑΕΔ να κατοχυρώσει το δικαίωμα της απασχόλησης για τους ανάπηρους. Είναι χαρακτηριστικό και λυπηρό παράλληλα, πόσες μάχες και πόσες παρεμβάσεις χρειάζονται για να σεβασθούν ακόμα και δημόσιοι οργανισμοί τον ίδιο το νόμο του κράτους, ο οποίος ορίζει ότι το ποσοστό 5% επί των προσλήψεων ανήκει στους ανάπηρους. Έρχονται λοιπόν ακόμα και κρατικοί φορείς να αρνηθούν να υλοποιήσουν ένα τέτοιο νόμο, που ξέρουμε ότι ο νόμος έχει και το στοιχείο του καταναγκασμού και θάπρεπε βέβαια να τον εφαρμόζουν.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ Ν. 963

Έχει ενδιαφέρον το γεγονός ότι ο Ν. 963 είναι ο πρώτος ουσιαστικά νόμος που μπορεί να θεωρηθεί μια καλή προσπάθεια αντιμετώπισης του προβλήματος της επαγγελματικής αποκατάστασης για τους ανάπηρους και τα άτομα εν γένει που έχουν μειωμένες ικανότητες. Σύμφωνα με το νόμο 963, για να χαρακτηριστεί ένα άτομο μειωμένων ικανοτήτων και να ενταχθεί στην κατηγορία των προστατευόμενων ατόμων, πρέπει να έχει κάποιες προϋποθέσεις. Μια προϋπόθεση είναι η ηλικία. Προστατεύει άτομα δεκαπέντε μέχρι εξηναπέντε χρονών. Από εκεί και κάτω υπάρχει ένας άλλος νόμος που απαγορεύει την απασχόληση σε νέους κάτω από τα δεκαπέντε χρόνια. Άρα, μπήκε ένα πρώτο όριο, ότι η ηλικία των δεκαπέντε χρονών είναι δυνητικά καλή, ώστε να μπορεί ν' αρχίσει την επαγγελματική του εκπαίδευση

κάποιος νέος και να μπει στην παραγωγική διαδικασία.

Προστατευμένα λοιπόν είναι τα άτομα από δεκαπέντε έως εξηναπέντε χρόνων που έχουν περιορισμένες δυνατότητες για επαγγελματική απασχόληση, λόγω οποιασδήποτε χρόνιας σωματικής ή πνευματικής πάθησης ή θλάθης. Για να αποκτήσουν τώρα την ιδιότητα του προστατευόμενου ατόμου και να εμπίπτουν στο νόμο 963, πρέπει να ακολουθήσουν μια συγκεκριμένη διαδικασία. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η εγγραφή τους στους καταλόγους του ΟΑΕΔ. Αυτό πάλι με τη σειρά του για να γίνει, χρειάζεται μια ιατρική γνωμάτευση από κάποιο φορέα ή γιατρό που θα αναφέρει τις θλάθες που πιθανόν έχει το άτομο, τις δυνατότητές του, και θα δίνει την εικόνα του ατόμου και σε ποια κατηγορία επαγγελματών θα μπορούσε να ενταχθεί. Μια δεύτερη ρύθμιση προβλέπει, ότι συνταξιοδοτούμενοι ή επιδοτούμενοι λόγω αναπηρίας δεν χρειάζεται να κάνουν αυτή τη διαδικασία, αλλά απλά αρκεί η βεβαίωση ότι συνταξιοδοτούνται ή επιδοτούνται και αυτό θεωρείται αρκετό στοιχείο ώστε να προσδιορίσεις και την πάθησή τους. Αυτή είναι η διαδικασία εγγραφής στα μητρώα αναπήρων ανέργων του ΟΑΕΔ. Απ' εκεί και πέρα, μετά δηλαδή την αναγνώριση σ' ένα άτομο της ιδιότητας του προστατευόμενου του 963, ο ΟΑΕΔ αναλαμβάνει την επαγγελματική του εκπαίδευση, που μπορεί να γίνει στις εκπαιδευτικές μονάδες του ΟΑΕΔ σε ειδικά ιδρύματα ή φορείς που είναι πλέον κατάλληλοι.

Σ' αυτήν την κατηγορία υπάγεται το ΚΨΥ (Κέντρο Ψυχικής Υγιεινής). Θεωρείται το πλέον κατάλληλο ίδρυμα για την επαγγελματική εκπαίδευση και αποκατάσταση των συγκεκριμένων ομάδων ατόμων. Στα άτομα που παραπέμπονται σε ειδικά ιδρύματα ή φορείς, ο ΟΑΕΔ έχει τη δυνατότητα της χρηματοδότησης, τους δίνει δηλαδή ένα χρηματικό οικονομικό βοήθημα και αυτό μας ενδιαφέρει.

Στο άρθρο 4 μιλάει ο νόμος για την τοποθέτηση από τις κατά τόπους Υπηρεσίες του ΟΑΕΔ σε εργασία προστατευόμενων ατόμων. Ο νόμος λέει ότι δυνητικά ο ΟΑΕΔ μπορεί να τοποθετεί τα ειδικά αυτά άτομα, με τις υπηρεσίες του.

Ο ΟΑΕΔ λοιπόν θεωρεί κατάλληλες τις υπηρεσίες που έχει το Κέντρο Ψυχικής Υγιεινής για αποκατάσταση. Και τέτοιες υπηρεσίες είναι η κοινωνική υπηρεσία των μονάδων επαγγελματικής εκπαίδευσης και αποκατάστασης. Αυτό σε καμιά περίπτωση δεν σημαίνει ούτε ανταγωνισμό ούτε επικάλυψη, άλλων υπηρεσιών. Σημαίνει απλώς, ότι μας δίνει την δυνατότητα μιας πλατειάς πραγματικά συνεργασίας των υπηρεσιών του ΟΑΕΔ με τις υπηρεσίες μας, για να βρεθεί η καλύτερη, η προσφορότερη λύση, σε κάθε θέμα επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Σύμφωνα με το άρθρο 5, ο ΟΑΕΔ μπορεί να καταβάλει στους εργοδότες μέρος της δαπάνης για εργονομική διευθέτηση της θέσης εργασίας. Αυτό σημαίνει, ότι ο ΟΑΕΔ μπορεί να πληρώσει ένα χρηματικό ποσό σε μια Υπηρεσία, σ' ένα Κέντρο, σε μια Μονάδα για να διευθετήσει τους χώρους εκείνους που θα κάνουν πιο άνετη, εφικτή θα έλεγα εγώ την παραμονή και την εργασία ενός αναπήρου, γιατί θα πρέπει να αποσυνδέσουμε λίγο τους ανάπηρους από τον τομέα ψυχικής υγείας και να σκεφτούμε ότι υπάρχουν και κινητικά ανάπηροι και άλλες κατηγορίες αναπήρων, και ο νόμος έγινε για όλους. Αυτό τι σημαίνει; Ότι μπορεί να δώσει χρήματα ο ΟΑΕΔ για να διευθετηθούν κάποιοι χώροι, να γίνει π.χ. μία ράμπα για τα καρότσια των αναπήρων, ή κάποια άλλη διευθέτηση που θα βελτιώνει τις συνθήκες εργασίας τους.

Σ' ένα άλλο άρθρο ο νόμος ορίζει την δυνατότητα επιχορήγησης

σης των εργοδοτών. Αυτό σημαίνει ότι ο ΟΑΕΔ μπορεί ν' αναλάβει ένα μέρος της υποχρέωσης για καταβολή χρηματικής αμοιβής στους απασχολούμενους ανάπηρους σ' ένα πλαίσιο εργασίας. Δηλαδή, μπορεί ο εργοδότης να προσλάβει ένα άτομο που έχει καταγραφεί στην κατηγορία των προστατευομένων ατόμων και ο ΟΑΕΔ να καταβάλει στον εργοδότη ένα ποσοστό από τον μισθό του απασχολούμενου. Πριμοδοτεί δηλαδή ο ΟΑΕΔ την τοποθέτηση ενός προστατευομένου σε μια εργασία.

Επίσης, υπάρχει μια δέσμευση ότι το προστατευόμενο άτομο πρέπει να τοποθετείται σε εργασία ανάλογη με τα ειδικά του προσόντα. Έχει δηλαδή την υποχρέωση ο εργοδότης να τοποθετεί το προστατευόμενο άτομο σε μια εργασία, τέτοια που να προσεδιάζει με τη φύση της εκπαίδευσης που έχει ο ανάπηρος. Άλλη υποχρέωση εργοδοτών που απασχολούν προστατευόμενα άτομα είναι, να φροντίζουν την ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους. Τώρα αυτό κατά πόσον μπορεί να τηρηθεί είναι μια άλλη ιστορία, αλλά εγώ σας λέω τι αναφέρει ο νόμος.

Το άρθρο 8 έχει επίσης ενδιαφέρον γιατί μιλάει για τις ηθικές αμοιβές. Λέει συγκεκριμένα, ότι με προεδρικά διατάγματα, που γίνονται με πρόταση των αρμοδίων υπουργών, απονέμονται ηθικές αμοιβές σ' εργοδότες, που πέρα από το νόμο απασχολούν προστατευόμενα άτομα. Η εμπειρία μου λέει, ότι μέχρι σήμερα δεν έχει εκδοθεί κανένα Προεδρικό Διάταγμα, που αυτό σημαίνει δυο πράγματα, ή ότι οι υπουργοί αμελούν – και υπεύθυνοι είναι ο Υπουργός Υγείας Πρόνοιας και ο Υπουργός Εργασίας, πράγμα που δεν πιστεύω, ή δεν έχει βρεθεί ακόμα εκείνος ο εργοδότης, ο μοναδικός, που θα έχει κάνει κάτι παραπάνω από το νόμο και θα πρέπει να του απονεμηθεί μία εύφημος μνεία ή κάποια άλλη ηθική αμοιβή.

Μια άλλη παροχή που δίνεται στα ειδικά προστατευόμενα άτομα είναι η δυνατότητα να έχουν παραπάνω άδεια. Όλοι οι εργαζόμενοι έχουμε φτάσει να έχουμε την άδεια των τεσσάρων εβδομάδων. Στην ειδική κατηγορία αυτών των ατόμων, μετά από απόφαση του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας, δίνεται ακόμα μια άδεια έξι ημερών. Βέβαια, δεν είναι κάτι που λύνει ριζικά το πρόβλημα, αλλά νομίζω ότι δείχνει μια τάση, δείχνει την κατεύθυνση, στην οποία πρέπει να κινηθεί μελλοντικά ο νομοθέτης.

Στο άρθρο 10 έχουμε τις υποχρεώσεις πρόσληψης των προστατευομένων ατόμων. Μ' αυτό το άρθρο υποχρεώνονται κατ' αρχήν οι δημόσιες υπηρεσίες, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, οι Οργανισμοί Κοινής Ωφέλειας, ακόμα και οι δημόσιες επιχειρήσεις να προσλαμβάνουν προστατευόμενα ή προστατευόμενα άτομα σε κενές θέσεις που ορίζονται σαν θέσεις κλητήρων, θυρωρών, συνοδών ασανσέρ και άλλες παρεμφερείς. Η αναλογία που ο νόμος ορίζει γι' αυτήν την τοποθέτηση είναι σε κάθε πέντε θέσεις ο ένας να είναι της κατηγορίας των προστατευομένων. Στις θέσεις κλάδων και ειδικοτήτων για τις οποίες χρειάζεται σαν προσόν πτυχίο κατώτερης τεχνικής σχολής ή του ΟΑΕΔ, επίσης υποχρεώνονται οι επιχειρήσεις να προσλαμβάνουν ένα άτομο για κάθε πέντε κενές θέσεις εργασίας.

Στα εργοστάσια και τα συνεργεία που υπάρχει εργατοτεχνικό προσωπικό, εάν έχουμε προστατευόμενα άτομα αυτής της κατηγορίας και αυτής της εκπαίδευσης, θα πρέπει ο εργοδότης – και εργοδότης είναι στην προκειμένη περίπτωση οι Δημόσιες Υπηρεσίες ή οι φορείς – σε ποσοστό επτά προς ένα να προσλαμβάνει προστατευόμενα άτομα. Στον κλάδο τώρα των αρχαιολόγων

υπάρχει μια ιδιαίτερη μνεία, που ορίζει, ότι το ποσοστό πρέπει να είναι ένα προς πενήντα, δηλαδή στους πενήντα αρχαιολόγους ο ένας μπορεί να είναι από τα προστατευόμενα άτομα του 963.

Το άρθρο 11 αναφέρεται στην καταλληλότητα για την πρόσληψη προστατευομένων ατόμων. Συγκεκριμένα παίρνεται μια σωστή απόφαση που λέει ότι σ' αυτούς τους Οργανισμούς, Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, Κοινής Ωφέλειας, Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η αρτιμέλεια δεν αποτελεί προϋπόθεση διορισμού. Ο Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας ορίζει σαν προϋπόθεση για να διορισθείς στο Δημόσιο την αρτιμέλεια. Αυτός εδώ ο νόμος έρχεται πολύ σωστά να εξαιρέσει τα προστατευόμενα άτομα από την υποχρέωση αυτής της διάταξης. Γιατί, πως θα μιλούσαμε για αποκατάσταση, όταν υπήρχε η απαγορευτική διάταξη της αρτιμέλειας, για ένα σωματικά ανάπηρο. Έτσι, αίρεται αυτή η δυσκολία. Εφ' όσον δεν αποτελεί κώλυμα η αρτιμέλεια, μπορεί να γίνει ο διορισμός. Εδώ υπάρχει όμως μια μικρή πάλι προϋπόθεση, μάλλον ένα μικρό ερωτηματικό. Ποιος κάνει αυτή την κρίση για την αρτιμέλεια, και αν αυτή η αρτιμέλεια είναι ανασταλτικός παράγοντας που δεν μπορεί να ξεπεραστεί γιατί υπάρχει η αίρεση, ότι όταν η σωματική αναπηρία είναι τέτοιου βαθμού που παρακωλύει την εκτέλεση της εργασίας, προφανώς δεν μπορεί να τοποθετηθεί ο άνθρωπος στη θέση αυτή.

Υπάρχει μια αρμόδια Πρωτοβάθμια Υγειονομική Επιτροπή που θα εξετάσει το προστατευόμενο άτομο και θα γνωμοδοτήσει εάν η αναπηρία του σωματική ή ψυχική είναι τέτοιου βαθμού, ώστε να παρακωλύει ή όχι την εργασία για την οποία θα προσληφθεί. Η υγειονομική τώρα αυτή εξέταση από την Επιτροπή γίνεται πριν από την κατάρτιση του πίνακα προσλήψεων, πριν γίνουν δηλαδή οι προσλήψεις, έχουμε την άποψη της επιτροπής και έτσι δεν υπάρχει πρόβλημα. Στις περιπτώσεις τώρα που έχουμε διαγωνισμούς, αυτό γίνεται μετά την κατάρτιση του πίνακα συμμετοχής, αλλά πριν από την διενέργεια του διαγωνισμού.

Αυτά τα στοιχεία, ειδικά στους κοινωνικούς λειτουργούς, που θα έχουν πολύ μεγάλη τριβή με αυτά τα πράγματα, θα δοθούν φωτοτυπημένα και δεν υπάρχει λόγος να σας κουράσω περισσότερο.

Το άρθρο 12 περιλαμβάνει διατάξεις για την εκπαίδευση του προσωπικού. Με το άρθρο αυτό παρέχεται η δυνατότητα σε ιδρύματα αποκατάστασης αναπήρων, να δημιουργούν ειδικές σχολές, κατώτερες, μέρες ή ανώτερες και ακόμη να δημιουργούν εκείνες τις προϋποθέσεις που χρειάζονται για να μετεκπαιδεύονται τα μειονεκτούντα άτομα. Αυτό είναι σε γενικές γραμμές το περιεχόμενο του νόμου.

Τελειώνοντας τη συνοπτική αυτή παρουσίαση του 963 πρέπει να αναφέρω ένα σημείο της σχετικής εγκυκλίου του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, που λέει ότι: «Οι διατάξεις που αναφέραμε πάρα πάνω είναι ευνόητο πως μόνες τους όσο τέλειες κι' αν είναι δεν μπορούν να επιλύσουν τα προβλήματα των μειονεκτούντων ατόμων, χρειάζεται και η δική σας δραστηριοποίηση προς κάθε κατεύθυνση ώστε και οι δυνατότητες των προστατευομένων ατόμων σωστά να επισημανθούν και να αξιοποιηθούν και οι επιφυλάξεις της κοινωνίας σχετικό με τις δυνατότητες των μειονεκτούντων να ξεπεραστούν. Η Ελληνική κοινωνία πρέπει να αγκαλιάσει τ' ανάπηρα άτομα της και να τους δώσει μια θέση εργασίας για να κερδίσουν και αυτά τη ζωή τους».

Από το «Τριμηνιαίο Ενημερωτικό Δελτίο του Ελληνικού Τμήματος της Διεθνούς Εταιρείας Κοινωνικής Άμυνας».

Εξαρθρώθηκε σπείρα αρχαιοκαπήλων

Από την Ασφάλεια Αττικής εξαρθρώθηκε σπείρα αρχαιοκαπήλων και βρέθηκαν αντικείμενα ανεκτίμητης αρχαιολογικής αξίας. Ανάμεσα στα αρχαία αντικείμενα που βρέθηκαν είναι και το μοναδικό μαρμάρινο άγαλμα του Ερμή Κερδοφόρου, που χρονολογείται από τον 3ο-4ο π.Χ. αιώνα.

Εγκέφαλος της σπείρας είναι ο Αναστάσιος Ν. Στεργιόπουλος 53 χρόνων, «πρακτικός» αρχαιολόγος με ευρείες αρχαιολογικές γνώσεις. Ο Στεργιόπουλος θεωρείται επαγγελματίας αρχαιοκάπηλος σε διεθνές επίπεδο. Πριν 10 χρόνια είχε καταδικαστεί σε 11 χρόνια φυλακή για την υπόθεση αρχαιοκαπηλίας της σπείρας του Γερμανού Στέφεν Γκέρικε. Είχε εκτίσει τα 7 χρόνια της ποινής του και είχε αποφυλακιστεί με αναστολή. Στις 31 Αυγούστου του '89 είχε κατηγορηθεί για υπόθεση που αφορούσε ένα αρχαίο νόμισμα και έναν αμφορέα. Η κατηγορία όμως δεν αποδείχτηκε και αφέθηκε ελεύθερος.

Στην τελευταία όμως, «δουλειά του» συνελήφθη μαζί με άλλους τέσσερις την ώρα που μετέφεραν σε φορτηγάκι ένα κιβώτιο με αρχαία αντικείμενα.

Τα υπόλοιπα μέλη της σπείρας είναι ο Δημήτριος Β. Γρίβας, 29 χρόνων, ο Αναστάσιος Τ. Παπαδόπουλος, 43 χρόνων και ο Ηλίας Αναγνωστόπουλος, 41 χρόνων.

Σε αποθήκη στην οδό Πυργοτέλους 45 στο Περιστέρι, βρέθηκαν 14 ξύλινα κιβώτια με αρχαία αντικείμενα, κατάλληλα συσκευασμένα, προοριζόμενα για Δυτική Γερμανία. Τα αντικείμενα που βρέθηκαν είναι μαρμάρια και πήλινα. Τα μαρμάρια χρονολογούνται από τον 3ο-4ο π.Χ. αιώνα και ανήκουν στην ελληνιστική και κλασική περίοδο, ενώ τα πήλινα στον 13ο-14ο π.Χ. αιώνα και ανήκουν στη Μυκηναϊκή περίοδο.

Αναλυτικά βρέθηκαν:

- Ένα κεφάλο μαρμάρινο άγαλμα Ερμή Κερδοφόρου διαστάσεων 93 x 40 εκ.

- Δύο τμήματα μαρμαρίνου αγάλματος γυναικείας μορφής 85 x 42 εκ.

- Είκοσι δύο ψευδόστομοι Μυκηναϊκοί αμφορείς.

- Τρεις αμφορείς με μαστοειδείς αποφύσεις στον ώμο, Μυκηναϊκής περιόδου.

- Δύο δίδυμα Μυκηναϊκά αγγεία με κάθετη τοξοειδή λαβή.

Η αστυνομία είχε πληροφορία ότι ο Στεργιόπουλος από τριμήνου έψαχνε για αγοραστή. Μετά από παρακολούθηση είδαν τον Στεργιόπουλο με τους «συνεργάτες του» να πηγαίνουν στο Περιστέρι, στην αποθήκη με τα αρχαία. Εκεί συνελήφθησαν και στη συνέχεια οδηγήθηκαν στον εισαγγελέα όπου ασκήθηκε εναντίον τους, ποινική δίωξη για «υπεξαίρεση αντικειμένων μεγάλης αξίας σε βάρος του δημοσίου, με σκοπό το όφελος» και για «παράλειψη δήλωσης της κατοχής των αρχαίων με σκοπό παράνομο».

Η φοιτητική εστία... άντρο διακίνησης ναρκωτικών

Σπείρα Αράβων εμπόρων ναρκωτικών είχε μετατρέψει τη φοιτητική εστία Θεσσαλονίκης σε κέντρο διακίνησης ναρκωτικών ουσιών.

Αρχηγός της σπείρας ήταν ο γνωστός στην Ασφάλεια Θεσσαλονίκης από παλιότερη δράση του σχετική με εμπόριο ναρκωτικών, Σύρος υπήκοος Σέικι Μοχάμαντ Ισάν, 26 χρόνων, φοιτητής του Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης και μέλη της ένας ακόμα Λιβανέζος φοιτητής και ένας Έλληνας.

Η Ασφάλεια οδηγήθηκε στην εξάρθρωση της σπείρας και τη σύλληψη των δραστών, μετά τη σύλληψη του Συμεών Δημαρίδη, 35 χρόνων, κάτοικοι Εύοσμου Θεσ/νίκης στην κατοχή του οποίου βρέθηκαν 16,5 γραμμάρια ηρωίνης και 60.000 δρχ. προερχόμενες από εμπόριο ναρκωτικών.

Ο Δημαρίδης, τον οποίο καταζητούσε η Ασφάλεια από τον Ιούλιο όταν είχε κατηγορηθεί από άλλους συλληφθέντες σαν προμηθευτής ηρωίνης, κατά την ανάκρισή του ομολόγησε ότι την ηρωίνη την αγόραζε από το Λιβανέζο φοιτητή Ελ Αλή Μουράμαντ, τρόφιμο της φοιτητικής εστίας Θεσ/νίκης. Σύμφωνα μάλιστα με τα όσα ομολόγησε ο Δημαρίδης, ο Λιβανέζος φοιτητής τον προμήθευε καθημερινά με μεγάλες ποσότητες ηρωίνης (δύο κιλά μέσα σε έξι περίπου μήνες αντί του ποσού των 20.000.000 δραχμών συνολικά).

Η Ασφάλεια μετά τις ορολογίες του Δημαρίδη και του Λιβανέζου κατάφερε να συλλάβει και το Σύρο αρχηγό της σπείρας Σέικ Μοχάμαντ Ισάν στο σπίτι του στην Καλαμαριά. Εκεί βρέθηκαν και κατασχέθηκαν μεγάλα χρηματικά ποσά σε ελληνικά και ξένα νομίσματα καθώς και βιβλιάρια καταθέσεων σε ελληνικές τράπεζες που ξεπερνούσαν τα τέσσερα εκατομμύρια δραχμές από εμπορία ναρκωτικών.

Σύμφωνα με τα όσα ομολόγησαν όλοι οι συλληφθέντες, η ηρωίνη έφτανε σε μεγάλες ποσότητες και σε τακτά χρονικά διαστήματα στην Ελλάδα από τη Συρία. Την έφερναν γνωστοί του Ισάν ο οποίος και την διακινούσε με «βαποράκια» στην «αγορά» της Θεσσαλονίκης.

Συνελήφθη έμπορος ναρκωτικών

Συνελήφθη από αστυνομικούς της Δίωξης Ναρκωτικών Αθηνών, ο σεσημασμένος λαθρέμπορος του «λευκού θανάτου» Γιάννης Νάτσας, 38 χρόνων.

Ο Νάτσας βρέθηκε να έχει στην κατοχή του 12 γραμμάρια κατεργασμένο χασίς, καθώς και μικρές ποσότητες ηρωίνης. Συνελήφθη μέσα στο σπίτι της φίλης του Λουκίας Χριστοκοπούλου, στον Κορυδαλλό.

Ο Νάτσας, ήταν «συνεταίρος» του γνωστού διακινητή σκληρών ναρκωτικών Σ. Αλατζά, που συνελήφθη στο Αιγάλεω να κατέχει 1,5 κιλό ηρωίνης.

Έπαιρναν τη δόση τους με πλαστογραφημένες συνταγές

Πλαστογραφούσαν ιατρικές συνταγές για να παίρνουν ναρκωτικά χάπια από τα φαρμακεία.

Πρόκειται για τους Ιωάννης Γ. Φερέτη, 21 χρόνων άεργο, Κωνσταντίνος Θ. Κοτσιδή, 23 χρόνων υπάλληλος της ΔΕΗ και Σπυρίδων Μ. Δροστινός, 23 χρόνων, αγρότη. Οι τρεις δράστες είχαν συνταγές του νοσοκομείου «Ευαγγελισμός» τις οποίες πλαστογραφούσαν και με τον τρόπο αυτό προμηθεύονταν ναρκωτικά από τα φαρμακεία.

Προσπάθησαν να κάνουν το ίδιο σε φαρμακείο στη Ν. Ιωνία χωρίς όμως να το πετύχουν αφού η απάτη τους έγινε αντιληπτή και ειδοποιήθηκε η Αστυνομία που συνέλαβε τους δράστες.

Ισόβια στον αρχηγό της σπείρας των Γκαμπιανών

Σε ισόβια κάθειρξη καταδικάστηκε, ο «εγκέφαλος» σπείρας Γκαμπιανών εμπόρων ηρωίνης ενώ παράλληλα του επιβλήθηκε και χρηματικό πρόστιμο 20 εκατομμυρίων δραχμών.

Πρόκειται για τον Ζαζά Εμπριμά, ενώ παράλληλα εννέα από τους συνεργάτες του καταδικάστηκαν σε ποινές που κυμαίνονται από 10 έως 14 χρόνια κάθειρξης καθώς και χρηματικά πρόστιμα 100-200 χιλιάδων δραχμών, ενώ κατά την ίδια απόφαση δύο άλλοι συγκατηγορούμενοί τους αθώωθηκαν.

Σύμφωνα με το κατηγορητήριο οι αλλοδαποί συνελήφθησαν στις 13 Μαρτίου 1988, γιατί εισήγαγαν στη χώρα μας 12 κιλά ηρωίνης, αξίας 180 εκατομμυρίων δραχμών.

Έφερε 180 γραμμάρια ηρωίνη από τη Βηρυττό

Εφτά αυγά ηρωίνης βρέθηκαν κρυμμένα σε απόκρυφο σημείο σώματός της συνολικούς βάρους 180 γραμμαρίων και αξίας 3.500.000 δραχμών.

Η Σύρια Λεϊλά Αμντούλ Ραχμάν, 37 χρόνων οδηγήθηκε στον εισαγγελέα αφού συνελήφθη στο Ανετολικό Αεροδρόμιο ύστερα από πληροφορίες που είχαν οι άνδρες της Δίωξης Ναρκωτικών ότι μετέφερε ναρκωτικά.

Σε έρευνα που της έγινε βρέθηκε η ηρωίνη. Η Λεϊλά σερβιτόρα στο επάγγελμα, πέρασε από τη χώρα μας τράνζιτ, ερχόμενη από Βηρυττό με προορισμό το Βελιγράδι, όπου και θα πουλούσε την ηρωίνη.

Κατά την εξέτασή της ομολόγησε ότι για την μεταφορά της ηρωίνης πληρώθηκε 2.000 δολάρια (περίπου 330.000 δραχμές) και θα την παρέδιδε σε κάποιον Σαμίρ Αλί, στο Βελιγράδι.

Εναντίον της ασκήθηκε ποινική δίωξη για «παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών».

Συνελήφθησαν αλλοδαποί για εμπόριο ηρωίνης

Μια ακόμη σπείρα εμπόρων ηρωίνης εξαρθρώθηκε από την Ασφάλεια Αττικής. Τη σπείρα αποτέλεσαν τρία άτομα τα οποία έφεραν στη χώρα μας ηρωίνη τουρκικής προέλευσης μετακινούμενοι με πλαστά διαβατή-

ρια και ταυτότητες.

Οι συλληφθέντες είναι ο Σουλεϊμάν Θαντάν 47 χρόνων, από το Ιράκ, ο Μακάριους Σάαντ 28 χρόνων από την Αίγυπτο και ο Σημπάντ Λαντρούλσκι 30 χρόνων από την Τυνησία που συνελήφθησαν από άνδρες της Δίωξης Ναρκωτικών. Οι τρεις τους έρχονταν τακτικά από την Τουρκία, φέρνοντας μαζί τους μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών, τις οποίες διοχέτευαν σε «στέκια». Ελλήνων τοξικομανών.

Στην κατοχή τους βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 120 γραμμάρια ηρωίνης, 12.000 μάρκα, 200 δολάρια ΗΠΑ, δύο πλαστά διαβατήρια, δύο πλαστές ταυτότητες και μια πλαστή άδεια οδήγησης.

Πιάστηκαν χασισέμποροι

Τέσσερα άτομα συνελήφθησαν από αστυνομικούς της Θεσσαλονίκης, κοντά στην πλατεία Βαρδαρίου, την ώρα που διαπραγματεύονταν να πουλήσουν ακατέργαστο χασίς, που καλλιεργούσαν οι ίδιοι αντί 1.250.000 δραχμών.

Συγκεκριμένα συνελήφθησαν ο Αθανάσιος Κοσμίδης, 36 χρόνων, κάτοικος Θεσσαλονίκης, που είχε πάνω του 850 γραμμάρια χασίς βρίσκονται οι συνεργάτες του Μαρία Προβατά, 32 χρόνων, Ευστράτιος Παρασκευαΐδης, 26 χρόνων και Αθανάσιος Τζίτζικας, 25 χρόνων, κάτοικοι Θεσσαλονίκης, που κατείχαν δύο σακουλάκια χασίς βάρους 90 και 22 γραμμαρίων, οι οποίοι επίσης συνελήφθησαν.

Όπως προέκυψε από την ανάκρισή τους και οι τέσσερις καλλιεργούσαν φυτεία με δενδρύλλια χασίς, σε αγροτική περιοχή των Διαβατών.

Απατεώνες αδειάζουν τράπεζες

Απατεώνες είχαν συστήσει εταιρεία μέσω της οποίας έκαναν δήθεν εξαγωγή κοσμημάτων στο εξωτερικό και στη συνέχεια με πλαστά ή πλαστογραφημένα δημόσια έγγραφα εισέπρατταν από τράπεζες εξαγωγικό πριμ.

Πρόκειται για τους Λεωνίδα Α. Χωρέμη 44 χρόνων, λογιστή και Ιωάννη Δ. Πανάση 38 χρόνων φαρμακοποιό και κάτοικο Τρίπολης.

Το ποσό που εισέπραξαν κατά τους τρεις μήνες που έβαλαν σε εφαρμογή την απάτη, δεν έχει προσ-

διοριστεί αλλά πιστεύεται ότι ανέρχεται σε αρκετά εκατομμύρια δραχμές. Μόνο από τον έλεγχο σε τρεις τράπεζες διαπιστώθηκε ότι είχαν εισπράξει 15.000.000 δραχμές.

Συγκεκριμένα ο Χωρέμης και ο Πανούσης πριν από τρεις μήνες ίδρυσαν την εταιρεία «Ι. Πανούσης - Ε. Χονδράκη Ο.Ε.» και πλαστογραφούσαν τα έγγραφα του τελωνείου που αποδείκνυαν πραγματοποίηση εξαγωγών κοσμημάτων. Στη συνέχεια κατάρτιζαν πλαστές δηλώσεις «Εισαγόμενων Μετρητών και Αξιών» τα γνωστά «δηλωτικά» μέσω των οποίων αποδείκνυαν ψεύτικη εισαγωγή μεγάλων ποσών συναλλάγματος, ικανών να καλύψουν το ύψος των εικονικών εξαγωγών τους.

Με τα πλαστά αυτά δηλωτικά πήγαιναν κατόπιν σε τράπεζες, δραχμοποιούσαν τα ποσά συναλλάγματος έπαιρναν βεβαιώσεις αγοράς συναλλάγματος τις οποίες στη συνέχεια παραποιούσαν αυξάνοντας το ποσό που αναγραφόταν σ' αυτές.

Ακόμη πλαστογραφούσαν τα αποδεικτικά φορολογικής και ασφαλιστικής ενημέρωσης για χρέη προς το δημόσιο. Με όλα αυτά τα πλαστά έγγραφα κατάφεραν να παίρνουν από τις τράπεζες τα εκατομμύρια σαν εξαγωγικό πριμ...

Μαζί με τους δύο απατεώνες συνελήφθη και η 26χρονη Ευρίδικη Γ. Καραγιάννη την οποία χρησιμοποιούσαν για την κατάθεση των εγγράφων στις τράπεζες και για την είσπραξη των επιστολών του εξαγωγικού πριμ.

Ο Πανούσης που θεωρείται και ο εγκέφαλος της απάτης συνελήφθη στο σπίτι του στην Τρίπολη.

Μέσα στο σπίτι του βρέθηκαν πολλές σφραγίδες και υλικό πλαστογραφίας.

Συνελήφθησαν «βαποράκια» από το Ιράν

Επταμελής σπείρα Ιρανών εμπόρων ναρκωτικών, που τους τελευταίους μήνες διέθεταν σημαντικές ποσότητες ηρωίνης στους τοξικομανείς της Πλατείας Βάθης, εξαρθρώθηκε από άντρες της Υποδιεύθυνσης Δίωξης Ναρκωτικών. Οι Ιρανοί πουλούσαν την ηρωίνη αντί 15-20.000 δραχμές το γραμμάριο. Μαζί τους συνελήφθη και νεαρή ιερόδουλος,

την οποία προμήθευαν ναρκωτικά.

Πρόκειται για τους Μωχάμετ Χαρίση 34 χρόνων, Φαρμάτ Σαταλί 28 χρόνων, Ισαέντι Ασμίτ επίσης 28 χρόνων, Χαμίντ Νασέρ 30 χρόνων, Κοριούσι Ιμάνι 24 χρόνων, Χαμίτ Ανθίκη 26 χρόνων Βενετσάνι Χίνταρι 29 χρόνων και Γωγώ Δ. ιερόδουλος και χρήστης ναρκωτικών.

Οι Ιρανοί συνελήφθησαν μετά από αμφιδιαστικές έρευνες των αστυνομικών στα σπίτια έμειναν, και τα οποία βρίσκονται στα Ιλίσια και στα Εξάρχεια.

Στην κατοχή των συλληφθέντων βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 233 γραμμάρια ηρωίνης, 8.500 δολάρια ΗΠΑ, 5.000 Μάρκα Δυτικής Γερμανίας, 177.000 δραχμές, μια ζυγαριά ακριβείας, μια γραφομηχανή και διάφορα σύνεργα πλαστογραφίας που χρησιμοποιούσαν για την πλαστογράφηση ταξιδιωτικών εγγράφων.

«Καπετάνιος»

«Βαποράκι» θανάτου

Τέσσερις Έλληνες και ένας Λιβανέζος που διακινούσαν σημαντικές ποσότητες χασίς συνελήφθησαν από την Ασφάλεια Αττικής.

Πρόκειται για τους Κυριάκο Γιαμαίο, 48 χρόνων, άεργο, Σταμάτη Λερίου 26 χρόνων, εστιάτορα, Απόστολο Λαγούρο, 48 χρόνων, άεργο, Νικήτα Πιερρέα 49 χρόνων, ιδιωτικό υπάλληλο και Αλί Σαρκίς, 28 χρόνων.

Οι αστυνομικοί της Ασφάλειας οδηγήθηκαν στη σύλληψη της σπείρας μετά από πληροφορίες ότι κάποιο άτομο που το φώναζαν «καπετάνιο» διακινούσε μεγάλες ποσότητες χασίς σε διάφορες περιοχές της Αθήνας. Έπειτα από σχετική έρευνα εντοπίστηκε το άτομο που ήταν ο Γιαμαίος ο οποίος συνελήφθη μαζί με τον Λαγούρο την ώρα που ετοιμάζονταν να πουλήσουν 2,5 κιλά κατεργασμένο χασίς.

Το χασίς - 7 πλάκες διαφόρων μεγεθών - κατασχέθηκε καθώς και το ΥΜ 4300 ΙΧ αυτοκίνητο του Λαγούρου, το οποίο η σπείρα χρησιμοποιούσε για τη διακίνηση του ναρκωτικού. Στη συνέχεια συνελήφθη ο Λερίου από τον οποίο και είχαν εφοδιαστεί το χασίς.

Κατόπιν συνελήφθησαν ο Πιερρέας και ο Σαρκίς που ήταν ο βασικός προμηθευτής.

Τα κομπιούτερ βοήθησαν για τον εντοπισμό του δράστη

Η μεθοδικότητα των ανδρών που την απαρτίζουν και γενικότερα ο σωστός τρόπος λειτουργίας της Τροχαίας Αττικής οδήγησε στη σύλληψη του δράστη οδηγού που παρέσυρε και χτύπησε με το φορτηγό που είχε δανειστεί (από το αφεντικό του), την Άρτεμη συζ. Μιχάλη Σεμιτέζου, 33 χρόνων.

Το θύμα που υπέκυψε μετά τη μεταφορά στο νοσοκομείο βάδιζε με τη μικρή της κόρη σε δρόμο στις Τζιτζιφιές όταν παρασύρθηκε από ένα κλειστό φορτηγάκι μάρκας VW.

Ο νεαρός οδηγός Αθανάσιος Γ. Κουγιάτσος, 18 χρόνων, φοβήθηκε βλέποντας τη γυναίκα αιμόφυρτη επειδή δεν ήταν κάτοχος διπλώματος οδήγησης και τράπηκε σε φυγή.

Οι αυτόπτες μάρτυρες του περιστατικού το μόνο που μπόρεσαν να συγκρατήσουν ήταν η μάρκα και το χρώμα του αυτοκινήτου.

Τα στοιχεία όμως αυτά στάθηκαν αρκετά για τους άνδρες της Τροχαίας αφού μετά την κατάλληλη αξιοποίησή τους κατάφεραν να βρουν τον δράστη. Αφού έψαξαν μέσω των κομπιούτερ, και βρήκαν όλα τα φορτηγάκια της ίδιας μάρκας και με το αυτό πράσινο χρώμα, άρχισε ο έλεγχος ο οποίος κράτησε δυο ολόκληρες μέρες για τον εντοπισμό του μοιραίου αυτοκινήτου και του δράστη οδηγού.

Στον Κορυδαλλό έξω από ένα φούρνο βρήκαν ένα πράσινο VW με σπασμένο παρμπρίζ. Ρώτησαν τους αδελφούς Παππά ιδιοκτήτες του αυτοκινήτου, που βρίσκονταν την συγκεκριμένη ημέρα που έγινε το ατύχημα και αυτοί απάντησαν ότι το αυτοκίνητο το είχε πάρει ο 18χρονος υπάλληλός τους Αθανάσιος Κουγιάτσος.

Στην αρχή ο νεαρός αρνήθηκε ότι είχε κάποια σχέση με το περιστατικό, αργότερα όμως ομολόγησε ότι αυτός χτύπησε την 33χρονη και την εγκατέλειψε επειδή δεν είχε δίπλωμα οδήγησης.

Οι πίνακες έκρυσαν...

Λευκό θάνατο

Εξαρθρώθηκε από την Υποδιεύθυνση Δίωξης ναρκωτικών της Ασφα-

λειας τριμελής σπείρα μεγαλεμπόρων του «αργού θανάτου» που προσπάθησαν να εισάγουν κρυμμένα μέσα σε δύο κάδρα, 400 γραμμάρια ηρωίνης.

Πρόκειται για την Ατσέ Ναμούσι, 42 χρόνων, από την Ιορδανία, Παλαιστινιακής καταγωγής, μόνιμη κάτοικος Κων/πολης, τον Αβάντ Μονγκέντ, 37 χρόνων, γνωστό σαν «Αμπού Χαλέντ» η «ΙΣΑ» Ιρακινό Παλαιστινιακής καταγωγής, μόνιμο κάτοικο Τουρκίας και τον Ομάρ Μπαντάν, 60 χρόνων, γνωστό σαν «Αμπού Ομάρ», Ιορδανό Παλαιστινιακής καταγωγής και μόνιμο κάτοικο Κων/πολης.

Οι αστυνομικοί οδηγήθηκαν στη σπείρα μετά από πληροφορίες που έλεγαν ότι τα συγκεκριμένα άτομα που έμπαιναν στη χώρα μας με πλαστά διαβατήρια και άδειες οδήγησης, διακινούσαν το τελευταίο χρονικό διάστημα μεγάλες ποσότητες χασίς και ηρωίνης.

Πάνω στους τρεις αλλοδαπούς κατά τη σύλληψή τους βρέθηκαν και κατασχέθηκαν εκτός των ναρκωτικών 1.050 δολάρια ΗΠΑ και 1.100 μάρκα Δυτ. Γερμανίας.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που υπάρχουν για την υπόθεση όλα ξεκίνησαν όταν η Ναμούσι, που ήρθε στην Ελλάδα στις 9.9.89 μέσω Κων/πολης, μετέφερε (για λογαριασμό των δυο ανδρών) 400 γραμμάρια ηρωίνης, ποσότητα που την είχε δώσει ο Αβάντ Μογκέντ. Η ηρωίνη ήταν έντεχνα συσκευασμένη και τοποθετημένη μέσα σε κρύπτες στην κορνίζα δυο χειροποίητων κάδρων.

Η Ναμούσι συνελήφθη σε ξενοδοχείο του Αγίου Κωνσταντίνου ενώ περίμενε να έρθουν από την Τουρκία οι δυο συνεργάτες της. Οι τελευταίοι συνελήφθησαν στον Δυτικό Αερολιμένα την επομένη γιατί είχαν πλαστά διαβατήρια και πλαστές άδειες οδήγησης.

Σε βάρος τους σχηματίστηκε δικογραφία και στάλθηκαν στον εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθήνας ο οποίος άσκησε εναντίον τους ποινική δίωξη για εισαγωγή, κατοχή, διάθεση και πώληση ναρκωτικών κατ'εξακολούθηση, καθώς και πλαστογραφία πιστοποιητικών.

ΕΛΛΑΔΑ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ

Από Αστυνομικούς του Τμήματος Ασφαλείας Κορίνθου συνελήφθησαν οι:

– Σ.Κ., ετών 17, στην κατοχή της οποίας βρέθηκαν έξι (6) φακελλάκια με χασίς τα οποία προόριζε για διάθεση σε τρίτους και τα οποία προμηθεύθηκε απ' τον Κυριάκου Γρηγόριο του Ευστρατίου, ετών 29 κάτοικο Πουλίσσας Κορινθίας, εργάτη, ο οποίος και συνελήφθη.

– Ο Κυριάκου καλλιεργούσε δύο (2) δενδρύλια ινδικής κάνναβης (χασίς) 2.50 μέτρων και είχε κρυμμένη αποξηραμένη φούντα μισού κιλού που κατασχέθηκε.

– Φράγκος Χρήστος του Παναγιώτη, κάτοικος Κορίνθου, ετών 21 στην κατοχή του οποίου βρέθηκε πλακέτα κατεργασμένου χασίς.

Όλοι οι παραπάνω που κατηγορούνται για κατοχή, χρήση και διάθεση σε τρίτους ναρκωτικών ουσιών (χασίς) οδηγήθηκαν στον Εισαγγελέα Πλημ/κών Κορίνθου για τα περαιτέρω.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Κάποιες ύποπτες κινήσεις του, οδήγησαν στη σύλληψη, του Διονυσιάδη Βασιλείου 34 χρόνων κατοίκου Ηρακλείου, στα Μάλια.

Σε σωματική έρευνα που του έγινε βρέθηκαν περίπου δέκα γραμμάρια χασίς και δύο πακετάκια τσιγαρόχαρτο.

Στη συνέχεια όμως, σε έρευνα που έγινε και στο σπίτι του, βρέθηκαν άλλα τριάντα περίπου γραμμάρια ακατέργαστο χασίς.

ΛΟΥΤΡΑΚΙ

Από Αστυνομικούς του Αστυν. Τμήματος Λουτρακίου συνελήφθη ο Ευστάθιος Ανδρ. Λαλαδάκης ετών 56 οδηγός από την Περαχώρα, γιατί καλλιεργούσε 3 δενδρύλλια ινδικής κάνναβης στον αυλόγυρο του σπιτιού του.

Κατά την έρευνα βρέθηκαν στην οικία του 3 σακουλάκια, που περιείχαν ένα κιλό αποξηραμένη φούντα.

ΠΑΤΡΑ

Στη φάκα της Γενικής Ασφάλειας Πατρών, έπεσε σαν αρουραίος ο 13ος καλλιεργητής του λευκού θανάτου, που πιάστηκε μέσα σε διάστημα 20 ημερών. Πρόκειται για τον Γιώργο Φωτόπουλο του Παρασκευά, 45 χρόνων, άεργο, από τα Βραχνέικα Αχαΐας, ο οποίος είχε επιλέξει για χασισομπαξέ προαύλιο της εκκλησίας του Αγ. Νικολάου, που βρίσκεται στην περιοχή Σπάτα Αχαΐας, και σε απόσταση 150 μ. από την εκκλησία καλλιεργούσε σε ειδικά καμουφλαρισμένο χώρο 4.419 δενδρύλλια ινδικής κάνναβης ύψους 2 έως 5 μέτρων το καθένα φορτωμένα με φούντες χασίς έτοιμο για συγκομιδή.

Ο Φωτόπουλος, που σημειωτέον αποτελεί το 13άρι όχι του ΠΡΟ – ΠΟ, αλλά των χασισοκαλλιεργητών που έπιασε η Ασφάλεια μέσα σε 20 μέρες είχε το απίστευτο θράσος να διαμαρτυρηθεί στους αστυνομικούς που τον συνέλαβαν επ' αυτοφώρω την ώρα που πότιζε τα δενδρύλλια με τις εξής λέξεις: «Γιατί το κάνετε ρε παιδιά; Τρία χρόνια κονόμαγα το ψωμί μου και τώρα βρήκατε την ευκαιρία να με καταστρέψετε;».

Τα χασισόδεντρα ξεριζώθηκαν και καταστράφηκαν, ενώ ο σκληρός επαγγελματίας καλλιεργητής παραπέμφθηκε στον Εισαγγελέα για την άσκηση ποινικής δίωξης εναντίον του.

Δύο δενδρύλλια χασίς καλλιεργούσε στην αυλή της οικίας του στην Πάτρα ο 56χρονος εργάτης Θεόδωρος Χατζηνικολάου.

Ο Χατζηνικολάου είπε στους αστυνομικούς του Τμήματος Ασφαλείας Πάτρας, που τον συνέλαβαν στο σπίτι του, ότι καλλιεργούσε τα δενδρύλλια για προσωπική του χρήση. Σε έρευνα που έγινε στην οικία του βρέθηκαν 68 γραμμάρια αποξηραμένης φούντας χασίς.

Σε βάρος του σχηματίστηκε δικογραφία και οδηγήθηκε στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Πατρών.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Είχαν μετατρέψει σε «τεκέ» ακατοίκητο διαμέρισμα στην οδό Πλαταιών 36 του Χαριλάου.

Πρόκειται για τους Αθανάσιο Δανά 25 ετών άνεργο και Ελένη Παύλου 30 ετών οι οποίοι συνελήφθησαν γιατί στην κατοχή τους βρέθηκαν επτά σκονάκια με ηρωίνη συνολικού βάρους 3,5 γραμμαρίων και ένα γραμμάριο κοκαΐνης τα οποία προόριζαν να πουλήσουν σε τοξικομανείς. Ακόμη πάνω στον Δανά βρέθηκαν και 10.000 δρχ., που κατασχέθηκαν προερχόμενες από εμπορία ναρκωτικών. Και οι δύο οδηγήθηκαν στον εισαγγελέα.

Καλλιεργούσε χασίς μέσα σε γλάστρες, αλλά δεν πρόλαβε να τις χαρεί ανθισμένες... διότι συνελήφθη από την Ασφάλεια Θεσσαλονίκης στο βενζινάδικό του που βρίσκεται στο 14ο χιλιόμετρο της οδού Θεσσαλονίκης-Νέων Επιβατών.

Το βενζινάδικο είναι ιδιοκτησίας του Βασιλείου Μητρόπουλου, 27 ετών, ο οποίος στην ταρατσα είχε μέσα σε γλάστρες φυτέψει... 20 δενδρύλλια ινδικής καννάβης, όμως δεν πρόλαβε να χαρεί τους κόπους του...

Ακολούθησε έρευνα, από την οποία βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 65 γραμμάρια χασίς σε φούντα.

«Ακριβά πλήρωσε» τα 35 κιλά χασίς...

Το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων Θεσσαλονίκης καταδίκασε τον Ευάγγελο Παπαϊωάννου, από τις Σέρρες, σε φυλάκιση τεσσάρων χρόνων και χρηματική ποινή ενός εκατομμυρίου δραχμών, για εμπορία και κατοχή ναρκωτικών.

Σύμφωνα με ο κατηγορητήριο, ο Παπαϊωάννου συνελήφθη να κατέχει 35 κιλά χασίς, το οποίο διατηρούσε σε αγροτική αποθήκη, στο 2ο χιλιόμετρο της οδού Σερρών-Νιγρίτας, για αποξήρανση.

Ο δράστης συνελήφθη μετά από

καταγγελία που έκανε στην αστυνομία άγνωστος.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Ένα περίστροφο Σμιθ Γουέσον Νούμερο 32 και οκτώ φυσίγγια περιστρόφου βρέθηκαν προχθές στις 9.40 το βράδυ στην κατοχή του 36χρονου Γιάννη Μακαρώνα κατοίκου Ηρακλείου, σε έρευνα που του έκαναν αστυνομικοί του Τμήματος Ασφαλείας Ηρακλείου. Ο Μακαρώνας συνελήφθη και εστάλη στον Εισαγγελέα.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Δύο νέοι συνελήφθησαν από αστυνομικούς της Διεύθυνσης Ασφάλειας Θεσσαλονίκης για κατοχή ναρκωτικών.

Συγκεκριμένα στο πάρκο Τσιρογιάννη συνελήφθη ο 25χρονος Φώτιος Τζαννής, άνεργος, γιατί βρέθηκαν στην κατοχή του και κατασχέθηκαν δύο γραμμάρια χασίς σε φούντα.

Στην Άνω Τούμπα συνελήφθη με 5 γραμμάρια χασίς ο Γεώργιος Θεοφύλακτος, 27 ετών και οδηγήθηκε στον εισαγγελέα.

ΡΕΘΥΜΝΟ

Από έρευνα που έγινε στο σπίτι του ΒΕΡΝΑΔΑΚΗ Νικολάου του Στυλιανού ετών 23 στο Ρέθυμνο βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 10,450 γραμμάρια κατεργασμένης Ινδικής κάνναβης και δυο μεταλλικές πίπες που προφανώς εχρησιμοποιούντο για κάπνισμα ινδικής κάνναβης.

Ο δράστης συνελήφθη ενώ η ανευρεθείσα ινδική κάνναβης και τα αντικείμενα κατασχέθηκαν. Προανάκριση ενεργεί το Α.Τ. Ρεθύμνου.

Επίσης συνελήφθη ο ΓΑΓΑΝΗΣ Ιωσήφ του Εμμανουήλ ετών 24 κάτοικος Ρεθύμνου καταστηματούχης Τουριστικών ειδών διότι συνελήφθη την ώρα που έπαιρνε μέσα από σωρό άμμου στη περιοχή Ορφανοτροφείου Ρεθύμνου ένα πλαστικό φιαλίδιο που περιείχε ποσότητα 3,007

γραμ. ακατέργαστης ινδικής κάνναβης και 31 σπόρους ινδικής κάνναβης.

Η ανευρεθείσα ποσότητα και σπόροι ινδικής κάνναβης κατασχέθηκαν. Προανάκριση ενεργεί το Τ.Α. Ρεθύμνου.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Καλλιεργούσαν, επεξεργάζονταν και διοχέτευαν στην αγορά της Θεσσαλονίκης χασίς σε φούντα, δυο έμποροι ναρκωτικών που συνελήφθησαν, ενώ στην κατοχή τους, κατασχέθηκαν 1.800 γραμμάρια χασίς και τέσσερα δενδρύλια ινδικής κάνναβης.

Οι δυο έμποροι ναρκωτικών, που έστησαν την «επιχείρηση» σε εξοχικό σπίτι της Χαλκιδικής, είναι 49χρονος Άγγελος Μισχάλης και ο 37χρονος Ιωάννης Ταμπάκης.

Το «βαποράκι» που του προμήθευε τις δόσεις του σκότωσε νεαρός ναρκομανής, όταν ανακάλυψε ότι αντί για ηρωίνη του πούλησε άχνη ζάχαρη (!)... και καταδικάστηκε από το Δευτεροβάθμιο Κακουργιοδικείο Θεσσαλονίκης σε ποινή κάθειρξης έξι χρόνων και πέντε χρόνια στέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων.

Πρόκειται για τον Κυριάκο Ανδρονικίδη, 31 χρονών, μικροπωλητή, γνωστό στον κόσμο των ναρκομανών ως «βλαχάκι».

Όπως κατέθεσαν οι μάρτυρες στο δικαστήριο, ο Ανδρονικίδης είχε ραντεβού με τον Παναγιώτη Πάλλη, σεσημασμένο ναρκομανή και κλέφτη, στις 19 Αυγούστου του 1986, στο «άντρο» των ναρκομανών στην πλατεία Τσιρογιάννη, που είναι μπροστά στο Λευκό Πύργο, προκειμένου να αγοράσει τη δόση του. Ο Πάλλης του πούλησε ένα σκονάκι βάρους 1/4 γραμμαρίου προς 5.000 δραχμές. Έμπειρος ο Ανδρονικίδης δεν πιάστηκε κορόιδο, έβαλε το δάχτυλό του και δοκίμασε το σκονάκι.

Εκνευρισμένος από την εξαπάτηση, αφού αυτό που δοκίμασε ήταν άχνη ζάχαρη και όχι ηρωίνη, κάρφω-

σε το μαχαίρι του νυχοκόπτη του στην κοιλιά του Πάλλη.

Το θύμα μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ, όπου υπέκυψε λίγες ώρες μετά.

Δύο άτομα συνελήφθησαν στη Θεσσαλονίκη, για κατοχή ναρκωτικών. Πρόκειται για τους Δημήτριο Π. Χρονιάδη, 33 ετών, κάτοικο Θεσσαλονίκης και τον Στέφανο Β. Βέλκο, 27 ετών, κάτοικο επίσης Θεσσαλονίκης.

Σε έρευνα που έγινε στο κατάστημα χειροποίητων χαλιών του Χρονιάδη, βρέθηκαν μέσα σε φιαλίδιο υπολείμματα χασίς σε φούντα, ενώ σε έρευνα που έγινε στο σπίτι του, βρέθηκε και κατασχέθηκε ένα μικρό κομμάτι χασίς σε πλάκα βάρους 220 मिलigram.

Σε έρευνα που έγινε στο αυτοκίνητο του Βέλκου βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 2 γραμμάρια χασίς σε φούντα. Και οι δύο οδηγήθηκαν στον εισαγγελέα Θεσσαλονίκης.

ΡΟΔΟΣ

Συνελήφθησαν στο αεροδρόμιο της Ρόδου, οι αλλοδαποί: FRANKLIN Neil Edward και SPENCE Victor, Άγγλοι υπήκοοι, όταν μετά από σημαντική έρευνα που τους έκαναν οι άνδρες Ασφάλειας Ρόδου, βρέθηκαν επάνω τους τιμαλφή και διάφορα άλλα αντικείμενα και χρήματα, τα οποία είχαν αφαιρέσει από δωμάτια του ξενοδοχείου «ΚΟΛΟΣΣΟΣ» στο οποίο διέμεναν. Οι δράστες χρησιμοποιούσαν ένα κλειδί ΜΑΣΤΕΡ - ΚΙ (πασπαρτού), το οποίο είχαν αφαιρέσει από την ρεσεψιόν του ξενοδοχείου και στο οποίο έδρασαν. Να σημειωθεί ότι είχαν διαπράξει, όπως ομολόγησαν και διάφορες άλλες κλοπές. Οι παραπάνω στάλθηκαν στον Εισαγγελέα Πλημ/κών Ρόδου για τα περαιτέρω.

ΡΟΔΟΣ

Από την Ασφάλεια Ρόδου εξαρρώθηκε σπείρα, που αποτελείται από δύο Έλληνες και έναν Σουηδό οι οποίοι εξαργύρωναν κλεμμένα τράβελερ τσεκς. Συγκεκριμένα ο ΒΛΑΜΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, ετών 33, παρέδωσε στον αδερφό της συζύγου του, ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ Γεώργιο, ετών 43, τράβελερ τσεκς της AMERICAN EXPRESS ονομαστικής αξίας 40.000 δολларίων ΗΠΑ, 10.000 Ελβετικών φράγκων και 10.000 μάρκων Δυτ. Γερμανίας για να τα δραχμοποιήσει. Τα παραπάνω τσεκς είχε κλέψει ο ΒΛΑΜΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ στο Σίδνεϋ της Αυστραλίας κατά την διάρκεια που ήταν υπάλληλος των Ταχυδρομείων Σίδνεϋ. Στη συνέχεια ο ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ, ο οποίος ήταν μόνιμος κάτοικος Δανίας, συμφώνησε να επισκεφθούν την Ελλάδα για να δραχμοποιήσουν τα κλεμμένα τσεκς. Έτσι τέλη Σεπτεμβρίου ξεκίνησαν από τη Δανία για την Ελλάδα. Κατά την διέλευσή τους από Αυστρία και Ιταλία εξαργύρωσαν απροσδιόριστο αριθμό τσεκς με πλαστό διαβατήριο. Το ίδιο έκαναν και όταν έφθασαν στην Πάτρα. Στη συνέχεια έφθασαν τα τράβελερ τσεκς σε διάφορα καταστήματα του νησιού, μέχρι που συνελήφθησαν από τους αστυνομικούς και αφού ανευρέθησαν το πλαστό διαβατήριο και μικρό μέρος των κλεμμένων τσεκς, ομολόγησαν τις πράξεις τους και παραπέμφθηκαν στον Εισαγγελέα.

ΡΟΔΟΣ

Από τους αστυνομικούς της Ασφάλειας Ρόδου συνελήφθησαν οι: ΣΑΡΑΝΤΗΣ Ρένος-Γεώργιος, ετών 23, κάτοικος Ρόδου, οδηγός και ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΚΗ Ειρήνη, ετών 26, κάτοικος επίσης Ρόδου, ιδιωτική υπάλληλος, οι οποίοι είχαν διαρρήξει σειρά φαρμακείων, από τα οποία είχαν αφαιρέσει μεγάλη ποιότητα ναρκωτικών φαρμάκων, τα οποία βρέθηκαν και παραδόθηκαν στους ιδιοκτήτες τους. Επίσης στην κατοχή τους βρέθηκε μι-

κροποσότητα κατεργασμένης ινδικής κάνναβης. Οι παραπάνω παραπέμφθηκαν στην δικαιοσύνη.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Με σιδεροπρίονο έκοψε τα κάγκελα της φυλακής του ο Τούρκος ισοβίτης Χασάν Χουσεϊν 23 χρόνων και προσπάθησε να δραπετεύσει από τις φυλακές Αλικαρνασσού, χωρίς όμως να το πετύχει.

Στην απόπειρά του έγινε αμέσως αντιληπτός από τον φρουρό ο οποίος με την απειλή όπλου τον ανάγκασε να μπει μέσα στον αύλειο χώρο όπου και συνελήφθη.

ΕΛΑΣΣΟΝΑ

Χασισοφυτεία ανακάλυψαν οι αστυνομικοί του Τμήματος Ελασσόνας, σε δύσβατη δασική περιοχή στην Βερδικούσα Ελασσόνας και σε υψόμετρο 1.000 μέτρων. «Καλλιεργητής» ήταν ο Χρήστος Ιγγλέζος κάτοικος Βερδικούσας-Ελασσόνας ο οποίος συνελήφθη. Τα δενδρύλλια που ήταν 93 και ύψους 3,5 μέτρων κατασχέθηκαν.

Επίσης, μία μαρμάρινη επιτύμβια στήλη ύψους 87 εκατοστών κλασικών χρόνων που απεικονίζει μια γυναίκα και στα δεξιά της μια θεραπευτική, ανεκτίμητης αξίας, βρέθηκε μετά από έρευνα των ανδρών του Α.Τ. Ελασσόνας, σε αποθήκη στο σπίτι του ΤΣΙΛΙΝΙΚΟΥ Ευθυμίου, κατοίκου Δεσκάτης Γρεβενών, την οποία προόριζε για πώληση. Το αντικείμενο αυτό κατασχέθηκε και παραδόθηκε στην ΙΕ' Εφορία κλασικών Αρχαιοτήτων.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΕΣ

Κατά τις έκτακτες κρίσεις που έγιναν στην Ελληνική Αστυνομία.

Αποστρατεύτηκαν ένα μήνα μετά την προαγωγή στο βαθμό τους οι υποστράτηγοι:

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Γεράσιμος, ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ Εμμανουήλ, ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος, ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ Διονύσης και ΣΟΥΡΑΝΑΚΗΣ Εμμανουήλ.

Αποστρατεύτηκαν, ένα μήνα μετά την προαγωγή στο βαθμό τους οι ταξίαρχοι:

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Χρήστος, ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ Κων/νος, ΛΑΜΠΙΘΙΑΝΑΚΗΣ Εμμανουήλ και ΧΑΛΒΑΤΖΑΡΑΣ Αχιλλέας.

Αποστρατεύτηκε ο ταξίαρχος ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Βασίλειος, που προήχθη στο βαθμό του ύστερα απ' την αίτηση αποστρατείας του.

Αποστρατεύτηκαν οι αστυνομικοί υποδιευθυντές ΖΕΡΒΑΣ Αριστείδης και ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ Ευστράτιος, που προήχθησαν στο βαθμό τους ύστερα απ' την αίτηση αποστρατείας τους.

Αποστρατεύτηκαν οι αστυνόμοι Α' ΚΑΡΑΜΠΑΤΣΟΣ Αθανάσιος και ΤΟΛΙΑΣ Ανδρέας που προήχθησαν στο βαθμό τους ύστερα απ' την αίτηση αποστρατείας τους.

Παραιτήθηκε απ' την ΕΛ.ΑΣ., ο υπαστυνόμενος Α' (Υγειονομικού) ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΗΣ Σωκράτης.

Αποστρατεύτηκε αυτεπάγγελτα, λόγω σωματικής ανικανότητας, ο αστυνόμος Α' ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος.

Αποτάχτηκαν οι αστυνόμοι Β' ΚΑΛΤΣΗΣ Ευστράτιος και υπαστυνόμενος Β' ΣΦΕΝΔΟΝΗΣ Δημήτριος.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Πραγματοποιήθηκαν οι κατωτέρω μεταθέσεις ταξίαρχων για υπηρεσιακούς λόγους.

ΤΑΞΙΑΡΧΟΙ

ΠΙΠΕΡΙΔΗΣ Νικόλαος στη Δ/ση Γεν. Αστυνόμευσης/ΥΔΤ ΣΠΑΝΟΣ Αλέξιος στη Δ/ση Αστυν. Αθήνας ως Δ/ντής, ΛΑΜΠΑΔΙΑΡΗΣ Αντώνιος στη Δ/ση Ασφ. Αττικής ως διευθυντής, ΣΤΑΜΑΤΗΣ Παναγιώτης στην ΥΑΚΑ Αθηνών ως Δ/ντής, ΜΠΡΑΚΟΥΜΑΤΣΟΣ Παναγιώτης στη Δ/ση Ασφάλειας Αττικής ως υποδιευθυν-

τής, ΣΦΗΚΑΣ Δημήτριος στην ΕΠ.ΑΣ. Κρήτης (Χανιά) ως επιθεωρητής, ΝΤΡΕΚΗΣ Νικόλαος στην ΕΠ.ΑΣ. Νοτ. Αιγαίο (Ερμούπολη) ως επιθεωρητής, ΚΟΥΤΣΟΜΠΑΝΗΣ Δημήτριος στην ΕΠ.ΑΣ. Στερεάς Ελλάδας (Λαμία) ως επιθεωρητής, ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Θωμάς στην ΕΠ.ΑΣ. Θράκης - Ανατ. Μακεδονίας (Κομοτηνή) ως επιθεωρητής και ΠΑΛΥΘΟΣ Αλέξιος στη Δ/ση Αστυν. Ανατ. Αττικής ως επιθεωρητής.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ

Ταξίαρχος ΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Σπυρίδων, στην Υπηρεσία Ασφαλείας Βουλής των Ελλήνων, ως διευθυντής.

ΗΘΙΚΕΣ ΑΜΟΙΒΕΣ

Απονεμήθηκαν ηθικές αμοιβές

στο κατωτέρω προσωπικό διότι με προθυμία, επιμονή και αποφασιστικότητα, κατόρθωσαν να συλλάβουν ή βοήθησαν στη σύλληψη κατόχους ή εμπόρων ναρκωτικών ή καλλιεργητές δενδρυλλίων ινδικής κάνναβης:

• Αρχιφύλακες ΠΑΤΣΗ Δημήτριο, ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ Γεώργιο και αστυφύλακες ΚΑΠΕΤΑΝΑΝΔΡΕΟΥ Νικόλαο, ΜΟΥΡΤΖΗ Αναστάσιο, ΧΑΤΖΗΣΠΥΡΟΥ Βασίλειο, ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟ Ιωάννη, ΤΣΙΚΑΛΑ Παρασκευά, ΓΚΙΚΑ Ιωάννη, ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Δημήτριο, ΚΩΝΣΤΑΝΤΟ Λεωνίδα, ΜΑΝΤΑ Σπυρίδωνα, ΤΑΒΟΥΛΑΡΗ Βασίλειο, ΣΦΥΡΙΔΗ Γεώργιο, ΔΑΒΑΡΙΑ Ευάγγελο, ΣΤΑΪΪΚΟ Ιωάννη, ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Χριστόφορο, ΚΟΥΒΑΡΙΤΑΚΗ Ιάκωβο, ΚΟΨΑΧΕΙΛΑΚΟ Λάμπρο, ΚΑΡΔΙΤΣΙΩΤΗ Κων/νο, ΚΑΛΤΑΜΠΑΝΗ Σωτήριο, ΤΣΟΥΝΑΚΑ Νικόλαο, ΠΑΠΠΑ Σπυρίδωνα, ΜΑΡΓΩΝΗ Χρυσόστομο, ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟ Ιωάννη, ΓΙΑΚΟΥΒΑΚΗ Βασίλειο, ΜΠΑΡΚΑ Γεώργιο, ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟ Γεώργιο, ΠΑΠΑΧΑΡΙΣΗ Χρήστο και ΜΟΥΣΤΑΚΑ Αντώνιο της Δ/σης Άμεσης Δράσης Αττικής.

• Υπαστυνόμενος Α' ΖΑΡΜΑΚΟΥΠΗ Κων/νο, ανθυπαστυνόμενος ΚΟΥΚΟΒΙΝΗ Δημήτριο, ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΗ Γεώργιο, αρχιφύλακες ΤΣΩΤΑ Κων/νο, ΚΑΜΖΕΛΑ Χρήστο και αστυφύλακες ΣΜΑΝΗ Κων/νο, ΣΚΟΥΤΑ-ΣΙΑΚΟ Βησσαρίωνα, ΣΤΑΘΟΓΙΑΝΝΗ Σεραφείμ και ΤΣΙΛΙΚΑ Αθανάσιο του Τ.Α. Μεσολογγίου.

• Αστυν. Διευθυντή ΤΣΙΑΓΚΛΑ Παναγιώτη της Α.Δ. Φθιώτιδας, αστυνόμο Β' ΡΑΜΜΟ Ιωάννη, υπαστ. Α' ΚΟΚΚΑΛΗ Σωτήριο ανθυπαστυνόμους ΣΟΥΣΩΝΗ Κων/νο και ΚΟΥΤΣΙΟΥΚΗ Κων/νο, αρχιφύλακες ΕΥΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟ Απόστολο, ΚΙΟΥΣΗ Αθανάσιο και αστυφύλακες ΓΟΝΗ Κων/νο, ΚΑΠΕΛΛΑ Θωμά, ΜΥΛΩΝΑ Γεώργιο, ΜΟΝΙΑΚΗ Δημήτριο, ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Απόστολο, ΜΠΑΚΛΑΒΑ Ηλία, ΣΧΟΙΝΑ Δημήτριο και ΚΑΛΑΜΠΑΛΙΚΗ Ιωάννη του Τ.Α. Λαμίας.

• Αστυνόμος Β' ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ Σταμάτιο, ΚΑΘΑΡΟΠΟΥΛΟ Ηλία και ΛΟΥΚΑ Δημήτριο του Α.Τ. Στυλιδας.

ΝΕΟΙ ΔΟΚΙΜΟΙ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΟΙ

Από παραδρομή δε δημοσιεύσαμε σε προηγούμενο τεύχος, τους επιτυχόντες στη Σχολή Αξιωματικών.

Προσκλήθηκαν για φοίτηση στο Τμήμα Υπαστυνόμων της Σχολής Αξιωματικών, ως Δόκιμοι Υπαστυνόμοι, οι παρακάτω επιτυχόντες υποψήφιοι (ανθυπαστυνόμοι-αρχιφύλακες):

ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ Κωνσταν., ΜΠΕΚΑΤΩΡΟΣ Θωμάς, ΚΙΤΣΟΠΑΝΟΣ Αλέξανδρος, ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Δημ., ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Βασίλειος, ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ Πέτρος, ΜΑΓΓΟΣ Κωνσταν., ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ Δημήτριος, ΜΑΛΑΜΑΣ Νικόλαος, ΦΑΣΟΥΛΙΩΤΗΣ Χαράλαμ., ΜΠΑΜΠΑΤΣΙΑΣ Βασίλειος, ΓΑΤΣΙΟΣ Δημήτριος, ΚΑΣΤΑΝΗΣ Γεώργιος, ΧΑΤΖΗΕΥΦΡΑΙΜΙΔΗΣ Δημήτριος, ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Γεώργιος, ΓΑΪΤΑΝΗΣ Ηλίας, ΚΑΓΚΕΛΙΔΗΣ Ιωάννης, ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΗΛΗΣ Γεώργιος, ΤΕΓΟΣ Θεμιστοκλής, ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Αναστ., ΒΑΛΑΧΑΣ Σταύρος, ΤΣΟΛΧΑΣ Νικόλαος, ΚΟΛΛΙΟΣ Ιωάννης, ΞΕΝΟΣ Θεόφιλος, ΠΟΛΥΖΟΣ Νικόλαος, ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος, ΜΗΛΙΩΝΗΣ Κωνσταντίνος, ΝΤΕΛΗΣ Στυλιανός, ΠΡΟΔΡΟΜΙΔΗΣ Θεοφάνης, ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Εμμανουήλ, ΚΑΛΕΛΛΗΣ Παναγιώτης, ΜΠΟΥΡΑΝΤΑΝΗΣ Κωνσταντίνος, ΦΟΥΤΑΚΗΣ Αριστείδης, ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗΣ Βασίλειος, ΦΡΟΥΔΑΡΑΚΗΣ Εμμανουήλ, ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Ελευθέριος, ΜΑΝΙΟΣ Γεώργιος, ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ Δημήτριος, ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑΣ Αντρέας, ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κωνσταντίνος, ΣΚΑΜΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης, ΜΠΛΕΤΣΑΣ Κωνσταντίνος, ΒΑΓΓΕ-

ΛΗΣ Ιωάννης, ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος, ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, ΜΕΜΟΣ Δημήτριος, ΑΓΑΚΟΣ Γεώργιος, ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ Νικόλαος, ΠΑΠΑΔΕΑΣ Ευστράτιος, ΑΐΐΒΑΖΙΔΗΣ Αβραάμ, ΑΛΕΞΙΟΥ Γεώργιος, ΣΤΑΣΙΝΟΣ Γεώργιος, ΛΑΠΠΑΣ Βασίλειος, ΧΑΜΠΙΠΗΣ Γεώργιος, ΜΑΡΙΟΛΗΣ Δήμος, ΣΙΜΕΩΝΟΓΛΟΥ Ιωσήφ, ΦΩΤΟΥ Αλέξιος, ΧΟΝΔΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Γρηγόριος, ΓΚΡΑΝΑΣ Γεώργιος, ΧΗΡΑΣ Δημήτριος, ΓΚΟΥΝΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, ΣΑΝΙΔΑΣ Παρασκευάς, ΜΠΟΥΛΟΥΓΑΡΗΣ Γεώργιος, ΓΑΛΛΟΣ Λάζαρος, ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος, ΣΚΟΥΜΠΟΤΗΣ Νικόλαος, ΤΖΟΥΡΜΠΑΚΗΣ Κωνσταντίνος, ΚΑΡΒΟΥΝΑΚΗΣ Γεώργιος, ΤΥΡΟΛΟΓΟΣ Χαρίλαος, ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ Ιωάννης, ΑΝΤΩΝΙΟΥ Παναγιώτης, ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ Λάμπρος, ΦΙΛΙΠΠΟΥ Αντώνιος, ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

Χαράλαμπος, ΝΤΑΛΕΤΣΟΣ Κωνσταντίνος, ΜΠΑΛΤΑΣ Αθανάσιος, ΜΙΑΜΗΣ Σωτήριος, ΜΠΑΖΑΚΟΣ Σταύρος, ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ Απόστολος, ΑΝΤΩΝΙΟΥ Ταξίαρχος, ΚΑΛΑΜΠΟΥΚΗΣ Θεόδωρος, ΟΣΤΑΔΗΜΗΤΡΗΣ Νικόλαος, ΜΑΚΡΗΣ Νικόλαος, ΣΚΟΥΡΑΣ Γεώργιος, ΝΤΖΙΜΑΝΗΣ Φώτιος, ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗΣ Εμμανουήλ, ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Αθανάσιος, ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Αθανάσιος, ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ Περικλής, ΜΠΑΛΛΑΣ Παναγιώτης, ΣΟΥΞΕΣ Δημήτριος, ΝΑΝΟΣ Δημήτριος, ΣΩΚΚΑΣ Παναγιώτης, ΝΑΚΙΑΣ Φώτιος, ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Χρήστος, ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Κωνσταντίνος, ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Αχιλλεύς, ΚΟΥΤΟΥΖΟΣ Παναγιώτης, ΧΑΜΧΟΥΓΙΑΣ Κωνσταντίνος, ΣΕΡΕΤΗΣ Ιωάννης, ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Ευστάθιος, ΣΟΥΛΙΩΤΗΣ Παναγιώτης, ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ Βασίλειος, ΚΑΤΣΑΡΟΣ Ιωάννης, ΜΠΟΥΝΑΣ Γεώργιος, ΞΑΝΘΑΚΗΣ Ηλίας, ΤΣΑΓΑΡΗΣ Κωνσταντίνος, ΜΠΑΜΠΙΛΗΣ Απόστολος, ΤΣΕΡΙΩΝΗΣ Γεώργιος, ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Μάρκος, ΘΕΟΧΑΡΑΚΗΣ Ηλίας, ΒΟΥΡΒΑΧΗΣ Γεώργιος, ΒΕΡΤΟΥΔΟΣ Βασίλειος, ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ Ιωάννης, ΣΑΚΚΑΣ Ιωάννης, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χαράλαμπος, ΧΑΤΖΗΔΡΟΣΟΣ Χαρίτων, ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Χρήστος, ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, ΝΙΚΟΛΑΟΥ Χρήστος, ΚΟΝΤΟΧΡΗΣΤΟΣ Νικόλαος, ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ Τίτος, ΖΑΡΚΑΔΟΥ-

ΛΑΣ Αθανάσιος, ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ Ιωάννης, ΒΕΡΝΑΔΑΚΗΣ Νικόλαος, ΚΥΡΙΑΚΑΤΟΣ Γεράσιμος, ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ Κωνσταντίνος, ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Αργύρης, ΣΑΝΤΑΜΟΥΡΗΣ Στυλιανός, ΣΟΦΟΥΛΗΣ Παντελής, ΜΑΝΤΑΚΟΣ Σταύρος, ΔΑΜΙΡΗΣ Ανδρέας, ΡΩΜΑΐΔΗΣ Παναγιώτης, ΒΑΚΟΥΦΤΣΗΣ Ιωάννης, ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Βασίλειος, ΜΑΤΣΑΚΟΣ Μιχαήλ, ΦΛΩΡΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος, ΒΕΡΒΕΣΟΣ Νικόλαος, ΠΕΡΙΒΟΥΛΙΩΤΗΣ Αστέριος, ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Νικόλαος, (αστυφύλακες) ΝΙΚΟΛΕΤΑ Βασιλική, ΛΙΤΙΝΑ Γεωρ-

γία, ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ Σοφία, ΧΑΡΩΝΗ Παναγιώτα, ΤΣΕΛΩΝΗ Αικατερίνη, ΓΚΟΥΒΑ Γιούλια, ΘΕΟΔΩΡΟΓΛΑΚΗΣ Ιωάννης, ΜΕΚΡΑΣ Θεολόγη, ΒΑΐΐΡΑΜΗΣ Ευάγγελος, ΒΟΥΤΣΕΛΑΣ Κωνσταντίνος, ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ Δημήτριος, ΛΥΤΡΙΒΗΣ Μιχαήλ, ΔΟΥΛΓΕΡΑΚΗΣ Ιωάννης, ΤΡΙΚΑΡΔΟΣ Ζήσιμος, ΚΑΛΑΐΐΤΖΗΣ Γεώργιος, ΔΟΥΛΓΕΡΑΚΗΣ Εμμανουήλ, ΖΑΦΕΙΡΗΣ Μίλτος, ΛΙΑΝΔΡΑΚΗΣ Ιωάννης, ΕΞΑΡΧΟΥ Ιωάννης, ΘΕΟΔΟΣΟΠΟΥΛΟΣ Ανδρέας, ΜΠΑΚΑΛΗΣ Θεόδωρος, ΜΑΧΑΣ Αριστείδης και ΚΟΤΑΝΙΔΗΣ Θεόφιλος.

ΠΕΝΘΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Αστυνόμος Β΄ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ Δημήτριος του Ηλία. Γεννήθηκε το 1945 στην Τσούκα Φθιώτιδας. Πέθανε στις 14.4.89.

Υπαστυνόμος Α΄ ΝΤΟΥΜΠΑΝΑΡΑΚΗΣ Κων/νος του Κων/νου. Γεννήθηκε το 1936 στο Πάτημα Αποκορώνου Χανίων. Υπηρετούσε στο Τμήμα Αλλοδαπών Αμαρουσίου. Πέθανε στις 26.6.89 από έμφραγμα.

Υπαστυνόμος Β ΤΣΙΑΤΟΥΡΑΣ Επαμεινώνδας του Ευθυμίου. Γεννήθηκε το 1937 στο Τείχιο Δωρίδας-Φωκίδας. Υπηρετούσε στο Τμήμα Τροχαίας Μεσολογγίου. Πέθανε στις 18.5.89 από παθολογικά αίτια.

Υπαστυνόμος Α΄ μόνιμης διαθεσιμότητας ΧΑΜΠΑΣ Νικόλαος του Γεωργίου. Πέθανε στις 27-3-89.

Αστυφύλακας ΔΕΛΗΑΝΤΩΝΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ του Μιχαήλ. Γεννήθηκε το 1982 στον Αφάλωνα Μυτιλήνης. Υπηρετούσε στη Δ/ση Άμεσης Δράσης Αττικής. Πέθανε στις 20.4.89.

Αστυφύλακας ΤΣΑΚΑΛΑΚΗΣ Νικόλαος. Γεννήθηκε το 1966 στο Νύβριτο-Καϊνούργιου Ηρακλείου Κρήτης. Υπηρετούσε στον Αστυν. Σταθμό Κρατικού Αερολιμένα Αθηνών. Σκοτώθηκε στις 25.5.89 σε τροχαίο ατύχημα.

Αρχιφύλακας ΠΑΖΒΑΝΤΗΣ Γεώργιος του Γρηγορίου. Γεννήθηκε το 1945 στη Σκοπιά Φιλλίδας Σερρών. Υπηρετούσε στη Δ/ση Ασφαλ. Θεο/νίκης. Πέθανε την 1.6.89.

Αρχιφύλακας ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Φώτιος του Ανδρέα. Γεννήθηκε το 1942 στη Βούταινα Μεσσήνης. Υπηρετούσε στην Αστυν. Δ/ση

Αχαΐας. Πέθανε στις 4.6.89.

Αρχιφύλακας ΜΠΑΡΜΠΑΤΣΗΣ Νικόλαος του Γεωργίου. Γεννήθηκε στο Περιβόλι Δομοκού. Υπηρετούσε στο επιτελείο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. Σκοτώθηκε σε τροχαίο ατύχημα στις 12.6.89.

Αρχιφύλακας ΤΣΟΛΑΣ Αθανάσιος του Χρήστου, ετών 42. Υπηρετούσε στο Τμήμα Τροχαίας Ιωαννίνων. Πέθανε στις 13.6.89.

Ανθυπαστυνόμος ΜΑΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Αντώνιος του Παύλου. Γεννήθηκε το 1944 στο Μοναστηράκι Αμαρίου Ρεθύμνης. Πνίγηκε στη θάλασσα, στις 11.7.89.

Ανθυπαστυνόμος ΤΖΟΒΑΝΟΣ Μιχαήλ του Περικλή. Γεννήθηκε το 1945 στο Λουτρότοπο Άρτας. Πέθανε στις 20.7.89 στο Ηράκλειο Κρήτης.

Αρχιφύλακας ΒΕΡΝΤΖΙΟΣ Αθανάσιος του Αριστοτέλη. Γεννήθηκε το 1947 στο Ανώγειο-Νικόπολης Πρέβεζας. Υπηρετούσε στο Α.Τ. Άρτας. Πέθανε στις 10.8.89.

Αστυφύλακας ΖΙΩΓΑΣ Γεώργιος του Αναστασίου. Γεννήθηκε το 1965 στο Τριφύλλι-Γρεβενών. Υπηρετούσε στο Α.Τ. Ψυχικού. Πέθανε στις 14.8.89.

Αστυφύλακας ΔΗΜΟΘΩΔΩΡΟΣ Φώτιος του Νικολάου. Γεννήθηκε το 1951 στην Άρτα. Υπηρετούσε στο Τμήμα Τροχαίας Καισαριανής. Πέθανε στις 10.9.89.

Αστυφύλακας ΒΛΑΧΑΚΗΣ Ευάγγελος του Βασιλείου. Γεννήθηκε το 1962 στη Σκοπιά Φαρσάλων. Υπηρετούσε στο Α.Τ. Ρόδου. Πέθανε στις 17-5-89.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1989

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
224

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΑΡΙΘ. 537

Ρύθμιση θεμάτων Υγειονομικού προσωπικού του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 11 παρ. 1 εδ. γ, δ και θ και 7 του 1481/1984 «Οργανισμός Υπουργείου Δημόσιας Τάξης» (Α' 152), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 1590/1986 (Α' 49) και του άρθρου 38 παρ. 1 του ίδιου νόμου.

2. Τις διατάξεις του Π.Δ. 137/1986 «Συγκρότηση της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Τάξης σε Υπουργείο Δημόσιας Τάξης» (Α' 51).

3. Την αριθμ. 671/1989 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, ύστερα από πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Σύσταση και αναδιάρθρωση θέσεων προσωπικού

Στις οργανικές θέσεις του προσωπικού, που προβλέπονται από τα άρθρα 23 παρ. 1 και 4 και 26 παρ. 2 του Ν. 1481/1984, όπως τροποποιήθηκαν μεταγενέστερα, επέρχονται οι ακόλουθες μεταβολές:

1. Στην κατηγορία των υγειονομικών αστυνομικών συνιστώνται:
α. Δύο (2) θέσεις ψυχολόγου και μειώνονται ισάριθμες οργανικές θέσεις Υπαστυνόμων Α' και Β' γενικών καθηκόντων.

Οι συνιστώμενες θέσεις κατανέμονται κατά βαθμούς ως εξής:

Ταξίαρχοι ή Αστυνομικοί Διευθυντές: Ένας (1).

Αστυνομικοί Υποδιευθυντές ή Αστυνόμοι Α' ή Β': Ένας (1).

β. Οκτώ (8) θέσεις βοηθητικού προσωπικού και μειώνονται ισάριθμες οργανικές θέσεις των Ανθυπαστυνόμων - Αρχιφυλάκων γενικών καθηκόντων:

(1) Βοηθών Ακτινολογικού Εργαστηρίου: Δύο (2).

(2) Βοηθών Μικροβιολογικού Εργαστηρίου: Δύο (2).

(3) Οδοντοτεχνικών: Δύο (2).

(4) Φυσιοθεραπευτών: Δύο (2).

Οι θέσεις αυτές κατανέμονται κατά βαθμούς ως εξής:

Αστυνόμοι Α' ή Β': Ένας (1).

Υπαστυνόμοι Α' ή Β': Τρεις (3).

Ανθυπαστυνόμοι ή Αρχιφυλάκες: Τέσσερις (4).

2. Οι θέσεις των υγειονομικών Αστυνόμων Β' ή Υπαστυνόμων Α' αυξάνονται κατά τρεις (3) και μειώνονται κατά τρεις (3) οι υπάρχουσες τέσσερις (4) θέσεις του μόνιμου πολιτικού προσωπικού του Κλάδου Π.Ε. Ιατρών, όπως ο κλάδος αυτός μετονομάστηκε με την 6016/20/1ε/19.12.86 κοινή Απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Δημόσιας Τάξης (Β' 62/5.2.87).

Η μία θέση του Κλάδου Π.Ε. Ιατρών, που απομένει, καταργείται όταν εξέλθει από την Υπηρεσία, με οποιοδήποτε τρόπο, ο κατέχων αυτή την θέση και από της κατάργησής της αυξάνονται κατά μία οι θέσεις των Υγειονομικών Αστυνόμων Β' ή Υπαστυνόμων Α'. Ο ιατρός αυτός δύναται, με αίτησή του, να μεταταγεί στους υγειονομικούς Αξιωματικούς, με το βαθμό του Αστυνόμου Β', εφόσον συγκεντρώνει τα προσόντα του άρθρου 1 παρ. 2 του Π.Δ. 399/87 (Α' 178), όπως αυτά διαμορφώνονται

με την παρ. 1 του άρθρου 2 του παρόντος διατάγματος.

Άρθρο 2

Προέλευση - Προσόντα Υγειονομικού Προσωπικού

1. Οι Υγειονομικοί Αξιωματικοί (ιατροί) και οι ψυχολόγοι που προέρχονται από ιδιώτες, προσλαμβάνονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 399/87, με το βαθμό του Αστυνόμου Β'. Το όριο ηλικίας που αναφέρεται στην παρ. 2 εδάφ. α' του άρθρου 1 του παραπάνω προεδρικού διατάγματος καθορίζεται στο 40ό έτος.

2. Ειδικότερα, για τους ψυχολόγους αντί του προσόντος που καθορίζεται στην παρ. 2 εδ. β' του άρθρου 1 του ανωτέρω Π.Δ. απαιτείται πτυχίο Ψυχολογίας του Τμήματος Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας Φιλοσοφικής Σχολής Ελληνικού Πανεπιστημίου ή ισότιμου αλλοδαπού Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος, καθώς και 2ετής κλινική πείρα σε νοσηλευτικό ίδρυμα, της ημεδαπής ή αλλοδαπής, ως ψυχολόγου.

3. Το βοηθητικό προσωπικό του άρθρου 1 παρ. 1 εδάφ. β' του παρόντος διατάγματος προέρχεται:

α) Από ιδιώτες, που προσλαμβάνονται ύστερα από επιλογή με το βαθμό του Αρχιφύλακα.

β) Από αστυνομικό προσωπικό γενικών καθηκόντων, μέχρι του βαθμού του Ανθυπαστυνόμου, που αποκτά ένα από τα προσόντα της παρ. 4 εδάφ. α' - δ' του παρόντος άρθρου.

Το προσωπικό αυτό εντάσσεται οι μεν αστυφύλακες με το βαθμό του Αρχιφύλακα, οι δε λοιποί με το βαθμό που φέρουν. Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται ανάλογα η διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 31 του Ν. 1481/84.

Όσοι από το αστυνομικό προσωπικό γενικών καθηκόντων μετατάσσονται στο βοηθητικό προσωπικό κατ' εφαρμογή του παρόντος εδαφίου, προσμετρούν στο βαθμό που μετατάσσονται τα έτη υπηρεσίας που άσκησαν, στα ιατρεία ή εργαστήρια της Ελληνικής Αστυνομίας, καθήκοντα της ειδικότητάς τους.

4. Οι ιδιώτες υποψήφιοι για την κατάληψη θέσης του βοηθητικού προσωπικού της προηγούμενης παραγράφου πρέπει να συγκεντρώνουν τα προσόντα των εδαφίων α' και ε' - ια' της παρ. 2 του άρθρου 1 του Π.Δ. 236/88 (Α' 100) και επιπλέον:

α) Οι βοηθοί Ακτινολογικού Εργαστηρίου, πτυχίο Τεχνολογίας Ραδιολογίας και Ακτινολογίας του Τμήματος Ραδιολογίας - Ακτινολογίας της Σχολής Επαγγελματιών Υγείας και Πρόνοιας των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.).

β) Οι βοηθοί Μικροβιολογικού Εργαστηρίου, πτυχίο Τεχνολογίας Ιατρικών Εργαστηρίων του Τμήματος Ιατρικών Εργαστηρίων της Σχολής Επαγγελματιών Υγείας και Πρόνοιας των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.).

γ) Οι οδοντοτεχνικοί, πτυχίο οδοντοτεχνικών του Τμήματος Οδοντοτεχνικής της Σχολής Επαγγελματιών υγείας και πρόνοιας των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.).

δ) Οι Φυσικοθεραπευτές, πτυχίο Φυσικοθεραπευτού του Τμήματος Φυσικοθεραπείας της Σχολής Επαγγελματιών υγείας και πρόνοιας των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.).

5. Οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 6 του Π.Δ. 236/1988 έχουν εφαρμογή και για το προσωπικό της παρ. 3 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 3

Λοιπές διατάξεις

1. Στο ανώτερο συμβούλιο κρίσεων των Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας που προβλέπεται από το άρθρο 45 παρ. 1 εδάφ. β' του Ν. 1481/1984, συμμετέχει, επιπλέον, και ο Διευθυντής της Διεύθυνσης Υγειονομικού του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, όταν αυτά κρίνουν Υγειονομικούς Αξιωματικούς.

2. Στο τέλος της παρ. 4 του άρθρου 33 του Π.Δ. 584/1985 (Α' 204) προστίθεται η φράση: «Αίμα, επίσης, χορηγείται και στους αδελφούς των εθελοντών αιμοδοτών της Τράπεζας Αίματος, με την ίδια διαδικασία».

3. Οι θέσεις του αστυνομικού προσωπικού που προβλέπονται από την παρ. 2 του άρθρου 2 του Π.Δ. 357/1986 (Α' 157), όπως αυτές διαμορφώθηκαν με το άρθρο 2 του Π.Δ. 242/1988 (Α' 104) και το άρθρο 4 του Π.Δ. 202/1989 (Α' 97), αυξάνονται κατά δέκα (10).

Η ισχύς του παρόντος διατάγματος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 5 Οκτωβρίου 1989

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΑΡΙΘ. 538

Υποχρεώσεις και δικαιώματα του αστυνομικού προσωπικού του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του άρθρου 53 του Ν. 1481/1984 «Οργανισμός Υπουργείου Δημόσιας Τάξης» (ΦΕΚ Α' 152).

β) Του Π.Δ. 137/1986 «Συγκρότηση της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Τάξης σε Υπουργείο Δημόσιας Τάξης» (ΦΕΚ Α' 51).

2. Την αριθμ. 642/1989 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, αποφασίζουμε:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Άρθρο 1

Όρκος αστυνομικών

1. Οι αστυνομικοί ορκίζονται όταν:

α) Κατατάσσονται στην Ελληνική Αστυνομία.

β) Αποφοιτούν από τη Σχολή Αξιωματικών ή τη Σχολή Μετεκπαίδευσης Ανθυπασυνόμων, ως Υπασυνόμοι Β'.

γ) Προάγονται στο βαθμό του Υπασυνόμου Β', βάσει ειδικών διατάξεων.

2. Οι υπόχρεοι δίδουν επί του Ιερού Ευαγγελίου τον ακόλουθο όρκο:

«Ορκίζομαι να φυλάττω πίστη στην πατρίδα, υπακοή στο Σύνταγμα και τους νόμους του κράτους. Να υπερασπίζω με πίστη και αφοσίωση

μέχρι της τελευταίας ρανίδας του αίματός μου τις σημαίες. Να υπακούω στους ανωτέρους μου και να εκτελώ πρόθυμα τις διαταγές τους. Να εκπληρώ ευσυνειδητά τα καθήκοντά μου και να διάγω γενικά ως πιστός και φιλότιμος αστυνομικός».

3. Ο όρκος είναι η επίσημη υπόσχεση που δίδει ο ορκιζόμενος ενώπιον των Εθνικών και Θρησκευτικών Συμβόλων, ότι θα τηρεί πιστά όσα περιλαμβάνονται σ' αυτόν.

4. Οι υποχρεώσεις που προκύπτουν εκ του όρκου αναλαμβάνονται αυτόματα, χωρίς νέα ορκωμοσία, απ' όσους ανακαλούνται στην ενέργεια από την εφεδρεία.

5. Η ορκωμοσία των αποφοιτούντων από τη Σχολή Αξιωματικών και τη Σχολή Μετεκπαίδευσης Ανθυπασυνόμων, ως Υπασυνόμων Β', τελείται πάντοτε προ της Σημίας του Σώματος ενώπιον θρησκευτικού λειτουργού, σε επίσημη τελετή, σύμφωνα με το πρόγραμμα της Σχολής.

6. Η ορκωμοσία των κατατασσόμενων στο Σώμα γίνεται την ημέρα της κατάταξής τους, στην Αστυνομική Διεύθυνση ή Διεύθυνση Αστυνομίας, σε Υπηρεσίες των οποίων οι υποψήφιοι είχαν υποβάλλει τα δικαιολογητικά, ενώπιον θρησκευτικού λειτουργού και επί παρουσία του Διευθυντή της Υπηρεσίας ή του Αναπληρωτή του και δύο βαθμοφόρων του Σώματος.

7. Στις μεμονωμένες περιπτώσεις προαγωγής στο βαθμό του Υπασυνόμου Β', η ορκωμοσία γίνεται στις Αστυνομικές Διευθύνσεις ή στις Διευθύνσεις Αστυνομίας ή στις εξομοιούμενες μ' αυτές Υπηρεσίες ή στη Διεύθυνση Αστυνομικού Προσωπικού του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, ανάλογα με το που υπηρετεί ο προαγόμενος, ενώπιον θρησκευτικού λειτουργού και επί παρουσία των αναφερομένων στην προηγούμενη παράγραφο βαθμοφόρων.

8. Για την ορκωμοσία συντάσσεται πρακτικό, που υπογράφεται στις μεν περιπτώσεις της παραγράφου 5 από το Διοικητή της Σχολής Αξιωματικών, τον ιερέα και δύο παρισταμένους στην ορκωμοσία αξιωματικούς της Σχολής, στις δε περιπτώσεις των παραγράφων 6 και 7 από το Διευθυντή της Υπηρεσίας, τον ιερέα, τους παρισταμένους στην ορκωμοσία βαθμοφόρους και τον ορκισθέντα. Αντίγραφο του πρακτικού υποβάλλεται στη Διεύθυνση Αστυνομικού Προσωπικού του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

9. Η πράξη της ορκωμοσίας καταχωρείται στα ατομικά βιβλιάρια των αστυνομικών.

Άρθρο 2

Κανόνες υπηρεσιακής συμπεριφοράς

Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους οι αστυνομικοί:

1. Ενεργούν με σύνεση, αυτοκυριαρχία, σταθερότητα, αποφασιστικότητα, αμεροληψία, αντικειμενικότητα και αξιοπρέπεια.

2. Σέβονται και προστατεύουν τα κατοχυρωμένα δικαιώματα των πολιτών και κάθε ατόμου που βρίσκεται στην Ελληνική Επικράτεια.

3. Χρησιμοποιούν τα κατά το δυνατόν ηπιότερα μέσα, αποφεύγοντας κάθε περιττή τραχύτητα, ενόχληση ή αδικαιολόγητη φθορά ιδιοκτησίας.

4. Συμπεριφέρονται με λεπτότητα, σεμνότητα και ευγένεια, επιδεικνύοντας πνεύμα μετριοπάθειας και επεικείας.

5. Έχουν πάντοτε, ως γνώμονα των ενεργειών τους την εξασφάλιση της δημόσιας τάξης και ασφάλειας, την εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος και τη διαφύλαξη των νόμιμων συμφερόντων των πολιτών.

Άρθρο 3

Γενικές υποχρεώσεις

Οι αστυνομικοί υποχρεούνται:

1. Να εκτελούν πιστά τις διαταγές των ανωτέρω τους, που δίδονται κατά τους νόμιμους τύπους, ευθυνόμενοι για τη μη εκτέλεση ή την πλημμελή εκτέλεσή τους.

2. Να τηρούν τους νόμους του Κράτους και με την εν γένει συμπεριφορά, εμφάνιση, διαγωγή και διαβίωσή τους, να παρέχουν τους εαυτούς τους υπόδειγμα καλού πολίτη και αστυνομικού.

3. Να εφαρμόζουν τις κάθε φορά ισχύουσες διατάξεις που ανάγονται στην αρμοδιότητά τους και να ενεργούν για την πρόληψη και καταστολή των εγκλημάτων.

4. Να επιδεικνύουν ζήλο και προθυμία για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους και την εκτέλεση των διαταγών των ανωτέρω τους.

5. Να αναφέρουν αρμοδίως κάθε γεγονός ή περιστατικό αστυνομικού ενδιαφέροντος, που αντιλαμβάνονται οι ίδιοι ή πληροφορούνται με

οποιοδήποτε τρόπο.

6. Να τηρούν απόλυτη εχεμύθεια για απόρρητα γεγονότα ή πληροφορίες, καθώς και για γεγονότα ή πληροφορίες που έλαβαν γνώση κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους ή λόγω της ιδιότητάς τους, είτε αυτές αφορούν σε υπηρεσιακά ζητήματα, είτε σε ατομικές υποθέσεις ιδιωτών, εκτός αν διάταξη νόμου επιβάλλει το αντίθετο.

7. Να συνεργάζονται αρμονικά με τους συναδέλφους τους, το πολιτικό και πυρσοβεστικό προσωπικό του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, τους δικαστικούς, τους στρατιωτικούς, τους λιμενικούς και τους υπαλλήλους των δημοσίων Υπηρεσιών, οργανισμών και επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας, ν.π.δ.δ. και οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης.

Άρθρο 4

Πολιτικές εκδηλώσεις

Απαγορεύονται απολύτως στους αστυνομικούς οι οποιασδήποτε μορφής εκδηλώσεις υπέρ πολιτικών κομμάτων.

Άρθρο 5

Άσκηση άλλου επαγγέλματος

Απαγορεύεται στους αστυνομικούς η άσκηση άλλου επαγγέλματος και η κατ' επάγγελμα άσκηση εμπορίας ή τέχνης.

Άρθρο 6

Ανακοινώσεις στα μέσα μαζικής ενημέρωσης

1. Ανακοινώσεις στα μέσα μαζικής ενημέρωσης γίνονται από τον Υπουργό και το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, τον Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας, τους Υπαρχηγούς, τους Γενικούς Αστυνομικούς Διευθυντές, τους Γενικούς Επιθεωρητές Αστυνομίας, τους Επιθεωρητές Αστυνομίας, τους Αστυνομικούς Διευθυντές των νομών, καθώς και από τους εξομοιούμενους προς τους τελευταίους Διευθυντές αυτοτελών Υπηρεσιών της Αστυνομίας, για θέματα της αρμοδιότητάς τους.

Επίσης, ανακοινώσεις μπορεί να γίνονται και από άλλους αξιωματικούς, μετά από έγκριση των παραπάνω προσώπων.

2. Στην έννοια της ανακοίνωσης περιλαμβάνονται, κυρίως, η επίσημη ανακοίνωση της αστυνομικής αρχής, η συνέντευξη, η παροχή πληροφοριών ή στατιστικών στοιχείων, η γνωστοποίηση συμβάντων, εγκλημάτων, εξαφανίσεων, απωλειών ή ανευρέσεων αντικειμένων και η απάντηση σε δημοσιεύματα του Τύπου.

3. Οι ανακοινώσεις πρέπει να είναι απλές, λακωνικές, χωρίς κρίσεις και σχόλια και να περιορίζονται στο θεγόμενο ζήτημα.

4. Ο Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας μπορεί με διαταγή του να καθορίζει θέματα, για τα οποία απαγορεύεται στους υφισταμένους του οποιαδήποτε ανακοίνωση ή για την ανακοίνωση των οποίων απαιτείται προηγούμενη έγκρισή του, εφόσον η απαγόρευση αυτή υποκαταβάλλεται από λόγους δημοσίου συμφέροντος.

Επίσης, με διαταγή του Αρχηγού μπορεί να καθορισθεί ο τρόπος και η διαδικασία των ανακοινώσεων, καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια.

Άρθρο 7

Περιβολή στολή

1. Οι αστυνομικοί φέρουν κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας τους την προβλεπόμενη από τις ισχύουσες διατάξεις στολή και με τον καθοριζόμενο από αυτές τρόπο.

Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται να φέρουν πολιτική περιβολή όσοι υπηρετούν:

α) Σε Υπηρεσίες ασφάλειας, κατά την εκτέλεση των ειδικών τους καθηκόντων.

β) Σε οποιαδήποτε Υπηρεσία, μετά από έγκριση των προϊσταμένων τους.

2. Οι αστυνομικοί που φέρουν πολιτική περιβολή υποχρεούνται κατά την άσκηση των καθηκόντων τους να δηλώνουν την ιδιότητά τους και ταυτόχρονα να επιδεικνύουν το δελτίο της υπηρεσιακής τους ταυτότητας.

3. Οι αστυνομικοί μεριμνούν ώστε η εμφάνιση και παράστασή τους να είναι άφογη και σύμφωνη με τις διατάξεις της Υπηρεσίας.

Άρθρο 8

Γενικά περί χαιρετισμού

1. Ο αστυνομικός, είτε είναι σε υπηρεσία είτε εκτός αυτής, με στολή ή με πολιτική περιβολή, απονέμει χαιρετισμό τους κατά βαθμό ανωτέρους του. Ο κατώτερος χαιρετά πρώτος και ο ανώτερος ανταποδίδει το χαιρετισμό. Την ίδια υποχρέωση έχουν μεταξύ τους και οι ομοιοβάθμιοι αστυνομικοί ανεξάρτητα από την αρχαιότητά τους. Αν μεταξύ ομοιοβάθμων υπάρχει υπηρεσιακή εξάρτηση, ο νεώτερος χαιρετά πρώτος.

2. Απαλλάσσονται της υποχρέωσης απονομής χαιρετισμού:

α) Το προσωπικό που είναι με στολή και εκτελεί υπηρεσία:

(1) Ρυθμιστή τροχιάς κίνησης.

(2) Τάξης σε δημόσιες συναθροίσεις και συγκεντρώσεις.

(3) Συνοδείας κρατουμένων.

β) Όσοι ευρίσκονται με πολιτική περιβολή και εκτελούν υπηρεσία που η φύση της επιβάλλει την απαλλαγή αυτή.

Άρθρο 9

Τρόπος και περιπτώσεις απονομής χαιρετισμού

1. Οι αστυνομικοί με στολή απονέμουν ή ανταποδίδουν το χαιρετισμό όπως οι στρατιωτικοί του Στρατού Ξηράς.

2. Χαιρετισμός, εκτός από τις περιπτώσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 8, απονέμεται και:

α) Στη Σημαία κατά την έπαρση και την υποστολή της.

β) Στη Σημαία της Ελληνικής Αστυνομίας και τις Πολεμικές Σημαίες, όταν είναι αναπεπταμένες και διέρχονται ή είναι ιστάμενες, σε περίπτωση παράταξης.

γ) Στις θρησκευτικές πομπές και συγκεκριμένα: στον Άγιο Επιτάφιο, στο Σταυρό, στα Άχραντα Μυστήρια και στην περιφορά Αγίας Εικόνας ή σε κηδεία αναγνωρισμένου θρησκειώματος.

δ) Στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

ε) Στον Πρωθυπουργό και τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου.

στ) Στο Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

ζ) Στους Μητροπολίτες, όταν φέρουν το αρχιερατικό Εγκόλπιο.

3. Ο χαιρετισμός, απ' αυτούς που φέρουν στολή και πηλήγιο, απονέμεται ως εξής:

α. (1) Όποιος βαδίζει και συναντά τη Σημαία της Ελληνικής Αστυνομίας ή την Πολεμική Σημαία, στέκεται έγκαιρα, κάνει κλίση προς το μέρος της και όταν η Σημαία πλησιάσει σε απόσταση 4 βημάτων από το ύψος του, στρέφει ζωηρά την κεφαλή και το βλέμμα σ' αυτή και χαιρετά μέχρι να περάσει 4 βήματα από το ύψος του.

Αν η Σημαία ιστάται, όταν φθάσει στο ύψος της παίρνει μέτωπο προς αυτή και χαιρετά και στη συνέχεια στρέφεται πάλι στην κατεύθυνση που βάδιζε και συνεχίζει την κίνησή του.

(2) Κατά την άνοδο στα πολεμικά πλοία, στα οποία η Σημαία βρίσκεται σε έπαρση, όταν φθάσει στην κορυφή της σκάλας παίρνει μέτωπο προς τη Σημαία και χαιρετά. Το ίδιο κάνει και κατά την κάθοδο του από το πλοίο.

(3) Κατά την έπαρση και υποστολή της Σημαίας παίρνει μέτωπο προς τη Σημαία και χαιρετά. Αν η Σημαία δεν είναι ορατή και ανακρούει το εμβατήριό της, τότε παίρνει τη στάση της προσοχής.

(4) Χαιρετισμός απονέμεται, σύμφωνα με τ' ανωτέρω, και στις Σημαίες ξένων κρατών.

β) Όποιος βαδίζει και συναντά θρησκευτική πομπή, απ' αυτές που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο (εδάφιο γ), χαιρετά όπως ορίζεται στο εδάφιο α (1) της παρούσης παραγράφου.

Ο χαιρετισμός απονέμεται στα θρησκευτικά σύμβολα της πομπής.

γ) Όποιος βαδίζει και συναντά τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας απονέμει χαιρετισμό όπως ορίζεται στο εδάφιο α. Όταν ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας στέκεται τότε απονέμει το χαιρετισμό 4 βήματα πριν από το ύψος αυτού και μέχρι 4 βήματα μετά από αυτόν, χωρίς να διακόπτει την κίνησή του. Όταν βαδίζει πίσω του δεν τον προσπερνά.

δ) Όποιος βαδίζει και συναντά πρόσωπο απ' αυτά που αναφέρονται στα εδάφια ε έως ζ της προηγούμενης παραγράφου, στρέφει την κεφαλή και το βλέμμα σ' αυτό και χαιρετά από απόσταση ενός βήματος. Εάν βαδίζει πίσω του και είναι αναγκασμένος να το προσπεράσει χαιρετά μόλις φθάσει στο ύψος του.

ε) Στη διέλευση των συμβόλων και προσώπων που αναφέρονται στα εδάφια β, γ και δ της παραγράφου 2, ο ιστάμενος παίρνει μέτωπο προς το μέρος της διέλευσής τους και χαιρετά προ 4 βημάτων και μέχρι να παρέρθουν κατά 4 βήματα. Αν κάθεται εγείρεται και χαιρετά κατά τον ίδιο τρόπο.

στ) Όσοι επιβαίνουν σε οχήματα χαιρετούν ή ανταποδίδουν το χαιρε-

τισμό καθήμενοι.

Ειδικά σε περίπτωση συνάντησης με τα πρόσωπα και σύμβολα των εδαφίων β, γ και δ της παραγράφου 2, ενεργούν ως εξής:

(1) Αν το όχημα είναι υπηρεσιακό και οι συνθήκες κυκλοφορίας το επιτρέπουν, τότε σταθμεύει στο δεξιό του δρόμου και όσοι επιβαίνουν κατέρχονται και παίρνουν μέτωπο προς το μέρος της διέλευσης των προσώπων ή συμβόλων και απονέμουν χαιρετισμό, όπως καθορίζεται στο εδάφιο α της παρούσης παραγράφου.

(2) Αν η στάση δεν είναι δυνατή, το όχημα ελαττώνει την ταχύτητά του και οι επιβαίνοντες χαιρετούν καθήμενοι.

(3) Αν το μεταφορικό μέσο είναι ιδιωτικό και σταθμεύει, όσοι επιβαίνουν κατέρχονται και ενεργούν όπως στην περίπτωση (1), διαφορετικά χαιρετούν καθήμενοι.

ζ) Οι οδηγοί αυτοκινήτων, μοτοσυκλετών, μοτοποδηλάτων και ποδηλάτων δεν χαιρετούν, ούτε στρέφουν την κεφαλή τους στον ανώτερο που συναντούν. Στη συνάντησή τους με πρόσωπα και σύμβολα των εδαφίων β, γ και δ της παραγράφου 2, ενεργούν ως εξής:

(1) Σταθμεύουν, αν είναι δυνατόν, το όχημά τους στο δεξιό άκρο του δρόμου, κατέρχονται και χαιρετούν στεκόμενοι παραπλεύρως του οχήματος, όπως καθορίζεται στο εδάφιο α της παρούσης παραγράφου.

(2) Αν η στάση δεν είναι δυνατή συνεχίζουν την κίνησή τους με ελαττωμένη ταχύτητα και δεν χαιρετούν, ούτε στρέφουν την κεφαλή τους.

4. Όσοι φέρουν στολή και πηλίκιο και δεν μπορούν να χαιρετίσουν στρέφουν ζωηρά την κεφαλή στο τιμώμενο πρόσωπο ή σύμβολο.

5. Οι ασκεπείς που φέρουν στολή χαιρετούν με ελαφρά κλίση της κεφαλής χωρίς να υποκλινονται.

6. Όταν ο χαιρετισμός απονέμεται σε ανώτερο που κάθεται, αυτός ανταποδίδει το χαιρετισμό καθήμενος.

7. Όταν ο κατώτερος είναι καθήμενος, σηκώνεται και απονέμει χαιρετισμό σε προσερχόμενο ή διερχόμενο ανώτερό του, με εξαίρεση τις περιπτώσεις που γεμιαρίζει σε εστιατόριο ή ευρίσκεται ασκεπής σε δημόσιο κέντρο. Στις περιπτώσεις αυτές σηκώνεται ελαφρά και χαιρετά με κλίση της κεφαλής.

8. Όσοι φέρουν πολιτική περιβολή έχουν τις ίδιες υποχρεώσεις, για απονομή και ανταπόδοση χαιρετισμού, με τους άλλους που φέρουν στολή και δικαιούνται χαιρετισμού από κάθε κατώτερό τους, αν ο τελευταίος τους γνωρίζει.

9. Στο χαιρετισμό με χειραφία εφαρμόζονται τα εξής:

α) Ο κατώτερος δεν τείνει πρώτος το χέρι στον ανώτερό του αλλά ανταποκρίνεται γρήγορα μόλις ο ανώτερος τείνει σ' αυτόν το χέρι.

Εάν ο κατώτερος φορά γάντια, αφαιρεί το γάντι από το δεξί χέρι, στην περίπτωση που ο ανώτερος δεν φορά.

β) Οι παρατεταγμένοι στη γραμμή και οι επικεφαλής τμημάτων ενεργούν ως ανωτέρω, χωρίς να αφαιρούν τα γάντια.

γ) Στο χαιρετισμό με χειραφία δεν υποκλινονται, όταν όμως είναι ασκεπείς, με στολή ή πολιτικά, κλίνουν ελαφρά την κεφαλή.

Άρθρο 10

Χαιρετισμός μεταξύ ομάδων

1. Αν αυτοί που αποτελούν τις ομάδες φέρουν διάφορους βαθμούς, τότε ο χαιρετισμός απονέμεται στην ομάδα που έχει τον ανώτερο και στη συνέχεια αυτή ανταποδίδει το χαιρετισμό.

2. Αν οι ανώτεροι και των δύο ομάδων είναι ομοίοβαθμοι, τότε ο χαιρετισμός απονέμεται από την ομάδα που έχει το νεώτερο και ανταποδίδεται από την άλλη ομάδα. Σε περίπτωση που δεν είναι γνωστοί, χαιρετούν ταυτόχρονα.

3. Αν οι ομάδες αποτελούνται από ομοίοβαθμους, τότε ο χαιρετισμός απονέμεται από την ομάδα που έχει τους λιγότερους ή από τους μεμονωμένους και ανταποδίδεται από την άλλη ομάδα.

Άρθρο 11

Χαιρετισμός επό ενόπλους

Ο χαιρετισμός από τους ένοπλους αστυνομικούς απονέμεται όπως καθορίζεται από τους οικείους Κανονισμούς του Στρατού Ήφρας.

Άρθρο 12

Χαιρετισμός κατά την είσοδο σε κλειστό χώρο

1. Ο προσερχόμενος σε ανώτερό του που ευρίσκεται μέσα σε αίθουσα, γραφείο ή άλλο κλειστό χώρο, αφαιρεί, αν φορά, τα γάντια και το πηλίκιο του ή το κράτος και τα κρατά ως εξής:

α) Το πηλίκιο το θέτει κάτω από την αριστερή μασχάλη με το εθνόσημο προς τα εμπρός και το εσωτερικό αυτού προς το σώμα. Με το αριστερό χέρι, που είναι τεταμένο κατακόρυφα προς τα κάτω και εφραπτόμενο στο αριστερό πλευρό του σώματος, υποβαστάζει το πηλίκιο και κρατά τα γάντια διπλωμένα στην αριστερή παλάμη με τα δάκτυλά τους στραμμένα εμπρός.

β) Το κράνος το κρατά με την αριστερή παλάμη, στο σημείο προσαρμογής του υποσιάγονου, με τα τέσσερα δάκτυλα στην εσωτερική επιφάνειά του, τον αντίχειρα στην εξωτερική και το εσωτερικό του κράνους προς τα δεξιά. Τα γάντια τα κρατά διπλωμένα στην αριστερή παλάμη, όπως ορίζεται ανωτέρω. Το αριστερό χέρι είναι τεταμένο και εφραπτόμενο στο αριστερό πλευρό του σώματος κατά το δυνατόν.

γ) Αν φέρει πολιτική περιβολή με καπέλο, κρατά αυτό με το αριστερό χέρι από το γύρο, με το εσωτερικό του καπέλου προς τα δεξιά και το μπροστινό μέρος στραμμένο εμπρός. Τα γάντια τα κρατά διπλωμένα μέσα στην αριστερή παλάμη με τα δάκτυλα προς τα εμπρός. Το αριστερό χέρι είναι τεταμένο και εφραπτόμενο στο αριστερό πλευρό του σώματος.

2. Για την είσοδο στο γραφείο ο αστυνομικός κτυπά την πόρτα και μόλις πάρει την άδεια εισόδου εισέρχεται και χαιρετά με ελαφρά κλίση της κεφαλής.

Όταν φεύγει χαιρετά με τον ίδιο τρόπο και καλύπτεται μετά την έξοδό του από το γραφείο.

3. Ο εισερχόμενος σε κλειστό χώρο όπου ευρίσκεται κατώτερός του, που δεν είναι στις διαταγές του, χτυπά πρώτα την πόρτα.

Άρθρο 13

Χαιρετισμός σε τελετές

1. Ο αστυνομικός που παρακολουθεί τη θεία λειτουργία, δοξολογία, επιμνημόσυνη δέηση ή άλλη θρησκευτική τελετή μέσα σε ιερό ναό, κρατά το πηλίκιο και τα γάντια, όπως καθορίζεται στην παράγραφο 1 του προηγούμενου άρθρου και παίρνει τη στάση της προσοχής στις εξής στιγμές:

α) Στην ανάγνωση του Ιερού Ευαγγελίου.

β) Στη Μεγάλη Είσοδο, δηλαδή όταν βγαίνει ο ιερέας κρατώντας τα Άγια των Αγίων.

γ) Στην εκφώνηση του Συμβόλου της Πίστεως («Πιστεύω») και της Κυριακής Προσευχής («Πάτερ ημών»).

δ) Στην Προσφορά, δηλαδή όταν ο ιερέας λέγει «Τα Σα εκ των Σών».

2. Στις τελετές στην ύπαιθρο, ως προς το θρησκευτικό μέρος, εφαρμόζεται η προηγούμενη παράγραφος και ως προς το υπόλοιπο μέρος ενεργεί ως εξής:

α) Φορά το πηλίκιο του και χαιρετά κατά την έκφραση και υποστολή της Σημείας, στην προσέλευση και αποχώρηση της Σημείας της Ελληνικής Αστυνομίας και των Πολιτικών Σημειών και στην ανάκρουση του Εθνικού Ύμνου.

β) Παίρνει τη στάση της προσοχής στην προσέλευση και αποχώρηση του Ιερού Ευαγγελίου, στην ανάκρουση της προσευχής από τη μουσική, στην τήρηση σιγής ενός λεπτού, στο προσκλητήριο των νεκρών, στο χρόνο κατάθεσης στεφάνων και στο χρόνο που απαγγέλεται ο αστυνομικός όρκος.

Άρθρο 14

Προσαγορεύσεις

1. Γενικά:

α) Κατώτερος που απευθύνεται σε ανώτερό του μέχρι το βαθμό του Ταξίαρχου, τον προσαγορεύει με τη λέξη «Κύριε» και το βαθμό ή τον τίτλο της θέσης του.

β) Ανώτερος που απευθύνεται σε κατώτερό του, τον προσαγορεύει με τη λέξη «Κύριε» και το βαθμό ή το επώνυμό του.

γ) Αστυνομικός που απευθύνεται σε ομοίοβαθμό του, τον προσαγορεύει με τη λέξη «Κύριε» και το επώνυμό του ή με τη φράση «Κύριε συνάδελφε».

2. Ειδικές περιπτώσεις:

α) Ο Υπουργός προσαγορεύεται με τη φράση «Κύριε Υπουργέ».

β) Ο Γενικός Γραμματέας προσαγορεύεται με τη φράση «Κύριε Γενικέ».

γ) Ο Αρχηγός προσαγορεύεται με τη φράση «Κύριε Αρχηγέ».

δ) Οι Αντιστράτηγοι προσαγορεύονται με τη λέξη «Στρατηγέ» ή τη

φράση «Κύριε Υπαρχηγέ».

ε) Οι Υποστράτηγοι προσαγορεύονται με τη λέξη «Στρατηγέ» ή με τη λέξη «Κύριε» και το βαθμό ή τον τίτλο της θέσης τους.

ς) Οι δόκιμοι των Σχολών της Ελληνικής Αστυνομίας προσαγορεύονται με τη φράση «Κύριε Δόκιμε».

ζ) Το πολιτικό προσωπικό του Υπουργείου προσαγορεύεται με τη λέξη «Κύριε» και τον τίτλο της θέσης του ή το επώνυμό του.

η) Η σύζυγος αστυνομικού προσαγορεύεται με τη λέξη «Κυρία» και το επώνυμό της. Δεν επιτρέπεται σε καμιά περίπτωση να προσαγορεύεται με τη λέξη «Κυρία» και τον τίτλο της θέσης ή το βαθμό του συζύγου της.

3. Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις, όταν το πρόσωπο που προσαγορεύεται είναι γυναίκα, αντί της λέξης «Κύριε» χρησιμοποιείται η λέξη «Κυρία».

4. Ο αστυνομικός, στον οποίο απευθύνεται ο λόγος από ανώτερό του, λαμβάνει ευπρεπώς τη στάση της προσοχής.

Άρθρο 15

Διαμονή του αστυνομικού προσωπικού

1. Οι αστυνομικοί που δεν διαμένουν στα οικήματα των Υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας υποχρεούνται να διαμένουν ως ακολούθως:

α) Οι υπηρετούντες σε Υπηρεσίες που εδρεύουν στο νομό Αττικής, εντός του νομού αυτού.

β) Οι υπηρετούντες σε Υπηρεσίες των άλλων νομών της χώρας, στις έδρες των Υπηρεσιών τους ή σε απόσταση μέχρι 15 χιλιόμετρα απ' αυτές, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 2.

γ) Εκτός από τους παραπάνω (α και β) περιορισμούς, δεν επιτρέπεται οι υπηρετούντες σε νησί να διαμένουν εκτός του νησιού και αντίστροφα. Ο περιορισμός αυτός δεν ισχύει εάν το νησί που υπηρετεί ο αστυνομικός συνδέεται με γέφυρα με τον τόπο διαμονής του και αντίστροφα. Επίσης δεν ισχύει για τη Σαλαμίνα όταν τόπος διαμονής του αστυνομικού ή έδρας της Υπηρεσίας του είναι το ηπειρωτικό τμήμα του νομού Αττικής.

2. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όπως σοβαροί ατομικοί ή οικογενειακοί λόγοι, αδυναμία εξεύρεσης στέγης, ύπαρξη ιδιόκτητης οικίας κ.λπ., οι αστυνομικοί δύνανται να διαμένουν και σε απόσταση πέραν των 15 χιλιομέτρων από την έδρα της Υπηρεσίας, ύστερα από έγγραφη έγκριση του άμεσα προϊστάμενου της Υπηρεσίας, επιπέδου Αστυνομικού Τμήματος και άνω. Η έγκριση αυτή χορηγείται εφόσον υπάρχει δυνατότητα άμεσης επικοινωνίας με την Υπηρεσία και ευχέρεια ταχείας προσέλευσης σ' αυτή σε οποιαδήποτε ώρα του εικοσιτετράωρου.

3. Οι αστυνομικοί υποχρεούνται να δηλώνουν στην Υπηρεσία τους και στο Αστυνομικό Τμήμα ή Αστυνομικό Σταθμό της περιοχής της κατοικίας τους, την ακριβή διεύθυνση διαμονής και το τηλέφωνό τους, ως και τυχόν αλλαγή αυτών για ανεύρεσή τους σε περίπτωση ανάγκης. Επίσης υποχρεούνται να έχουν στην εξώθυρα και την είσοδο της οικίας τους το ονοματεπώνυμό τους.

Άρθρο 16

Δήλωση οικογενειακής κατάστασης

Οι αστυνομικοί υποχρεούνται να δηλώνουν στην υπηρεσία τους κάθε μεταβολή της οικογενειακής τους κατάστασης, όπως γάμο, γέννηση παιδιών, λύση γάμου κ.λπ. υποβάλλοντας τα σχετικά δικαιολογητικά μέσα σε δύο μήνες από την ημερομηνία που επήλθε η μεταβολή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Άρθρο 17

Διαμονή αστυνομικού προσωπικού στα οικήματα των Υπηρεσιών

1. Οι άγαμοι αστυνομικοί δικαιούνται να διαμένουν, αδαπάνως, στα οικήματα των Υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις και τους περιορισμούς των επομένων παραγράφων. Το ίδιο δικαίωμα έχουν και οι έγγαμοι που η οικογένειά τους δεν διαμένει στην έδρα της Υπηρεσίας τους (άρθρο 34 παρ. 2 του Ν. 1481/1984).

2. Οι αστυφύλακες και αρχιφύλακες διαμένουν στα οικήματα των Υπηρεσιών που υπηρετούν.

Οι αξιωματικοί και οι ανθυπαστυνόμοι διαμένουν στα οικήματα των Υπηρεσιών που υπηρετούν, διοικούν, διευθύνουν, συντονίζουν, εποπτεύουν ή επιθεωρούν.

3. Με έγκριση των Διοικητών ή Διευθυντών των Υπηρεσιών και εφόσον υπάρχει επάρκεια χώρου, επιτρέπεται να διαμένουν στα οικήματα των Υπηρεσιών αυτών:

α) Αστυνομικοί άλλων Υπηρεσιών.

β) Αστυνομικοί διερχόμενοι, για περιορισμένο χρόνο.

4. Οι διαμένοντες στα οικήματα των Υπηρεσιών υποχρεούνται:

α) Να διατηρούν ευταξία και καθαριότητα.

β) Να μην προκαλούν φθορές, να μην ενεργούν μετατροπές, ούτε να αναρτούν εικόνες, φωτογραφίες ή άλλα αντικείμενα.

γ) Να μη διατηρούν κατοικίδια ζώα ή πτηνά.

δ) Να μην προκαλούν θορύβους ή οποιαδήποτε άλλη ενόχληση στους συνοικούντες ή τους εργαζομένους στο οικήμα συναδέλφους τους.

Άρθρο 18

Είσοδος σε δημόσια θεάματα

Οι αστυνομικοί δικαιούνται να εισέρχονται στα δημόσια θεάματα, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Εσωτερικό Κανονισμό και τις ισχύουσες κάθε φορά συναφείς διατάξεις.

Άρθρο 19

Διακίνηση με συγκοινωνιακά μέσα

Οι αστυνομικοί διακινούνται δωρεάν ή με έκπτωση με αστικά λεωφορεία, λεωφορεία ΗΛΣΑΠ (τρóleϋ) και ηλεκτρικούς σιδηροδρόμους (ΗΣΑΠ), υπεραστικά λεωφορεία, ακτοπολιικά επιβατηγά πλοία και τα αεροπλάνα της Ολυμπιακής Αεροπορίας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις κάθε φορά ισχύουσες διατάξεις.

Άρθρο 20

Διαλέξεις στο κοινό

Οι διαλέξεις για υπηρεσιακά θέματα από αστυνομικούς στο κοινό και σχολεία όλων των βαθμίδων εκπαίδευσης επιτρέπεται, ύστερα από έγκριση του Αστυνομικού Διευθυντή της οικείας Αστυνομικής Διεύθυνσης ή εξομοιούμενης Υπηρεσίας, παρεχόμενη σύμφωνα με τις οδηγίες του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 21

Ρύθμιση λεπτομερειών

Λεπτομέρειες και θέματα δευτερεύουσας φύσης, που προκύπτουν κατά την εφαρμογή του παρόντος διατάγματος, ρυθμίζονται με διαταγή του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας.

Άρθρο 22

Καταργούμενες διατάξεις

Κάθε διάταξη που αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος καταργείται.

Άρθρο 23

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος διατάγματος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 5 Οκτωβρίου 1989

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜ. ΤΑΞΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

Η αεροπορική τεχνολογία στη δίωξη των ναρκωτικών

Στον ακήρυκτο πόλεμο
της κυβέρνησης των ΗΠΑ
εναντίον των εμπόρων ναρκωτικών,
η ικανότητα και η υψηλή τεχνολογία
της Ακτοφυλακής
έχει να αντιμετωπίσει
την τεράστια εφευρετικότητα
και τη μεγάλη οικονομική άνεση
αυτών που μεταφέρουν τα ναρκωτικά
από τη Νότια Αμερική στις ΗΠΑ.

Σταμάτης Περράκης
Αεροναυπηγός Μηχανικός

Το αεροσκάφος Falcon HU-25C της Ακτοφυλακής.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σχεδόν όλη η κοκαΐνη που καταναλώνεται στην Αμερική και στην Ευρώπη καλλιεργείται και παρασκευάζεται στην Κολομβία και το Περού. Από εκεί μεταφέρεται στην Αμερική με αεροπλάνα, ιδιωτικά και μη, πλοία, αυτοκίνητα και οποιοδήποτε άλλο μέσο μπορεί να διανυθεί κανείς. Στο άρθρο αυτό εξετάζουμε τη μεταφορά κοκαΐνης με ιδιωτικά αεροσκάφη και με ποιους τρόπους η αμερικανική κυβέρνηση αντιμετωπίζει αυτή την απειλή.

Οι "κλασικές" διαδρομές που ακολουθούνται είναι τρεις. Ξεκινώντας από τη χερσόνησο Γκουαχίρα της Κολομβίας, η πρώτη διαδρομή περνά πάνω από την Αϊτή και τις Μπαχάμες και καταλήγει στη Φλώριδα. Η δεύτερη διαδρομή περνά πάνω από την Τζαμάικα και την Κούβα με στόχο πάλι τη Φλώριδα. Και τέλος η τρίτη, περνά μεταξύ Κούβας και Τζαμάικας και κατόπιν με το Κουβας και Μεξικού για να καταλήξει και πάλι στη Δυτική Φλώριδα. Τώρα τελευταία, λόγω της εντατικής επιτήρησης αυτών των διαδρομών από την Ακτοφυλακή των ΗΠΑ, εμφανίστηκε και μια άλλη διαδρομή η οποία αφού περάσει πάνω από τις Ονδούρες και τη χερσόνησο Γιουκατάν του Μεξικού καταλήγει στο Τέξας. Όμως προς το παρόν, η κύρια ποσότητα κοκαΐνης που μεταφέρεται με ιδιωτικά αεροσκάφη ακολουθεί τις τρεις πρώτες διαδρομές.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Το Υπουργείο Άμυνας έχει αναχθεί από την αρχή στην πρόταση χρήσης των ενόπλων δυνάμεων για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών, υποστηρίζοντας ότι οι ένοπλες δυνάμεις αφενός δεν είναι εκπαιδευμένες, αλλά ούτε και πρέπει να αναμειχθούν με

την καταστολή του εγκλήματος. Επίσης υπήρξε αντίδραση στην ιδέα της μεταφοράς στρατιωτικών αεροσκαφών σε πολιτικές υπηρεσίες.

Η Ακτοφυλακή, η οποία είναι ένας κλάδος του Υπουργείου Μεταφορών, αρνήθηκε μια πρόσφορά, το 1981, για αεροσκάφη Grumman E-2B και Lockheed P-3A με ισχυρά ραντάρ από το Αμερικανικό Ναυτικό. Ο λόγος ήταν ότι τα αεροσκάφη αυτά ήταν παλιά και δεν υπήρχε το κατάλληλο προσωπικό για τη συντήρησή τους. Με την άρνηση της προσφοράς αυτής, η σκυτάλη της δίωξης των ναρκωτικών που μεταφέρονται αεροπορικώς περιήλθε στην Υπηρεσία Τελωνείων. Τέσσερα χρόνια αργότερα ο τότε διοικητής της Ακτοφυλακής P.A. Yost εισήγαγε την Ακτοφυλακή μέσα στο "παιχνίδι" δεχόμενος αεροσκάφη E-2 C, του τύπου "ιπτάμενο ραντάρ" από το αμερικανικό ναυτικό. Τα αεροσκάφη αυτά, αν και πεπαλαι-

ωμένα, ήταν δοκιμασμένα και με τη βοήθεια του Ναυτικού δημιουργήθηκε η πρώτη μοίρα στο Norfolk της Βιρτζίνια μέσα σε λίγες μόνο εβδομάδες. Μετά χρησιμοποιήθηκαν και τα αεροσκάφη τύπου Falcon (Dassault) της Ακτοφυλακής για να παρακολουθούνται "ύποπτα" αεροσκάφη. Παρά τις αρχικές αμφιβολίες για την αποτελεσματικότητα αυτών των επιχειρήσεων η Ακτοφυλακή έχει ήδη αρκετές επιτυχίες στο ενεργητικό της.

Η Υπηρεσία Τελωνείων, κλάδος του Υπουργείου Οικονομικών, ξεκίνησε αεροπορικές επιχειρήσεις το 1971. Τοποθέτησε "ιπτάμενα ραντάρ" σε τέσσερα αεροσκάφη S-2 του Ναυτικού και συστήματα νυκτερινής διόπτευσης και επιτήρησης τύπου FLIR (Forward Looking Infra Red), τα οποία λειτουργούν με υπέρυθρες ακτίνες. Η τακτική στους τότε ήταν να επιχειρούν βασιζόμενοι σε πληροφορίες από μυστικούς πράκτορες στην Κολομβία. Τώρα όμως επιχειρούν πλέον κανονικές αποστολές αναζήτησης. Το Κογκρέσσο επίσης άρχισε να δίνει τα αεροσκάφη που κατασχόνταν με ναρκωτικά στην Υπηρεσία Τελωνείων έτσι ώστε να μπορούν να χρησιμοποιούνται τα αεροσκάφη των λαθρεμπόρων για τη δίωξή τους. Όμως αυτή η κίνηση, αν και προσφίλη στους πολιτικούς για τις εντυπώσεις που δημιουργήθηκε στο κοινό, προκάλεσε πολλά προβλήματα στην Υπηρεσία Τελωνείων, γιατί καθώς τα αεροσκάφη αυτά δεν ήταν του ίδιου τύπου, απαιτούσαν ογκώδη παρακαταθήκη ανταλλακτικών και προσωπικού για τη συντήρηση των πολλών και διάφορων τύπων. Σε μια τελευταία απογραφή της, η Υπηρεσία Τελωνείων διέθετε 99 διαφορετικούς τύπους αεροσκαφών!

Ο θαλαμός χειρισμού του ραντάρ του E-2C.

Σης 17 Ιουνίου 1988 η Υπηρεσία Τελωνείων παρέλαβε ένα αεροσκάφος "ιπτάμενο ραντάρ", τύπου P-3B της Lockheed, το οποίο είναι εφοδιασμένο με ραντάρ τύπου General Electric APS-125 και μέσα στους προσεχείς μήνες θα παραλάβει και ένα ακόμα τέτοιο αεροσκάφος, ενώ συζητά για την αγορά ακόμα δύο P-3B. Το πρώτο P-3B κόστισε σχετικά λίγα χρήματα (19,7 εκατ. δολάρια) γιατί χρησιμοποιήθηκαν εξαρτήματα που ήδη υπήρχαν και ήταν δοκιμασμένα αντί να εξελιχθούν καινούργια ειδικά γι' αυτό το ρόλο. Επίσης η κεραία του ραντάρ είναι δωρεά της κυβέρνησης από το ήδη υπάρχον απόθεμα των ανταλλακτικών της αεροπορίας του Ναυτικού. Το δεύτερο P-3B υπολογίζεται ότι θα κοστίσει 30 εκατ. δολάρια. Το ραντάρ του P-3B είναι το APS-125 της General Electric και είναι το ίδιο με εκείνο που χρησιμοποιείται στο E-2.

Το E-2 έχει δύο κινητήρες Allison T-56 και βάρος απογείωσης 52.000 lb, ενώ το P-3B έχει τέσσερις Allison T-56 και βάρος απογείωσης 139.760 lb. Ετσι το P-3B είναι περισσότερο ευρύχωρο και άνετο για το πλήρωμά του, που περνά πολλές ώρες σε πτήση αλλά και έχει μεγαλύτερη ακτίνα δράσης από το E-2.

Τα ηλεκτρονικά συστήματα του P-3B εξελίχθηκαν από τη Lockheed για το C-130 Hercules που έχει την ίδια ακτίνα δράσης με το P-3B αλλά είναι κατά πολύ περισσότερο ευρύχωρο. Ετσι το C-130 AEW (Airborne Electronic Warfare), θεωρείται καλή λύση για χώρες που ήδη χρησιμοποιούν το C-130 και χρειάζονται τις υπηρεσίες ενός "ιπτάμενου ραντάρ". Η Αμερικανική Ακτοφυλακή η οποία ήδη χρησιμοποιεί C-130 είναι πολύ πιθανό να εγκαταλείψει το E-2 που χρησιμοποιεί και να επεκταθεί στο C-130 AEW.

Τα ηλεκτρονικά του P-3B περιλαμβάνουν και δύο οθόνες ευαίσθητες στην αφή, έτσι ώστε ο χειριστής του

ραντάρ να μπορεί να διαλέξει στόχους και λειτουργίες με το χέρι του χωρίς να αφήνει την οθόνη από τα μάτια του. Η Υπηρεσία Τελωνείων είχε ζητήσει από τη Lockheed τη δυνατότητα ταυτόχρονης παρακολούθησης έως και 100 στόχων. Όμως η Lockheed έχοντας υπόψη της πιθανές πωλήσεις σε ένοπλες δυνάμεις, εξέλιξε το ραντάρ για ικανότητα ταυτόχρονης παρακολούθησης 2.000 στόχων. Σε περίπτωση δύο στόχων που βρίσκονται πολύ κοντά ο ένας στον άλλο το ραντάρ έχει την ικανότητα να προσδιορίσει το ύψος πτήσης του καθενός με ακρίβεια 500 ft, χρησιμοποιώντας την ανάκλαση της ακτίνας του ραντάρ από τη θάλασσα. Η ακρίβεια αυτή περιορίζεται σε 1.000 ft πάνω από επίπεδο έδαφος και η ικανότητα διαχωρισμού των δύο στόχων γίνεται εντελώς πάνω από βουνά όπου οι ανακλάσεις είναι ανώμαλες.

Το P-3B έχει πολύ μεγαλύτερη ικανότητα να παρακολουθεί στόχους πάνω από την ξηρά από το E-2. Αυτό οφείλεται κατά ένα μέρος, στη θέση της κεραίας του ραντάρ πάνω στο αεροσκάφος, καθώς επίσης στους πολύ πιο ισχυρούς ηλεκτρονικούς υπολογιστές του P-3B. Το ραντάρ του P-3B χρησιμοποιεί διαφορετικά προγράμματα επεξεργασίας των ηλεκτρονικών σημάτων, όταν ο στόχος είναι πάνω από την ξηρά ή πάνω από τη θάλασσα. Οι λαθρέμποροι γνωρίζουν όλες αυτές τις λεπτομέρειες, με αποτέλεσμα να δυσχεραίνουν τις καταστάσεις, πετώντας πάνω ακριβώς από τις ακτές όσο μπορούν περισσότερο. Το ραντάρ έχει τη δυνατότητα εντοπισμού βάρκας μήκους 15 m σε απόσταση 320 Km. Αυτές οι επιδόσεις είναι ανώτερες από τις αντίστοιχες του E-2, που χρησιμοποιεί το ίδιο ραντάρ. Η Υπηρεσία Τελωνείων επίσης χρησιμοποιεί τέσσερα αεροσκάφη P-3A εφοδιασμένα με το ραντάρ του F-15, το Hughes APG-63. Δέκα Cessna Citation και οκτώ Piper Che-

venne αεροσκάφος Cheyenne III γενικής επιτήρησης με πυργίσκο που στεγάζει το FLIR.

γενne χρησιμοποιούνται για την καταδίωξη των υπόπτων αεροσκαφών και 14 ελικόπτερα Sikorsky Black Hawk χρησιμοποιούνται για τις συλλήψεις, όταν προσγειωθεί ο λαθρέμπορος. Επίσης χρησιμοποιούνται δύο E-2C αλλά αυτά θα δοθούν μάλλον στη Ακτοφυλακή.

Η Ακτοφυλακή χρησιμοποιεί τα Falcon της Dassault, εφοδιασμένα με το ραντάρ του F-16, το Westinghouse APG-66 και σύστημα FLIR τύπου WF-360. Πέντε από τα C-130 που διαθέτει η Ακτοφυλακή χρησιμοποιούνται για παρακολούθηση υπόπτων σε μεγάλες αποστάσεις, αλλά καθώς αυτά δεν διαθέτουν ραντάρ πρέπει να καθοδηγούνται από ένα Falcon ή από ένα E-2. Επίσης υπάρχουν εγκατεστημένα ειδικά αερόστατα με ραντάρ τα οποία έχουν τις ίδιες δυνατότητες με τα E-2 και καλύπτουν περιοχές κοντά στα σύνορα των ΗΠΑ. Ηδη υπάρχουν 6 θέσεις αεροστάτων στα μεξικανικά σύνορα. Όμως σύμφωνα με ειδικούς για να καλυφθούν ολόκληρα τα σύνορα χρειάζονται 24 τέτοια αερόστατα, με 4 ελικόπτερα Black Hawk ανά αερόστατο, έτσι ώστε να υπάρχει αρκετή δύναμη για συλλήψεις υπόπτων αεροσκαφών. Το πρόβλημα όμως είναι ότι μια τέτοια κάλυψη παρουσιάζει τρομακτικό κόστος.

Εδώ εισέρχονται στην όλη εικόνα οι λαθρέμποροι, οι οποίοι όταν μάθουν ότι στήθηκε κάποιο αερόστατο ραντάρ, αρχίζουν τις πτήσεις κοντά του, χωρίς να μεταφέρουν ναρκωτικά, ώστε να ανακαλύψουν περιοχές, στις οποίες η κάλυψη που παρέχει το αερόστατο δεν είναι επαρκής για να εντοπίσει ένα μικρό αεροσκάφος που πετά εξαιρετικά χαμηλά. Ετσι μετά από την εγκατάσταση ενός αεροσκάφους παρουσιάζονται πάρα πολλά ύποπτα αεροσκάφη, τα οποία όμως δεν μεταφέρουν τίποτε και εξα-

Οι επιτυχημένες επιχειρήσεις σύλληψης φορτίων ναρκωτικών ζωγραφισμένες (καθερία αντιπροσωπεύει από ένα φύλλο όπου το πράσινο δηλώνει μαρικούα και το λευκό κοκαΐνη) στη θύρα του Black Hawk που τιλοφορείται Cokebuster.

Οι διαδρομές που ακολουθούν οι λαθρέμποροι ναρκωτικών.

φρανίζονται μετά από μικρό χρονικό διάστημα. Τότε είναι καιρός να αλλάξει η θέση του αερόστατου, για να επαναληφθεί η ίδια διαδικασία.

Μια απλή τεχνική για να αποφύγει ο λαθρέμπορος την έρευνα του αεροσκάφους του, είναι να δηλώσει μια ορισμένη διαδρομή και την τελευταία στιγμή να στρίψει και να προσγειωθεί σε κάποιο χωματόδρομο, όπου

τον περιμένουν οι συνεργάτες του για παραλαβή. Άλλη τεχνική για την αποφυγή εντοπισμού, είναι να πετά ο λαθρέμπορος τη νύχτα με κλειστά όλα του τα φώτα, ακριβώς εμπρός από κάποιο επιβατικό αεροσκάφος των αερογραμμών. Ακόμα και αν εντοπιστεί από την Ακτοφυλακή, οι ελεγκτές της εναέριας κυκλοφορίας δεν μπορούν να αδειάσουν εύκολα μια περιοχή από αεροσκάφη έτσι ώστε να μπορέσει να γίνει η καταδίωξη.

Η Υπηρεσία Δίωξης Ναρκωτικών δήλωσε ότι μέσα στο 1988 κατασχέθηκαν 43.788 kg κοκαΐνης από ιδιωτικά αεροσκάφη και 6.314 kg από αεροσκάφη της γραμμής. Για σύγκριση, από πλοία κατασχέθηκαν μόλις 31.645 kg κοκαΐνης. Όμως όσο μεγάλες και να είναι αυτές οι ποσότητες, υπολογίζεται ότι αποτελούν μόνο το 10% περίπου της συνολικής ποσότητας ναρκωτικών που εισάγεται στις ΗΠΑ. Έτσι η επίδραση όλων αυτών των αποστολών στη διάθεση και τη λιανική τιμή της κοκαΐνης, είναι μηδαμινή. Ο πόλεμος αυτός φαίνεται άνιστος, καθώς οι λαθρέμποροι έχουν τη δυνατότητα να προμηθεύονται ό,τι χρειάζονται σε λίγες μόνο μέρες και έχουν τεράστια οικονομική άνεση, ενώ οι δυνάμεις καταστολής έχουν περιοσμένα κρήματα και υποφέρουν λόγω μιας τρομερής γραφειοκρατίας.

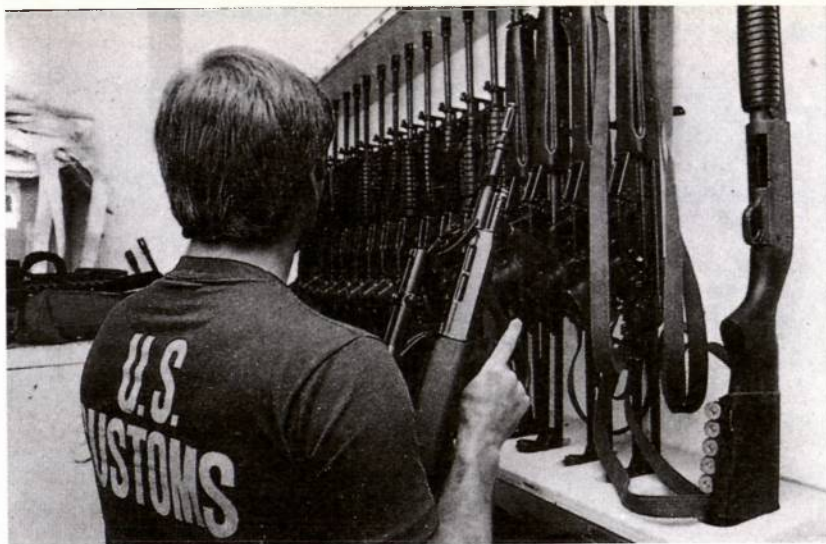
Τα οφέλη των αποστολών της Ακτοφυλακής και της Υπηρεσίας Τελωνείων θεωρείται ότι προέρχονται

από τη μη αύξηση των ποσοτήτων κοκαίνης που διακινούνται αεροπορικώς. Τώρα τελευταία μάλιστα οι αποστολές αυτές είχαν σαν αποτέλεσμα να γίνονται οι πτήσεις των λαθρεμπορών μέχρι το Μεξικό και από εκεί να μεταφέρονται τα ναρκωτικά με αυτοκίνητο στις ΗΠΑ. Τα φορτηγά που μεταφέρουν λαχανικά θεωρούνται μάλιστα τα πιο προσφιλή στους λαθρεμπόρους.

Η Ακτοφυλακή έχει καταλάβει ότι υπάρχουν δύο τυπικές αντιδράσεις των λαθρεμπόρων όταν καταλάβουν ότι παρακολουθούνται. Μερικοί λαθρεμπόροι γυρίζουν αμέσως πίσω από όπου ξεκίνησαν. Αυτοί είναι εκείνοι που δεν διαθέτουν γρήγορα αεροσκάφη και δεν έχουν προσχεδιάσει ώστε η παραλαβή των ναρκωτικών να γίνει γρήγορα και αποτελεσματικά. Άλλοι βασιζόμενοι στην ταχύτητά τους κάνουν μερικούς ελιγμούς μήπως καταφέρουν να ξεφύγουν από το ραντάρ και μετά συνεχίζουν το δρόμο τους αδιαφορώντας αν τους ακολουθούν ή όχι. Σε αυτές τις περιπτώσεις γίνονται συλλήψεις αν επιτύχουν οι διάφορες ομάδες καταστολής να συνεννοηθούν εγκαίρως. Η έγκαιρη και σωστή συνεννόηση είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα της Ακτοφυλακής και της Υπηρεσίας Τελωνείων. Υπάρχει μάλιστα και το εξής παράδειγμα από μια αποστολή μέσα στο 1988.

Ένα E-2C της Ακτοφυλακής επεσήμανε ένα ύποπτο αεροσκάφος νότια της Τζαμάικα που κατευθυνόταν βόρεια. Το ίδιο αεροσκάφος δύο μέρες πριν είχε παρατηρηθεί να κατευθύνεται νότια. Ένα Falcon στις Ακτοφυλακές συνέχισε την καταδίωξη και αργότερα ένα Cessna Citation της Υπηρεσίας Τελωνείων, που απογειώθηκε από την αμερικανική βάση Guantanamo στην Κούβα, βοήθησε στην καταδίωξη. Το E-2C υπολόγισε ότι ο ύποπτος κατευθυνόταν στο νησί Mayaguana των νησιών Bahamas. Αμέσως έγινε αίτηση να απογειωθεί ελικόπτερο Black Hawk από την πόλη Georgetown στις Μπαχάμες με τοπικούς και Αμερικανούς αστυνομικούς, ώστε να γίνει η σύλληψη. Όμως η απογείωση καθυστέρησε γιατί οι αστυνομικοί άρρισαν τις συζητήσεις για να αποφασίσουν τι πιθανότητες υπήρχαν να κατευθύνεται ο ύποπτος στην περιοχή τους. Όταν τελικά λήφθηκε η απόφαση, ο ύποπτος είχε πετάξει τα ναρκωτικά σε κάποιους που τον περίμεναν στο έδαφος και συνέχισε ανενόχλητος προς τη Φλώριδα. Εκεί όταν προσγειώθηκε, έγινε εξορκιστικός έλεγχος στο αεροσκάφος του, αλλά δεν βρήκαν τίποτα. Για να αντιμετωπίσουν τέτοιου είδους προβλήματα ιδρύθηκε πρόσφατα στο Μαϊάμι ένα κέντρο συνεργασίας της

Ακτοφυλακής και της Υπηρεσίας Τελωνείων. Όμως οι ελπίδες για εξάλειψη αυτών των προβλημάτων δεν είναι μεγάλες, καθώς η οργάνωση των αποστολών εξακολουθεί να μη είναι καλή.

ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΚΤΟΦΥΛΑΚΗΣ

Η μοίρα των E-2C της Ακτοφυλακής οργάνωθηκε τον Ιανουάριο του 1987 και ξεκίνησε επιχειρήσεις το Φεβρουάριο του 1987. Πέτυχαν μάλιστα να συλλάβουν ένα λαθρεμπόρο την πρώτη κιόλας μέρα. Αυτή η επιτυχία οφειλόταν στο ότι κανείς λαθρεμπόρος δεν είχε ιδέα ότι είχαν αρχίσει τέτοιες αποστολές. Το E-2C μεταφέρει καύσιμα για 5 μόνο ώρες και έτσι σε μια τυπική αποστολή θα ξεκινήσει, με απόλυτη μυστικότητα, από τη βάση του στο Norfolk της Virginia και θα πάει σε κάποια αμερικανική βάση στην Καραϊβική. Η μυστικότητα χρειάζεται γιατί αν οι λαθρεμπόροι γνωρίζουν από πού απογειώνεται, τότε μπορούν να υπολογίσουν σε ποια περιοχή θα πετά. Ετσι τα δύο E-2C της Ακτοφυλακής έχουν τα χρώματα και τα σήματα του Αμερικανικού Ναυτικού για να μη διακρίνονται ανάμεσα στα άλλα αεροσκάφη της βάσης.

Από εκεί επιχειρούν αποστολές για 3-4 ημέρες ώπου να μαθευτεί η ύπαρξή τους στην περιοχή. Μετά αλλάζουν περιοχή.

Η Ακτοφυλακή χρησιμοποιεί ένα C-130 για υποστήριξη του κάθε E-2C. Αν και τα E-2C είναι από τα παλιότερα αεροσκάφη του Ναυτικού, στα χέρια της Ακτοφυλακής τα E-2C παθαίνουν πολύ λιγότερες βλάβες. Αυτό οφείλεται κυρίως στο ότι η Ακτοφυλακή δεν τα προσγειώνει σε αεροπλανοφόρα.

Ο τυπικός λαθρεμπόρος χρησιμοποιεί δικινητήριο ελικοφόρο αεροσκάφος και πετά χαμηλά χωρίς να χρησιμοποιεί το σύστημα IFF (Identification Friend or Foe) του αεροσκάφους του για να μη προδίδει τη θέση του και την ταυτότητά του. Αν και κανείς σχεδόν πιλότος ιδιωτικού αεροσκάφους δεν χρησιμοποιεί το IFF πριν φτάσει κοντά στις ΗΠΑ, η έλλειψη ηλεκτρονικών εκπομπών από κάποιο αεροσκάφος δημιουργεί υποψίες. Επίσης κάθε τέτοια πτήση πάνω από την περιοχή μεταξύ Κολομβίας και Κούβας θεωρείται ύποπτη γιατί υπάρχει πολύ μικρή νόμιμη κίνηση μεταξύ Κολομβίας και Καραϊβικής που δεν διεκπεραιώνεται από αεροσκάφη της γραμμής. Συνήθως οι πιλότοι που κατευθύνονται στις ΗΠΑ

Ένα από τα δύο ελικόπτερα Black Hawk που έχει δανείσει ο αμερικανικός στρατός στην Υπηρεσία Τελωνείων του Μαϊάμι.

Το αεροσκάφος P-3B της Υπηρεσίας Τελωνείων.

ακολουθούν τα παράλια του Μεξικού.

Μόλις εντοπιστεί ένα ύποπτο αεροσκάφος αποστέλλεται ένα αεροσκάφος καταδίωξης, το οποίο παίρνει φωτογραφίες του αριθμού στην ουρά του ύποπτου αεροσκάφους, ο οποίος ελέγχεται από τους ελεγκτές εναέριας κυκλοφορίας. Επίσης ελέγχεται αν το ίδιο αεροσκάφος ήταν "ύποπτο" και σε προηγούμενες πτήσεις.

Σαν αεροσκάφος καταδίωξης χρησιμοποιείται το Falcon. Όμως επειδή το Falcon έχει 4 ώρες αυτονομία, συνήθως απογειώνεται μισή ώρα μετά από το E-2C και προσγειώνεται μισή ώρα νωρίτερα. Αν στη μέση της αποστολής υπάρχει διαθέσιμη ώρα, το Falcon επιστρέφει στη βάση του, ανεφοδιάζεται και απογειώνεται ξανά.

Η κλασική μέθοδος σύλληψης στην ξηρά γίνεται με το Falcon να προσγειώνεται πίσω ακριβώς από το λαθρέμπορο χωρίς αυτός να έχει καταλάβει μέχρι τότε τίποτα, ενώ εμπρός από το λαθρέμπορο προσγειώνεται ένα Black Hawk που περιμένει εκεί κοντά.

Το Black Hawk είναι ένα πολύ γρήγορο ελικόπτερο και λίγα ιδιωτικά αεροσκάφη μπορούν να ξεπεράσουν την ταχύτητα των 300 Km/h που επιτυγχάνει. Επίσης κανένα αεροσκάφος δεν είναι τόσο ευέλικτο.

Σε περίπτωση που ο λαθρέμπορος ρίξει τα ναρκωτικά σε κάποιο πλοίο, τότε αναλαμβάνουν τα σκάφη της Ακτοφυλακής να κάνουν τις συλλήψεις.

Το μεγαλύτερο άγχος των πληρωμάτων είναι ότι θα χάσουν κάποιο λαθρέμπορο από έλλειψη καυσίμων.

Πράγματι συμβαίνει συχνά να εμφανίζεται ύποπτο αεροσκάφος στο ραντάρ και το Falcon να έχει πάρει το δρόμο της επιστροφής.

ΤΟ FALCON HU-25C

Τον περασμένο χρόνο παραδόθηκε στην Ακτοφυλακή το πρώτο Falcon, ή όπως ονομάζεται στην Ακτοφυλακή HU-25C, το οποίο είναι εφοδιασμένο με το ραντάρ APG-66 του F-16 καθώς και με σύστημα FLIR. Μέχρι τότε οι καταδιώξεις γίνονταν μόνο κατά τη διάρκεια της ημέρας. Συνολικά θα εφοδιαστούν με αυτά τα ηλεκτρονικά συστήματα 9 από τα 40 Falcon της Ακτοφυλακής.

Οι στόχοι που παρακολουθούνται δεν έχουν δηλώσει σχέδιο πτήσης ή πετούν πολύ χαμηλά ή δεν χρησιμοποιούν το σύστημα IFF. Όμως ακόμα και αεροσκάφη που φαίνονται τελείως νόμιμα, παρακολουθούνται αν εκτελούν συχνές πτήσεις στην περιοχή.

Το Falcon συνήθως πετά σε τέτοια απόσταση από το E-2C ώστε τα δύο ραντάρ να συνδυάζονται και να παρέχουν μεγαλύτερη ευκρίνεια σε περίπτωση μικρών στόχων. Αν υπάρχει διαθέσιμη ώρα ο πιλότος του Falcon εκπαιδεύεται στην καταδίωξη χρησιμοποιώντας το E-2C σαν στόχο. Το E-2C καθοδηγεί το Falcon μέχρι την απόσταση των 100 Km όπου το ίδιο το Falcon μπορεί να χρησιμοποιήσει το δικό του ραντάρ.

Για να μην καταλάβει τίποτα ο λαθρέμπορος, η καταδίωξη γίνεται από πίσω. Η ακριβής θέση του Falcon πι-

σω από το ύποπτο αεροσκάφος εξαρτάται από το αν το αεροσκάφος είναι υπηλοπτερυγό ή χαμηλοπτερυγό. Αν το Falcon βρίσκεται εμπρός από τον ύποπτο τότε απομακρύνεται πέρα από τον ορίζοντα και κάνει μια στροφή 180° η οποία το φέρνει πίσω από το στόχο. Σε περίπτωση εκπαίδευσης το E-2C ακολουθεί πορεία διαφυγής σαν να έχει καταλάβει ο λαθρέμπορος ότι καταδιώκεται. Σε απόσταση 10 Km από το στόχο ενεργοποιείται το FLIR που σε απόσταση 500 m από το στόχο μπορεί να δώσει εικόνα του αριθμού του αεροσκάφους την ημέρα ή τη νύχτα. Σε περίπτωση που ο λαθρέμπορος ρίξει τα ναρκωτικά από το αεροσκάφος του, η όλη απόρριψη βιντεοσκοπείται για πιθανή χρήση στο δικαστήριο. Ακόμα και αν ο λαθρέμπορος ρίξει τα ναρκωτικά και έτσι δεν συλληφθεί, η Ακτοφυλακή μένει αρκετά ευχαριστημένη γιατί τα ναρκωτικά αυτά δεν θα φτάσουν στην αγορά. Οι δυσκολίες που συναντά η Ακτοφυλακή είναι πολλές αλλά το έργο της είναι πολύ σημαντικό και γι' αυτό επιδοτείται με αρκετά χρήματα για τις επιχειρήσεις της, ακόμα και όταν άλλα προγράμματα περικόπονται. Όμως το εμπόριο ναρκωτικών αποφέρει τόσο μεγάλα κέρδη που όσες επιτυχίες και αν έχει η Ακτοφυλακή οι λαθρέμποροι συνεχίζουν τις επιχειρήσεις τους. Επίσης δεν υπάρχει έλλειψη πιλότων για τη μεταφορά των ναρκωτικών, καθώς μια συννηθισμένη αμοιβή για μια πτήση είναι στο ύψος των 250.000 δολαρίων.

Στην άνιση αυτή μάχη όμως, η υψηλή τεχνολογία είναι με το μέρος της Ακτοφυλακής και πιθανώς στο μέλλον, οι νέες τεχνολογικές εξελίξεις να ενσωματωθούν στα αεροσκάφη της, πολλαπλασιάζοντας τις δυνατότητές της.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- (1) P.T. White: "COCA, AN ANCIENT HERB TURNS DEADLY", National Geographic, 1/89.
- (2) M.A. Dornheim: "MODIFIED P-3 GIVES CUSTOMS LONG RANGE AEW CAPABILITY", Aviation Week, 4/7/88.
- (3) M. Mecham: "DRUG SMUGGLERS PROVE ELUSIVE TARGETS FOR INTERDICTION FORCES", Aviation Week, 30/1/89.
- (4) M. Mecham: "E-2C AIRCRAFT ARE KEY TO COAST GUARD'S ANTIDRUG SMUGGLING OPERATIONS", Aviation Week, 30/1/89.
- (5) M. Mecham: "COAST GUARD USES HU-25 FLIR, RADAR TO DETECT SMUGGLERS", Aviation Week, 30/1/89.
- (6) M. Mecham: "CUSTOMS INTEGRATES P-3B ORION INTO SURVEILLANCE AIRCRAFT FLEET", Aviation Week, 30/1/89.
- (7) Mike Gaines: COKEBUSTERS, Flight International, 3/9/88.

Το άρθρο αυτό αποτελεί ευγενική παραχώρηση του περιοδικού
"ΑΕΡΟΝΑΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΜΥΝΑ"
(τεύχος Σ/βρίου 1989).

Συμμετοχή της Ελληνικής Αστυνομίας στις ευρωπαϊκές εορταστικές εκδηλώσεις στην Ολλανδία

Με πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής οργανώθηκαν και φέτος, ευρωπαϊκές, εορταστικές εκδηλώσεις στη Χάγη Ολλανδίας.

Οι εκδηλώσεις αυτές, που οργανώνονται κάθε χρόνο σε μια πόλη ενός κράτους-μέλους της ΕΟΚ, πραγματοποιήθηκαν μεταξύ 7 και 10 Σεπτεμβρίου με συμμετοχή αντιπροσωπειών των αστυνομιών των κρατών-μελών της ΕΟΚ.

Την ελληνική αντιπροσωπεία αποτελούσαν:

1) ο αστυνόμος Β' ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ Ιωάννης, της Δ/σης Διεθνούς Αστυν. Συνεργασίας/ΥΔΤ και 2) ο υπαστυνόμος Α' ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΟΣ Ιωάννης της Δ/σης Δημοσίων Σχέσεων/ΥΔΤ.

Η ελληνική αποστολή παραβρέθηκε σε όλες τις εκδηλώσεις και ξεναγήσεις και συγκέντρωσε το ενδιαφέρον των επισκεπτών του ελληνικού περιπτέρου.

Την τελευταία ημέρα μετέβησαν στο Άμστερνταμ, όπου και ξεναγήθηκαν στις αστυνομικές εγκαταστάσεις και στα αξιοθέατα της πόλης.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η ελληνική αποστολή έτυχε ιδιαίτερης μεταχείρισης και τα μέλη της φιλοξενήθηκαν σε σπίτια μελών της Ι.Ρ.Α.

ΑΓΩΝΕΣ ΣΚΟΠΟΒΟΛΗΣ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η Τοπική Διοίκηση Θεσσαλονίκης της Διεθνούς Ένωσης Αστυνομικών (Ι.Ρ.Α.), σε συνεργασία με τον Όμιλο Πρακτικής Σκοποβολής Θεσσαλονίκης (Ο.Π.Σ.Θ.), διοργάνωσε αστυνομικό αγώνα υπηρεσιακού περιστήριου, στις 23-9-89 στο Σκοπευτήριο Θέρμης.

Δικαίωμα συμμετοχής στον αγώνα είχαν όλοι οι εν ενεργεία αστυνομικοί και η ομάδα του Ο.Π.Σ.Θ. (εκτός συναγωνισμού), και τελικά πήραν μέρος 28 άνδρες και 1 γυναίκα αστυνομικοί από διάφορες αστυνομικές υπηρεσίες (πλην Ε.Κ.Α.Μ.).

Η βαθμολογία των διαγωνιζομένων υπολογίστηκε από το σύνολο επιτυχιών των σκοπευτών (αφαιρουμένων των ποινών) σε σχέση με το χρόνο που έκανε ο σκοπευτής για να ολοκληρώσει τη διαδρομή πυρός. Τα τελικά αποτελέσματα ήταν:

Μετά τη λήξη του αγώνα απονεμήθηκαν μετάλλια και διπλώματα στους τρεις πρώτους και αναμνηστικά διπλώματα στους υπόλοιπους τρεις πρωτεύσαντες σκοπευτές.

Την Αγωνόδοκο Επιτροπή αποτελούσαν ο Πρόεδρος της Τοπικής

Διοίκησης Θεσ/νίκης/Δ.Ε.Α. Αστυν. Υποδ/ντής κ. Κων/τίνος Μοσχόπουλος, ο Πρόεδρος του Ο.Π.Σ.Θ. Υπαστυνόμος Α' κ. Κων/τίνος Νικολαΐδης και ο Υπεύθυνος Αθλητισμού της Τοπ. Διοίκησης Θεσ/νίκης/Δ.Ε.Α. Ανθυπαστυνόμος κ. Απόστολος Τράκας.

Στον αγώνα παρέστησαν: αντιπροσωπεία της ΕΛ.ΑΣ., ο πρόεδρος και ο γραμματέας της Ι.Ρ.Α. Θεσσαλονίκης, ο πρόεδρος του Ο.Π.Σ.Θ. (που έκαναν και τις απονομές) και πολλοί σκοπευτές και φίλοι των διαγωνιζομένων.

1ος Αστυφ/κας	ΣΑΡΑΚΙΝΗΣ Αθανάσιος Δ.Α.Ε. Θεσ/νίκης	870 βαθμοί
2ος Υπαστ. Α'	ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ Αθανάσιος Υ.Ε.Ε. Αττικής	701 βαθμοί
3ος Αστυφ/κας	ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Αντώνιος Α.Τ. Ειδομένης	698 βαθμοί
4ος Αστυφ/κας	ΖΗΚΑΣ Θωμάς Δ.Α. Θεσ/νίκης	666 βαθμοί
5ος Αρχ/κας Α'	ΦΡΑΓΚΟΥΛΙΔΗΣ Παν. ΙΒ' ΑΤ. Θεσ/νίκης	622 βαθμοί
6ος Αστυφ/κας	ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κων/νος ΣΤ' ΑΤ Θεσ/νίκης	604 βαθμοί

MOM,

AM VERY . HOW ST+★

YOU AND DAD? AM X+VING

A NICE TIME H+? C+ PRUS.

 AM VERY . EVERY DAY M+

UNCLE AND AUNT ME 2 7N+RAL

PLACES. UP 2 NOW   A LOT

OF THINGS. THE WEATHER IS H+?

THOUGH IT IS X'MAS. NEW Y+? ? ?

EVE WE'RE GOING 2 MR . HE

IS X+VING A PARTY. HE X+S

INVITED A LOT OF PEOPLE AND WE'RE

GOING 2 EXCHANGE , AND

 . WISH YOU MERRY X'MAS

AND A NEW Y+?

T.K.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΩΡΕΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Πρωινή ημερήσια εφημερίδα της Αθήνας.
2. Υπεροχή, ιδίως πνευματική.
3. Δροσίζει προσωρινά (μία γραφή, γενική).
4. Αντίστροφο, άρθρο.
5. Αντίστροφη δίφθογγος.
- «Γλυκειά...» κινηματογραφική ταινία που σκηνοθέτησε ο Μιχ. Κακογιάννης.
6. Αρχικά συγκοινωνιακού φορέα. - Χοντρή, ογκώδης και έτσι (αντίστρ).
7. Σε τέτοια νερά κολυμπούν όλοι. - Γνωστοί ταινία του Κουροσάβα.
8. Έχει μία ή δύο καμπούρες.
- Άρθρο.
9. Κλωστήτσα. - Τόπος διατεθειμένος για ηλιόλουτρα.

10. Ο άνεμος (καθ.) - Επαρχία της Κεφαλοννιάς.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Τραγουδήθηκαν και από τη Μαρίκα Νίνου.
2. Βολεύουν συνήθως.
- Υπάρχει και αεροπορική.
3. Και έτσι η περιοχή όπου διαστευρώνονται οι λεωφόροι Αλεξάνδρας και Βασ. Σοφίας.
- Σημάδεψε την κινέζικη ιστορία (αυτ.)
4. Καταπτοημένος, με το φόβο της ήττας.
5. Ειδικές αστυνομικές μονάδες.
- Καρφί (καθ.).
6. Υπάρχει και βιομηχανικός (αιτιατ.) - Μαγειρική έκφραση.
7. Δοχείο λαδιού. - Όμοια σύμφωνα. - Διστάζει (αντίστρ.).

8. Ευρωπαϊά αυτή. - Η γραφή του 108.
9. Πρωταγωνίστησε στο «Όνομα του Ρόδου» (αντίστροφα, μικρό όνομα). - Σκανδιναυοί και αυτοί.
10. Αναφορικό. - Υπόσχεται.
- Τα ...χρόνια του αιώνα και ...οπτικά.

ΛΥΣΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Οριζόντια:

1. ΚΑΤΑΚΟΜΒΕΣ
2. ΑΠΟΕΛ-ΠΑΛΗ
3. ΛΟΥΘΗΡΟΣ
4. ΟΙΛ-ΡΟ-ΗΤΑ
5. ΓΚΙΑΟΥΡ-ΑΔ
6. ΕΙ-ΑΣΜΑ-ΝΟ
7. ΡΑΣΑ-ΑΣΕ
8. ΑΚΕ-ΝΑΔΙΡ
9. ΚΑΡΑΒΙ-ΩΡΑ
10. ΑΚΤΑΙ

Κάθετα:

1. ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΙ
2. ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ
3. ΤΟΥΛΙ-ΣΕΡΑ
4. ΑΕΘ-ΑΑΑ-ΑΚ
5. ΚΛΗΡΟΣ-ΒΤ
6. ΡΟΥΜΑΝΙΑ
7. ΜΠΟ-ΡΑΣΑ
8. ΒΑΣΗ-ΕΔΩ
9. ΕΛ-ΤΑΝ-ΙΡΑ
10. ΣΗΜΑΔΟΥΡΑ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

GUESS WHAT - PUZZLE

1	A	N	G	E	L	
2	T	O	W	E	L	
3	O	L	D			
4	M	A	R	S		
5	I	S	L	A	N	D
6	C	I	N	E	M	A

Οι πινακίδες σώζουν

Πάρα πολλά είναι το πολυαίμακτα και τραγικά τροχαία ατυχήματα που γίνονται, καθημερινά σχεδόν, στους δρόμους μας από μετωπικές συγκρούσεις σε αντικανονικά προσπεράσματα.

Το αντικανονικό προσπέρασμα είναι η αιτία των περισσότερων τραγικών πολυαίμακτων τροχαίων ατυχημάτων που συμβαίνουν σχεδόν καθημερινά στους ελληνικούς δρόμους. Πλησιάζουν **σχεδόν τα μισά** του συνόλου των ατυχημάτων.

— Η μη τήρηση των **κανόνων του προσπεράσματος** από πολλούς οδηγούς μας είναι μια πραγματικότητα στους δρόμους μας. Πού οφείλεται, όμως, αυτό το κακό;

Δύο φαίνεται ότι είναι τα βασικά αίτια:

α) αρκετοί οδηγοί μας αγνοούν αυτούς τους κανόνες από έλλειψη **σωστής πληροφόρησης** ή **ανεπαρκούς εξέτασης** ή τους **έχουν ξεχάσει** και β) άλλοι οδηγοί μας, ενώ τους ξέρουν, **αδιαφορούν και δεν τους τηρούν** λόγω του **εγωιστικού ενστίκτου** που τους κατέχει, να θέλουν να ξεπερνούν και να προηγούνται πάντα αυτών που προπορεύονται!

— Είναι όμως ζήτημα ζωής και θανάτου, τόσο για τους οδηγούς που προ-

σπερνούν, όσο και για τους αντίθετα κανονικά κινούμενους, η σωστή γνώση και τήρηση όλων των κανόνων του άρθρου 17 του ΚΟΚ.

Το άρθρο 17 του ΚΟΚ ορίζει στις 11 παραγράφους του τους κανόνες του σωστού προσπεράσματος που πρέπει **να τηρούνται υποχρεωτικά και πάντα απ' όλους τους οδηγούς** για να είναι ασφαλής η κυκλοφορία στους δρόμους. Για κάθε παράβαση του άρθρου αυτού του ΚΟΚ ο οδηγός χρεώνεται στο ΣΕΣΟ με 5 βαθμούς.

Εκτός όμως από τους κανόνες αυτούς, το **προσπέρασμα απαγορεύεται**: σε στενά τμήματα δρόμων, σε τμήματα με περιορισμένη ορατότητα (π.χ. στροφές), εκεί που εκτελούνται έργα, σε διαβάσεις πεζών, σε διαβάσεις ισοπέδων σιδηροδρομικών διαβάσεων κ.λπ. Οι θέσεις αυτές επισημαίνονται από τις αρμόδιες και υπεύθυνες υπηρεσίες οδοποιίας με την τοποθέτηση των ρυθμιστικών πινακίδων (P-30) ή (P-36) ή (P-38) στο τέλος τους.

Η (P-30) τοποθετείται για την απαγόρευση σ' όλους τους οδηγούς να προσπερνούν μηχανοκίνητα οχήματα (πλην των διτρόχων μοτοποδηλάτων ή διτρόχων μοτοσικλετών χωρίς

κάνιστρο). Η δε (P-31) για την απαγόρευση να προσπερνούν άλλα οχήματα μόνο στους οδηγούς των φορτηγών αυτοκινήτων με μέγιστο επιτρεπόμενο βάρος που ξεπερνά τους 3,5 τόνους.

Για να επισημανθούν ακόμη εντονότερα οι απαγορεύσεις προσπεράσματος στις θέσεις αυτές, χρησιμοποιείται και κατάλληλη διαγράμμιση του οδοστρώματος με **συνεχή** λευκή γραμμή προς την πλευρά από την οποία δεν επιτρέπεται να γίνεται προσπέρασμα.

Οι οδηγοί που αντικρίζουν τις πινακίδες αυτές, εφόσον τους αφορούν, δεν πρέπει **ποτέ** να προσπερνούν προπορευόμενα οχήματα, ούτε να **προσπαθούν** να τα προσπεράσουν σ' όλο το μήκος του δρόμου όπου ισχύουν οι πινακίδες αυτές.

Χρειάζεται λίγη υπομονή γιατί υπάρχει ο μεγάλος κίνδυνος της **μετωπικής σύγκρουσης** με αντίθετα κινούμενο όχημα με τα γνωστά τραγικά αποτελέσματα.

Επειδή δε ο κίνδυνος αυτός υπάρχει γενικά σε κάθε προσπέρασμα, ακόμα και σε θέσεις που δεν τοποθετούνται οι πιο πάνω πινακίδες (και τέτοια ατυχήματα είναι πολύ συχνά στους δρόμους μας) κρίνεται απαραίτητο όλοι οι οδηγοί μας να **θυμούνται πάντα** ολόκληρο το άρθρο 17 του ΚΟΚ.

Η αυστηρή τήρηση των κανονισμών που διέπουν το προσπέρασμα συντελεί στο να γίνονται πάντα οι σωστοί χειρισμοί κατά την προσπέραση, οπότε κανένας κίνδυνος δεν υπάρχει και βεβαίως κανένα ατύχημα.

Πινακίδες που απαγορεύουν το προσπέρασμα

P-31: Απαγόρευση των φορτηγών αυτοκινήτων, που έχουν μέγιστο βάρος που ξεπερνά τους 3,5 τόνους να προσπερνούν.

P-30: Απαγόρευση προσπεράσεως μηχανοκινήτων οχημάτων πλην μοτοποδηλάτων και διτρόχων μοτοσικλετών χωρίς κάνιστρο.

P-38: Τέλος απαγόρευσης προσπεράσματος που έχει επιβληθεί με τις πινακίδες (P-30) ή (P-31).

P-36: Τέλος κάθε απαγόρευση που έχει επιβληθεί με απαγορευτική πινακίδα γενικά.

